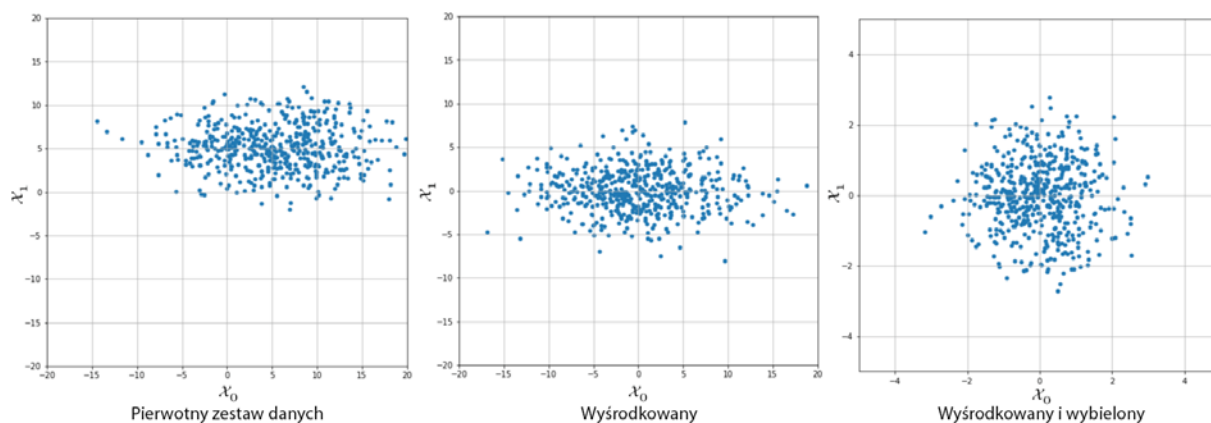
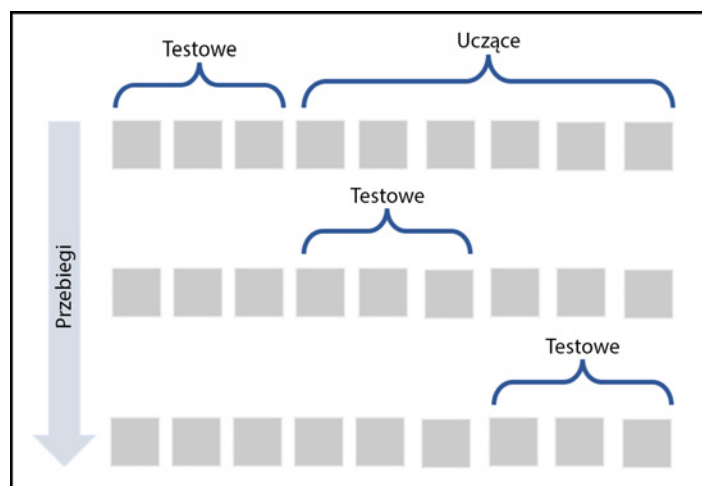

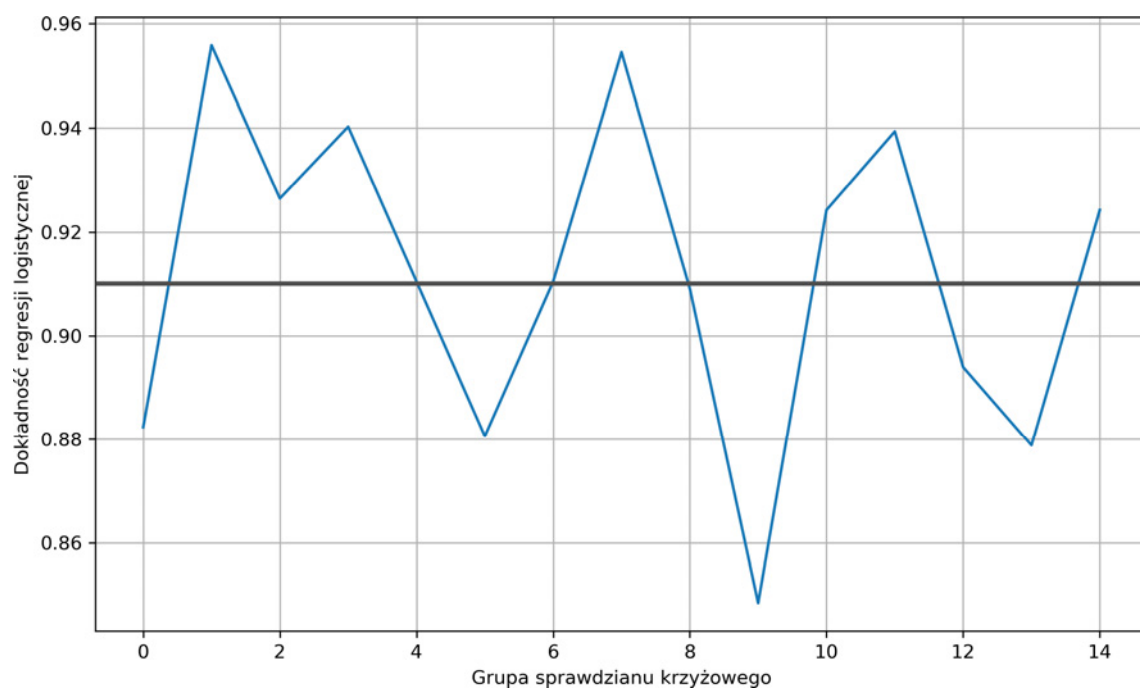
Rysunek 1.1. Schemat typowego modelu parametryzowanego za pomocą wektora θ

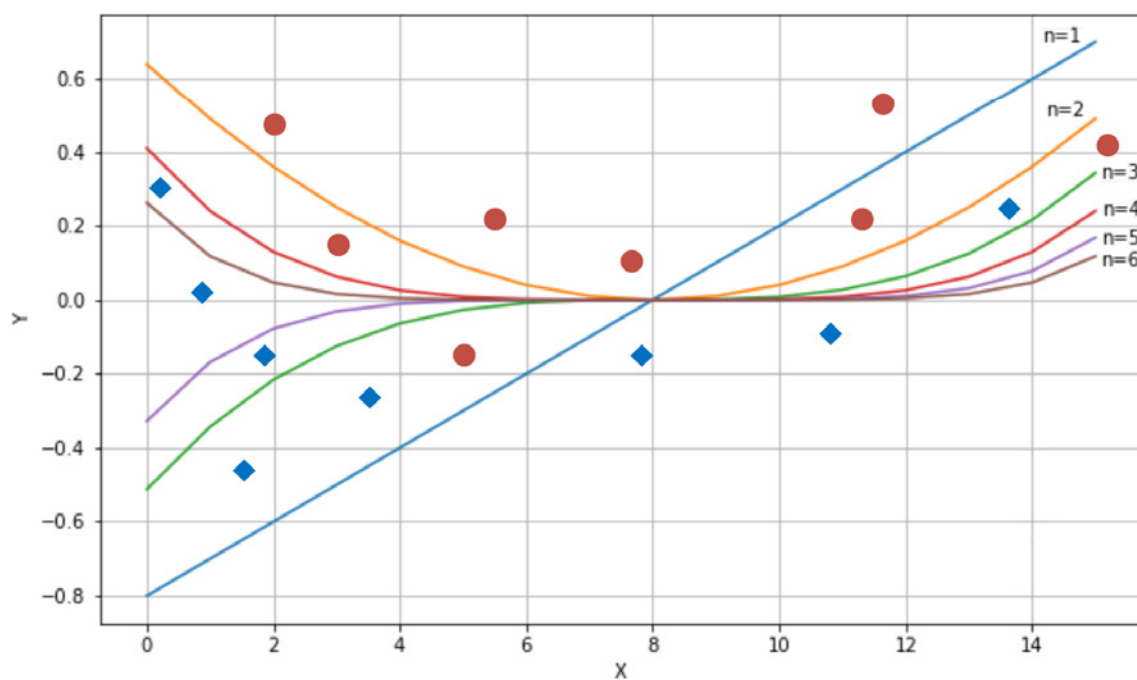
Rysunek 1.2. Pierwotny zestaw danych (po lewej), jego wersja wyśrodkowana (w środku) i wybielona (po prawej)

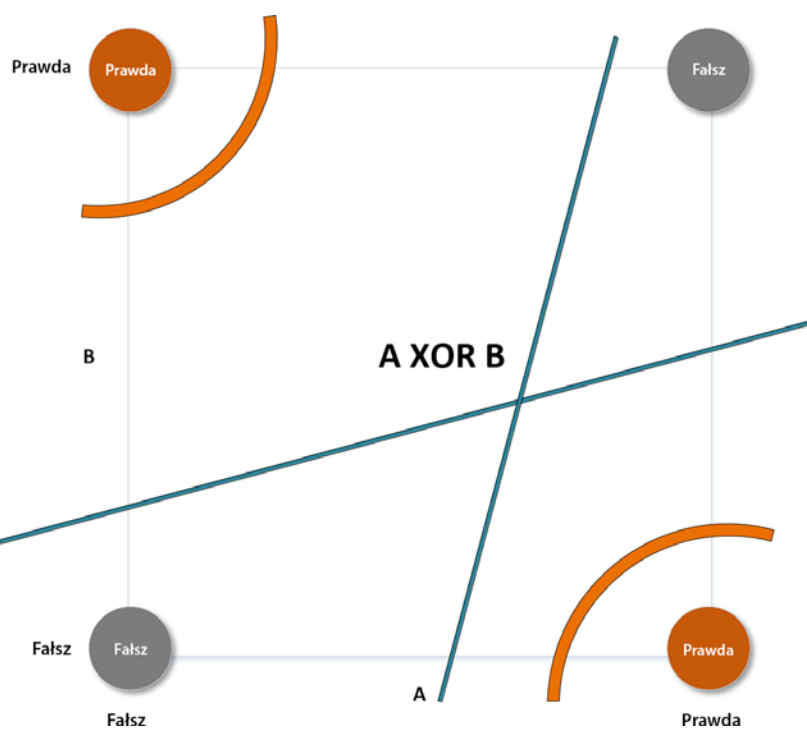
Rysunek 1.3. Schemat k-krotnego sprawdzianu krzyżowego

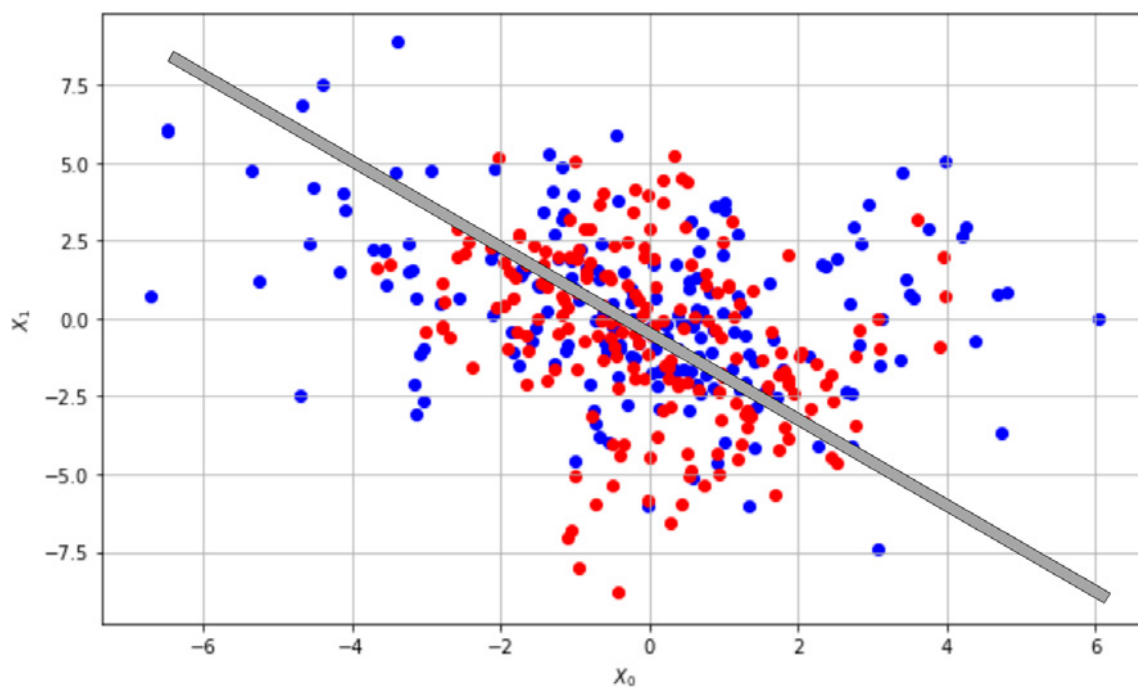
Rysunek 1.4. Dokładności uzyskane za pomocą sprawdzianu krzyżowego

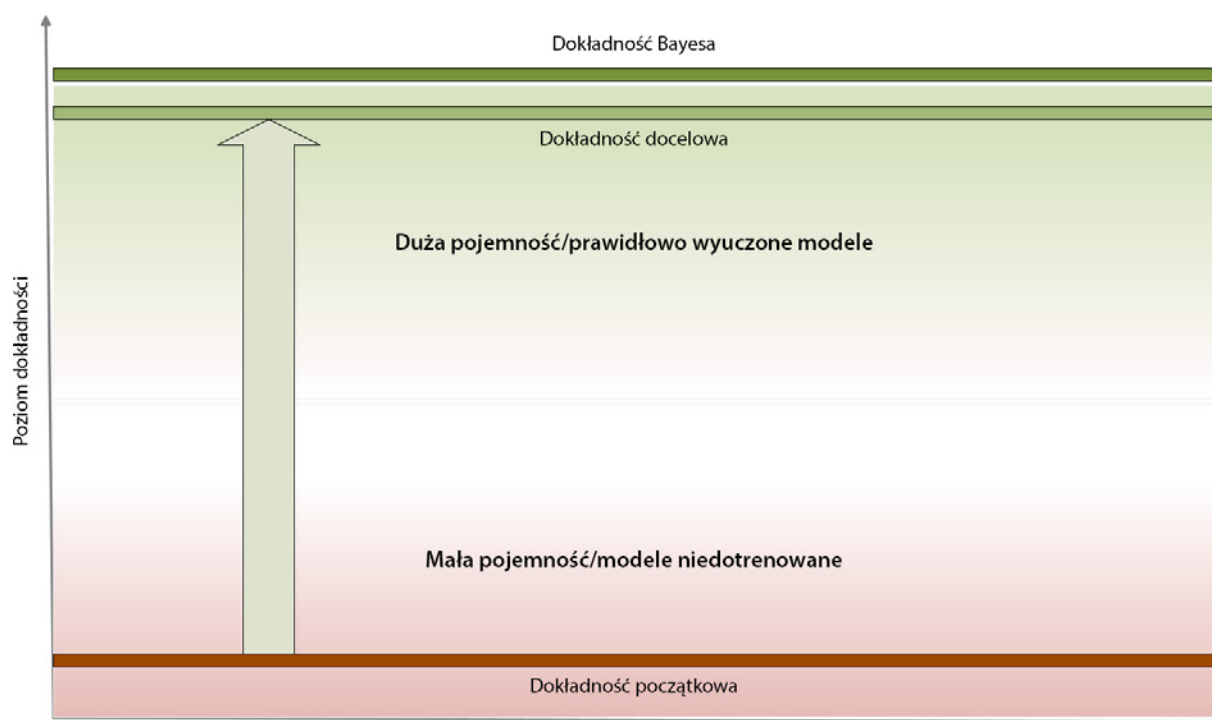
Rysunek 1.5. Przebiegi sześciu różnych, wielomianowych krzywych rozdzielających

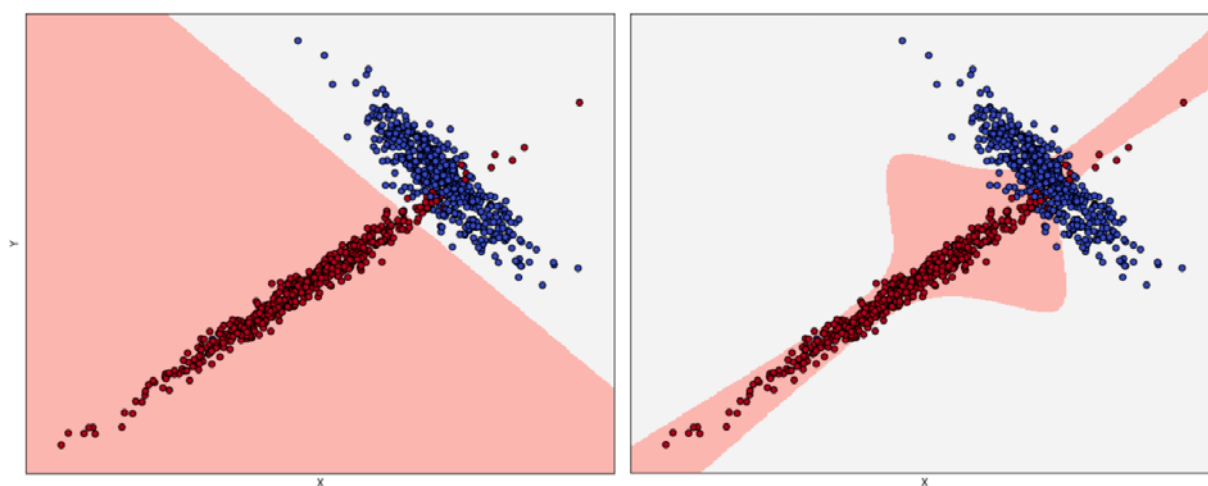
Rysunek 1.6. Problem XOR z ukazanymi różnymi krzywymi rozdzielającymi

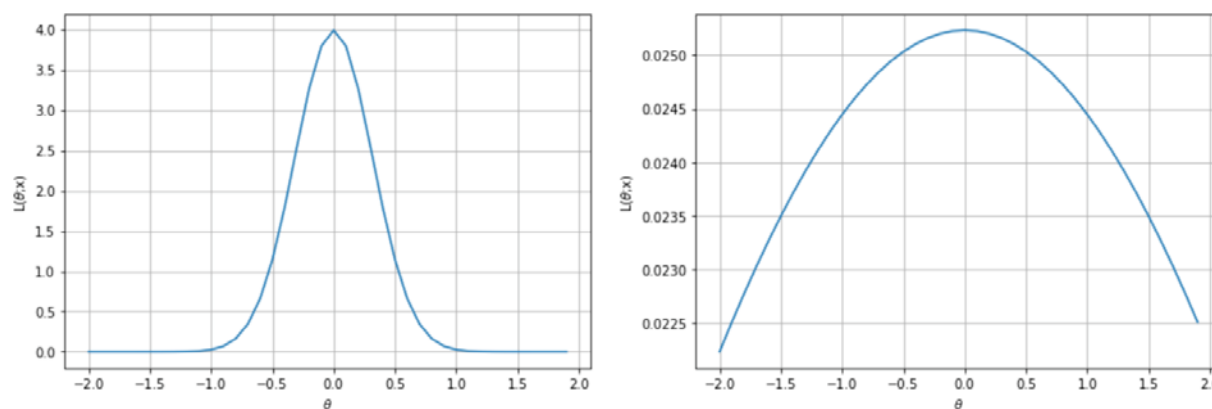
Rysunek 1.7. Klasyfikator niedotrenowany: nie jest w stanie prawidłowo rozdzielić obydwu klas

Rysunek 1.8. Schemat poziomów dokładności

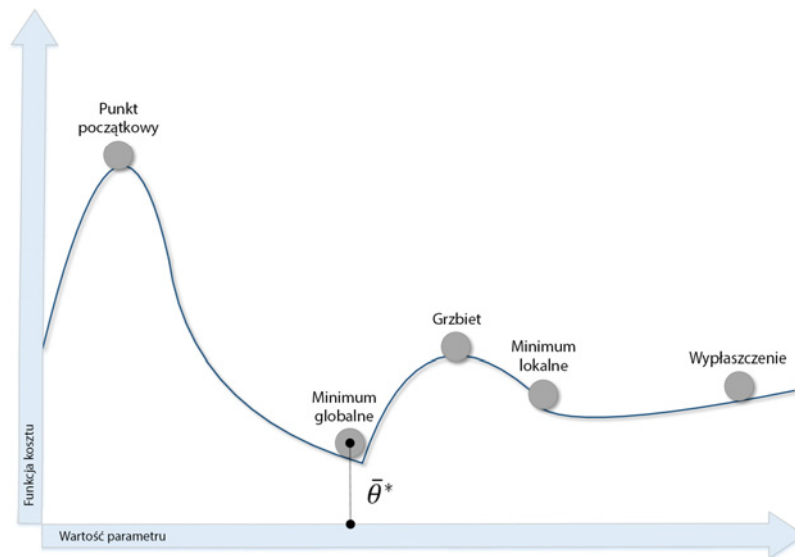

Rysunek 1.9. Prawidłowe dopasowanie (po lewej), klasyfikator przetrenowany (po prawej)

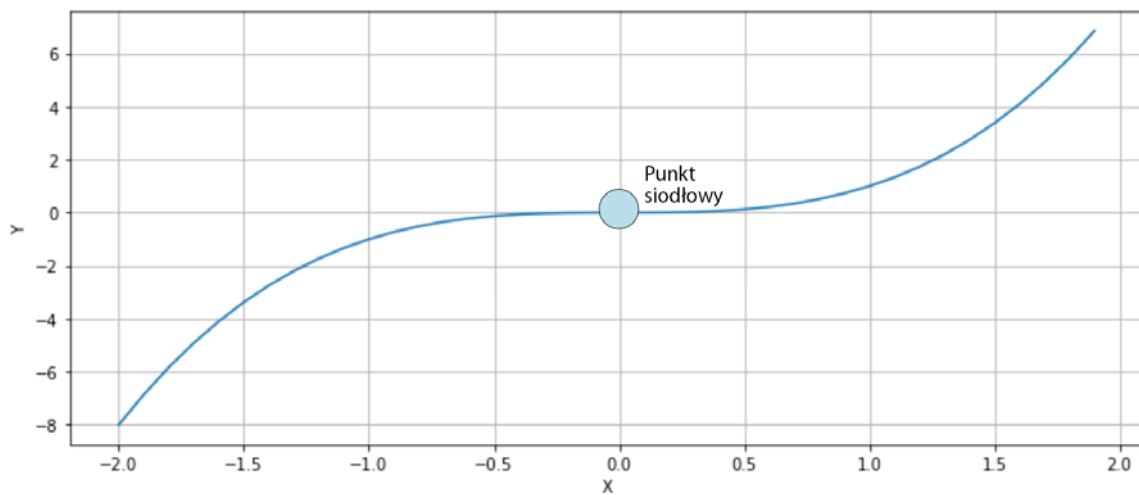

Rysunek 1.10. Spiczasty (po lewej) i spłaszczony (po prawej) przebieg prawdopodobieństwa

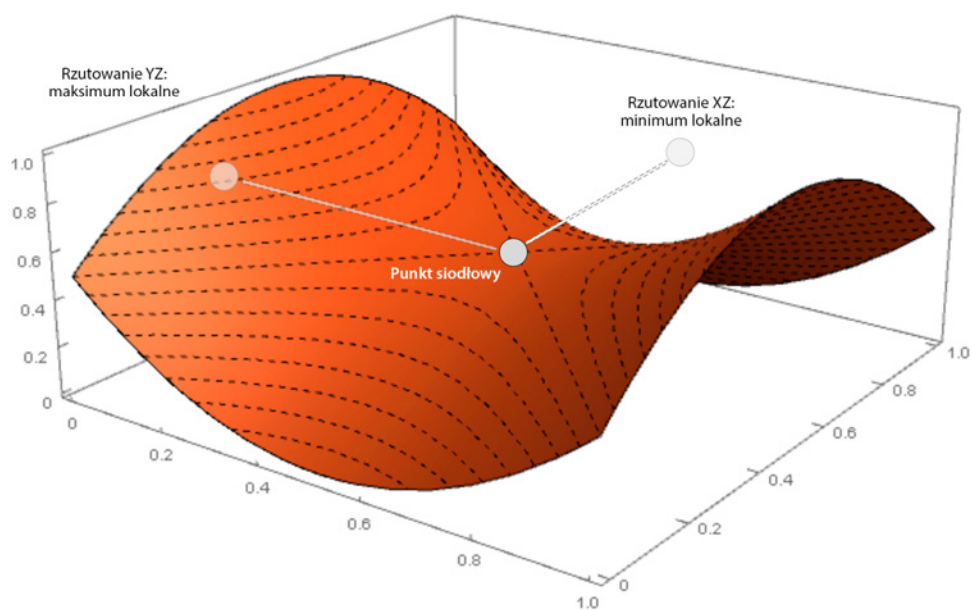

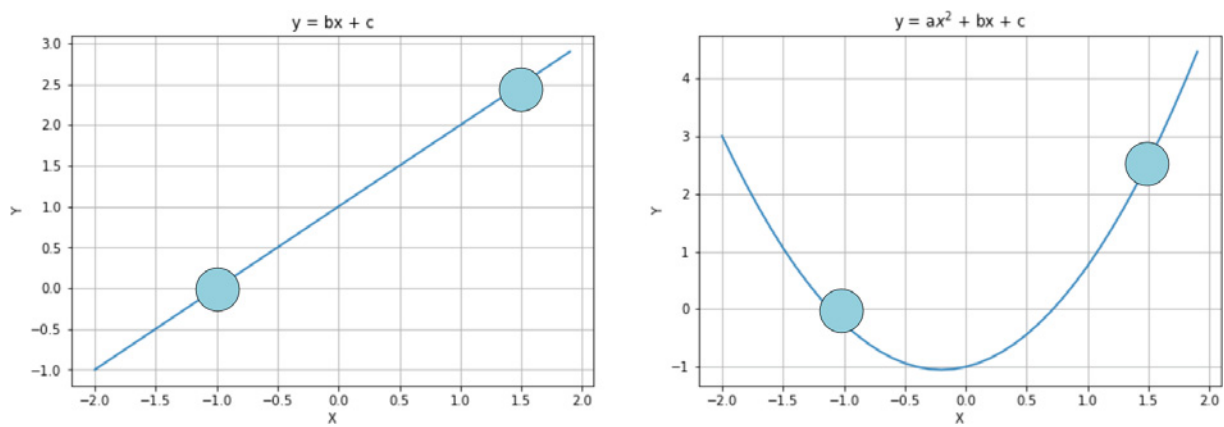
Rysunek 1.11. Różne rodzaje punktów na wykresie dwuwymiarowym

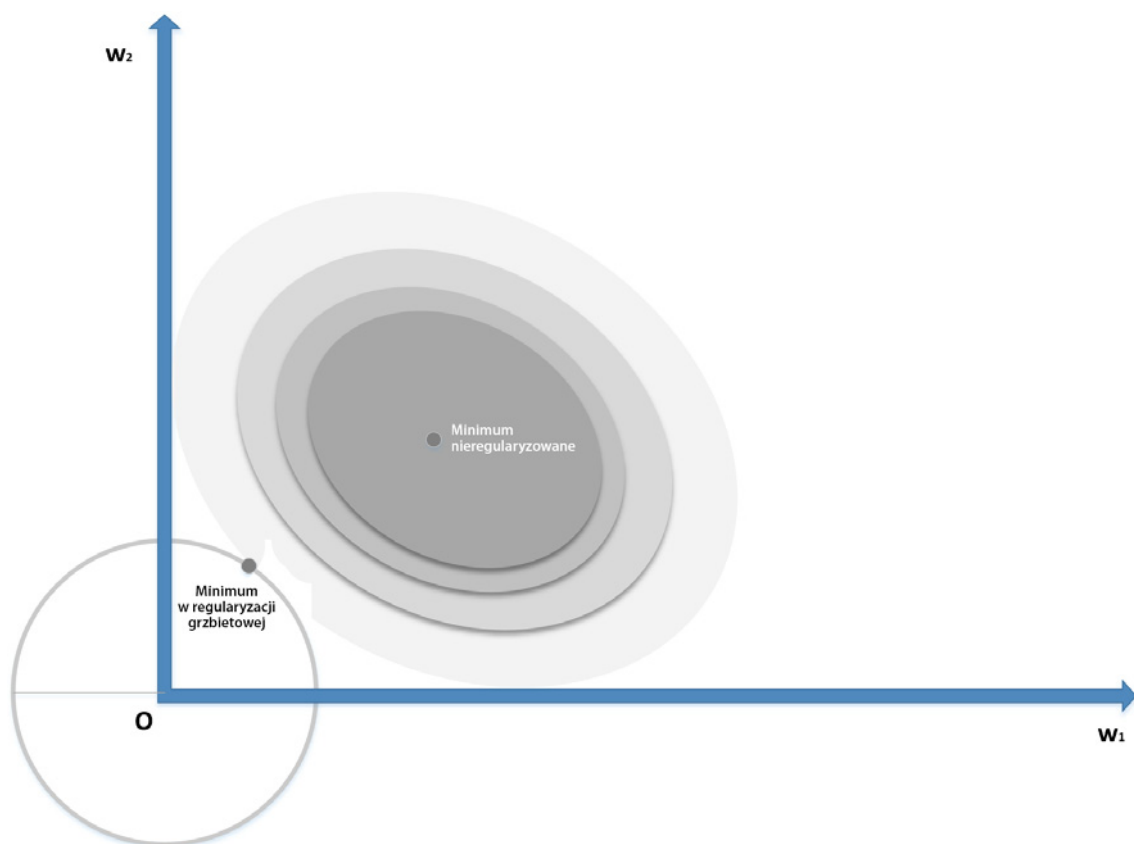
Rysunek 1.12. Punkt siodłowy na wykresie dwuwymiarowym

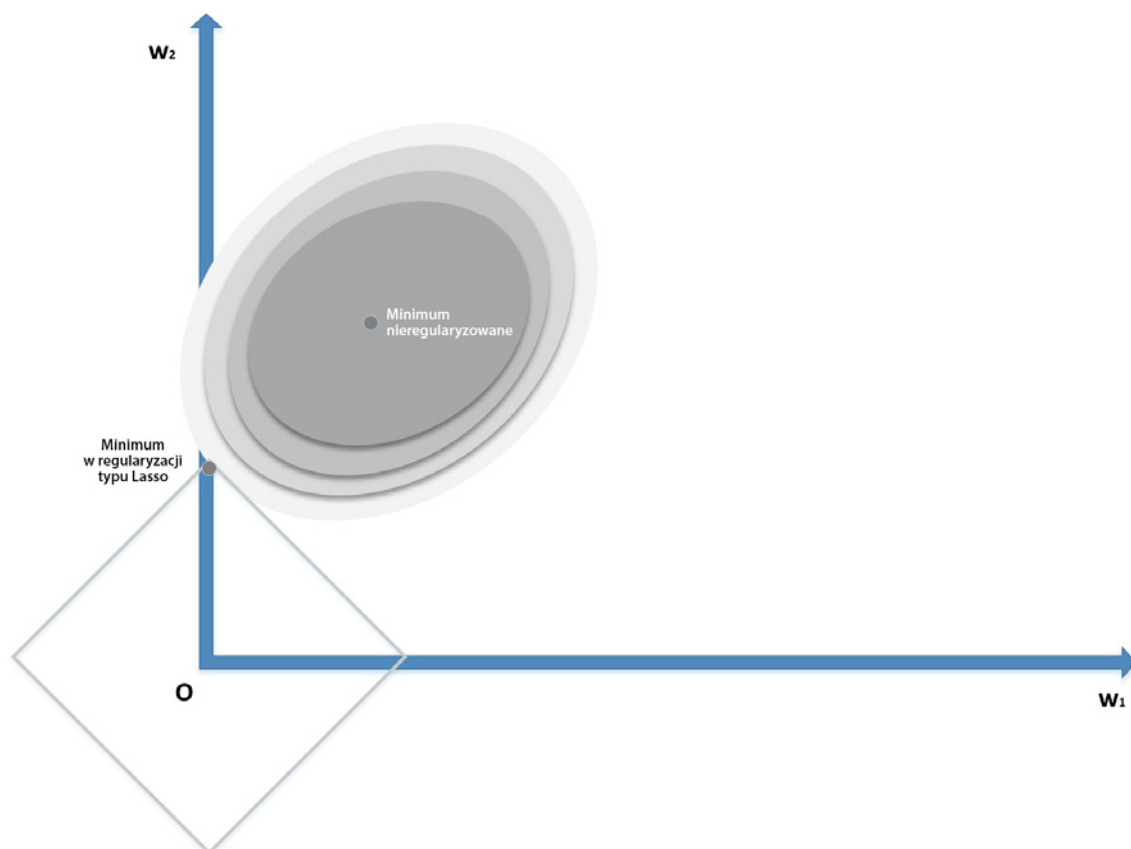
Rysunek 1.13. Punkt siodłowy na wykresie trójwymiarowym

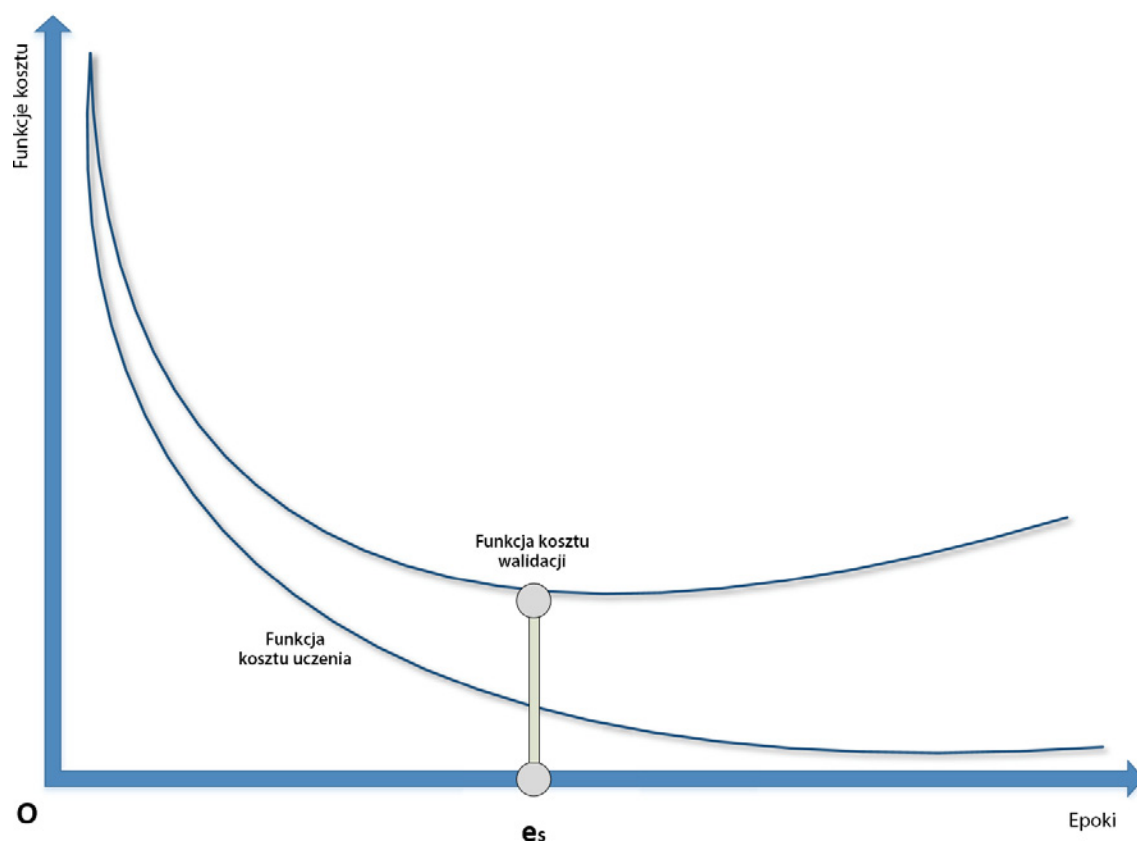
Rysunek 1.14. Interpolacja za pomocą prostej (po lewej) i paraboli (po prawej)

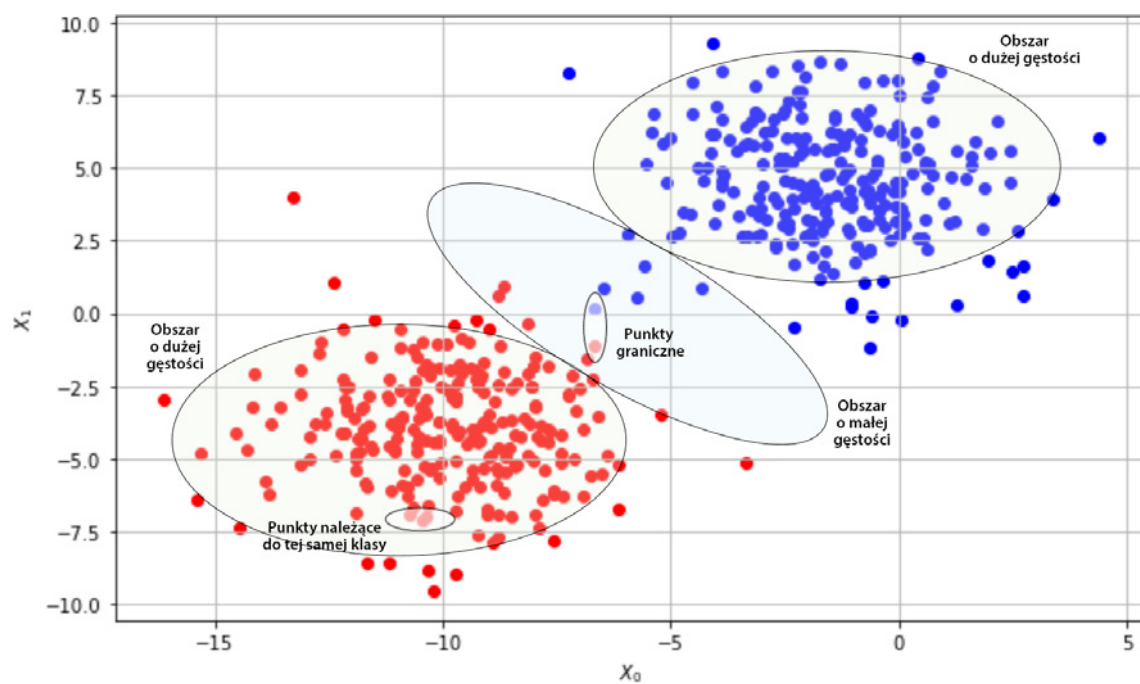
Rysunek 1.15. Regresja grzbietowa (L2)

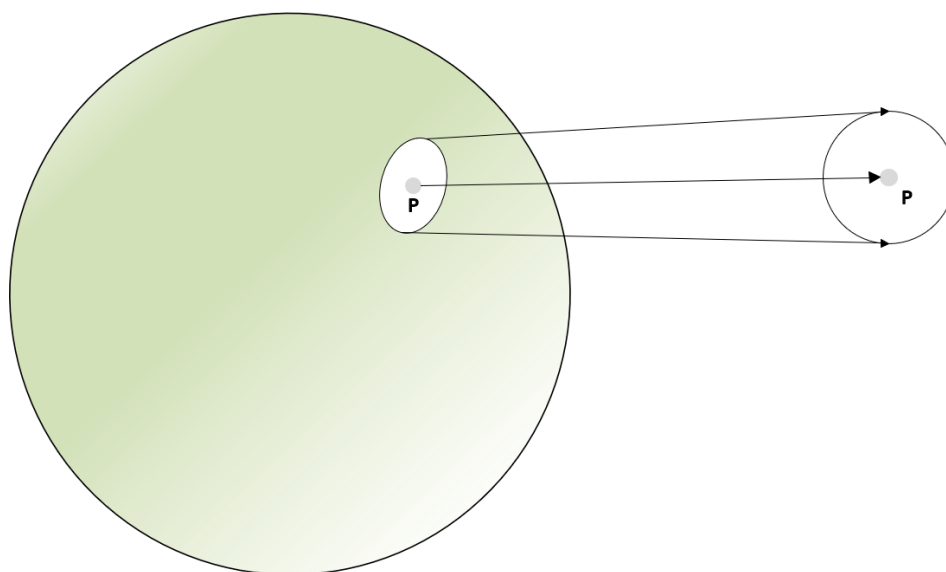
Rysunek 1.16. Regularyzacja typu Lasso (L1)

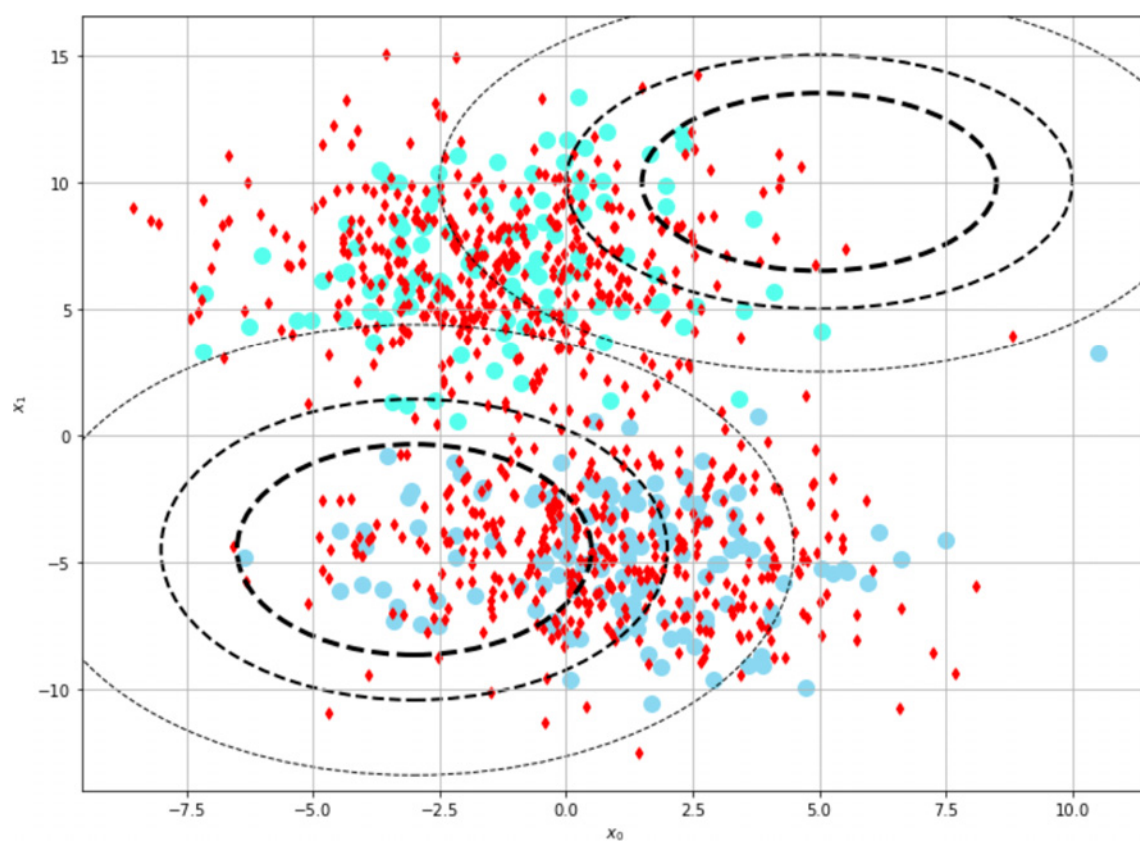
Rysunek 1.17. Przykład zastosowania wczesnego zatrzymywania przed początkiem wznoszenia się krzywej u-kształtnej

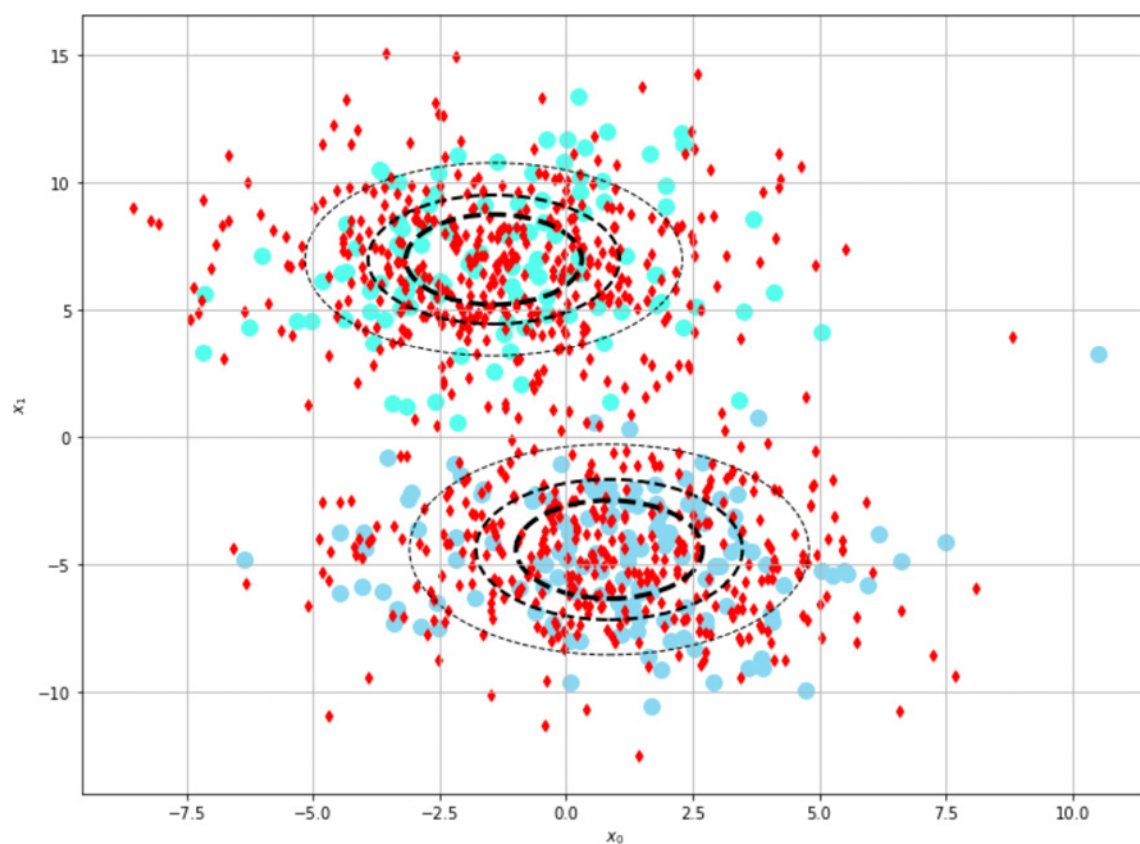
Rysunek 2.1. Maszyna wektorów nośnych w przykładzie ukazującym założenie skupień

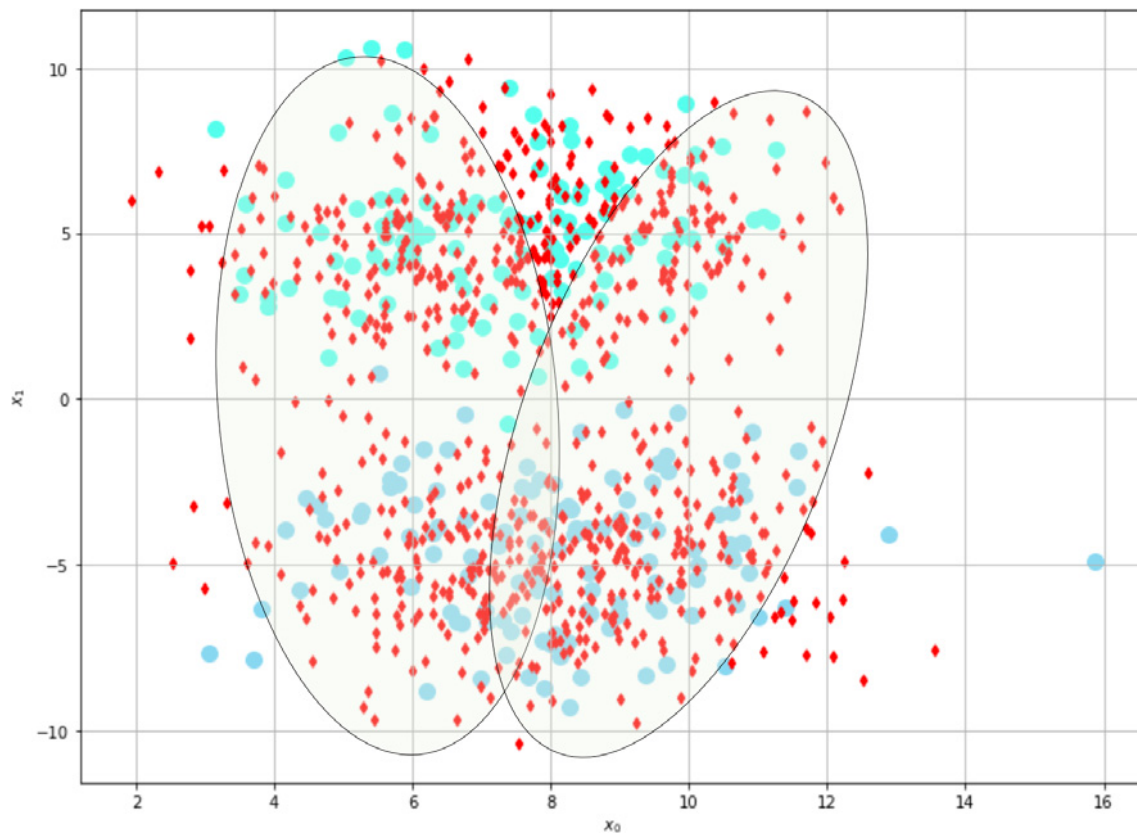
Rysunek 2.2. Rozmaitość dwuwymiarowa uzyskana z powierzchni sferycznej

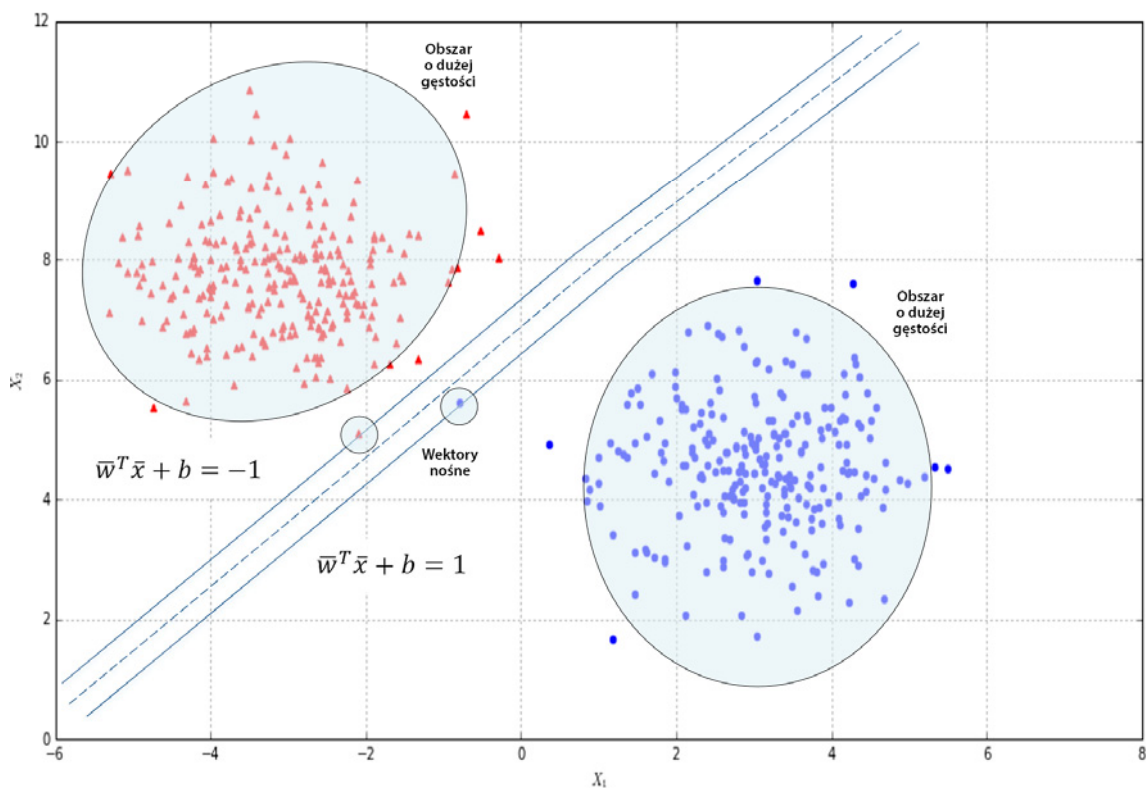
Rysunek 2.3. Konfiguracja początkowa mieszaniny gaussowskiej

Rysunek 2.4. Stan stabilny naszego modelu

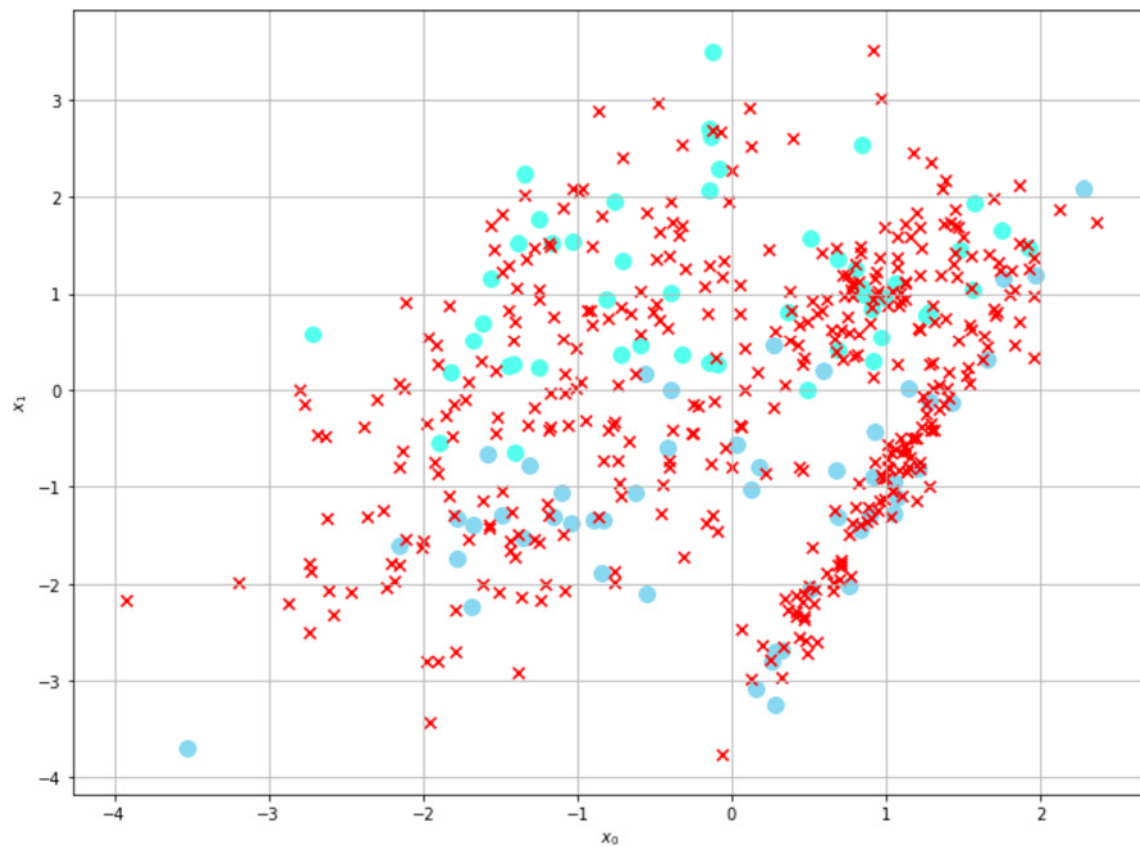

Rysunek 2.5. Obciążona ostateczna konfiguracja mieszaniny gaussowskiej

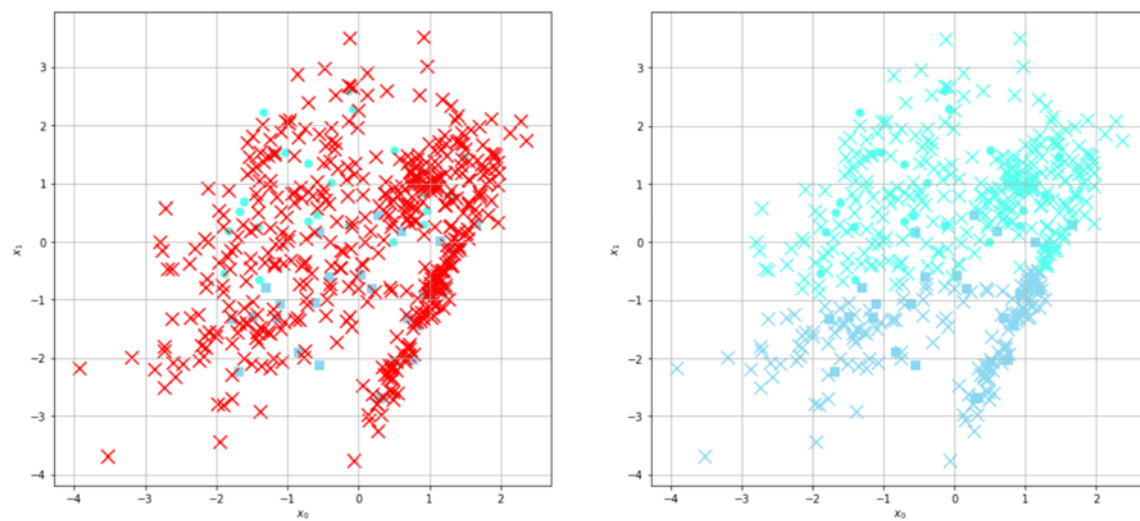

Rysunek 2.6. Ogólny schemat maszyny SVM

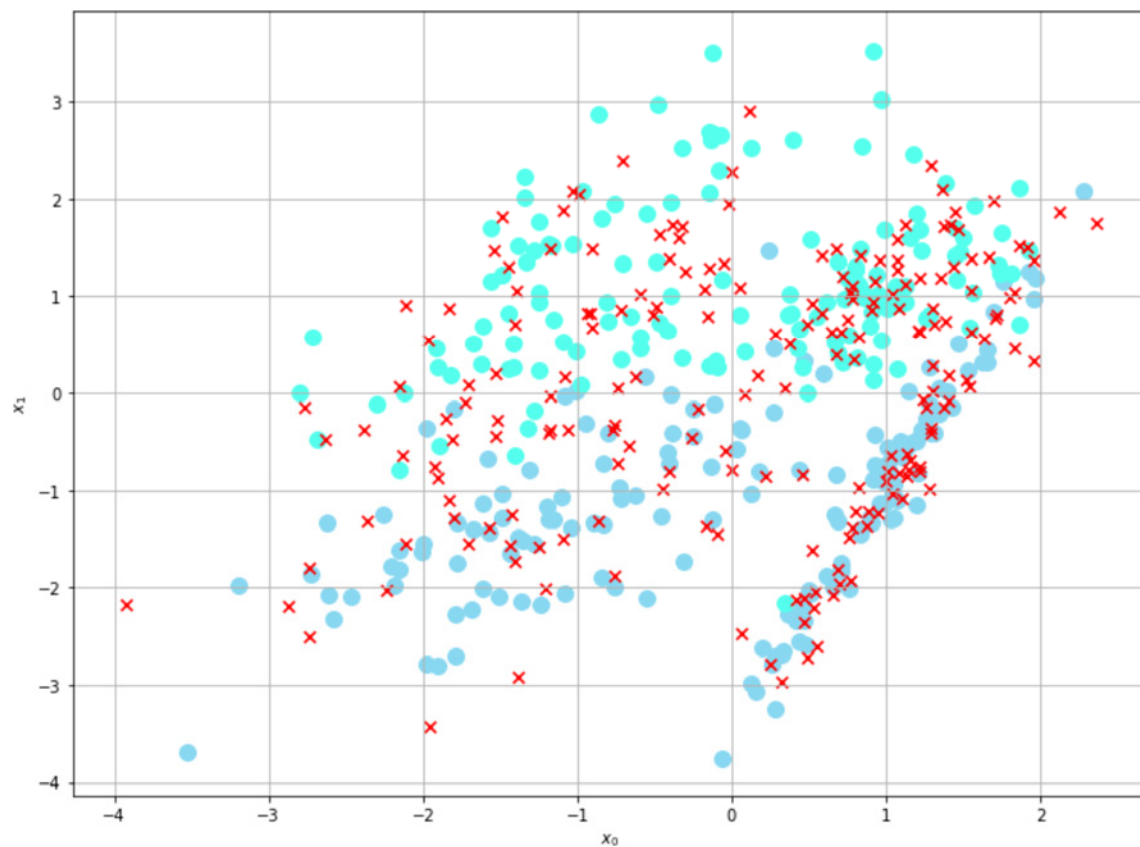

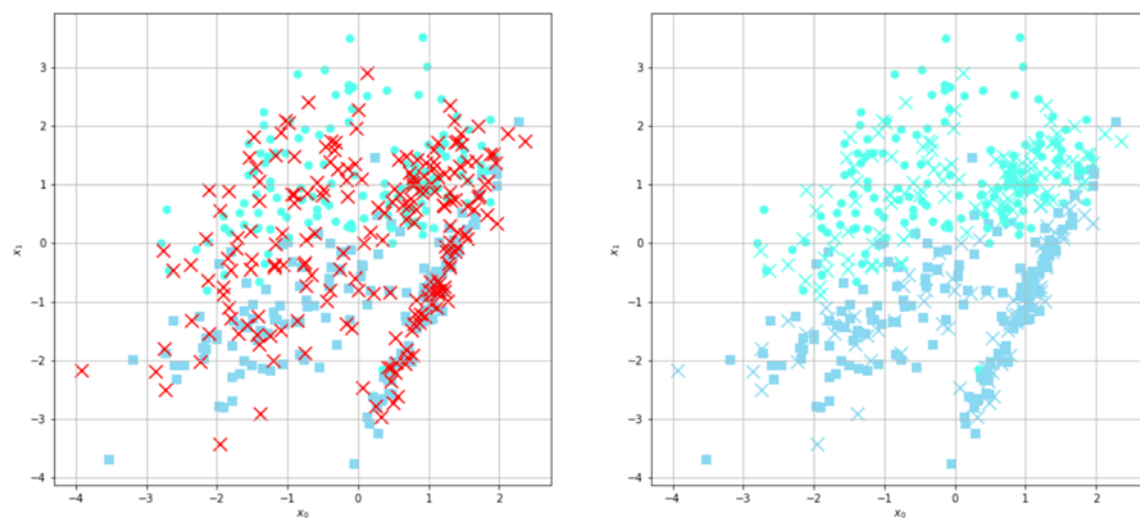
Rysunek 2.7. Pierwotny zestaw danych oznakowanych i nieoznakowanych

Rysunek 2.8. Porównanie pierwotnego zestawu danych (po lewej) z rezultatami klasyfikacji (po prawej)

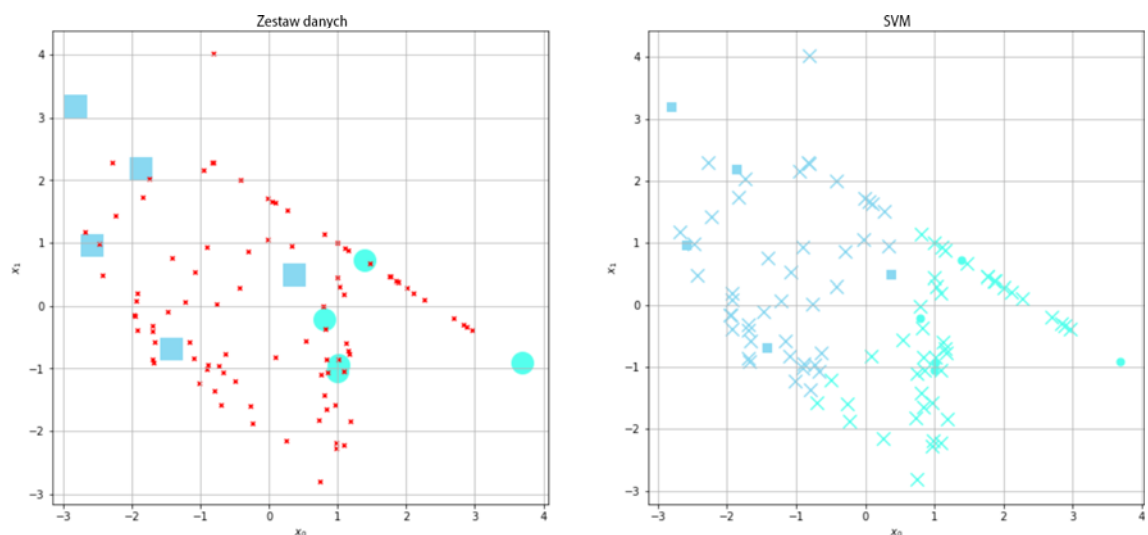

Rysunek 2.9. Pierwotny zestaw danych oznakowanych i nieoznakowanych

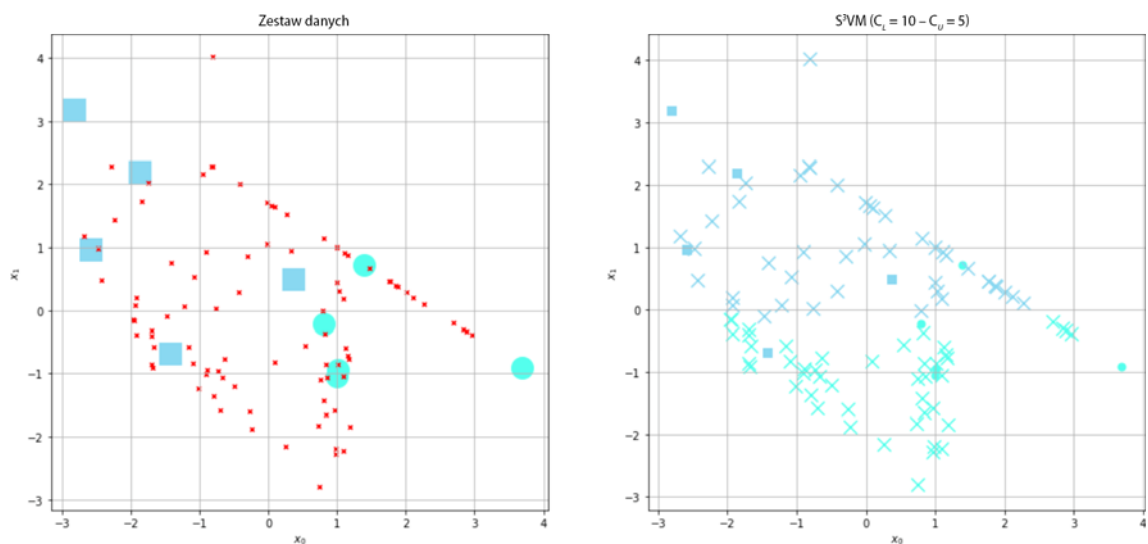

Rysunek 2.10. Pierwotny zestaw danych (po lewej) i ostateczny zestaw danych oznakowanych (po prawej)

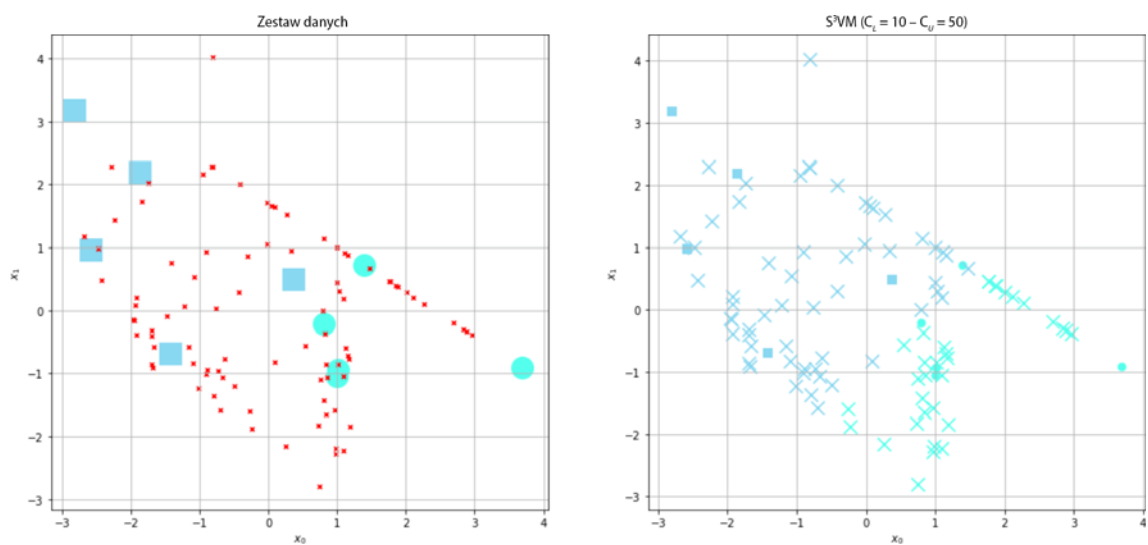

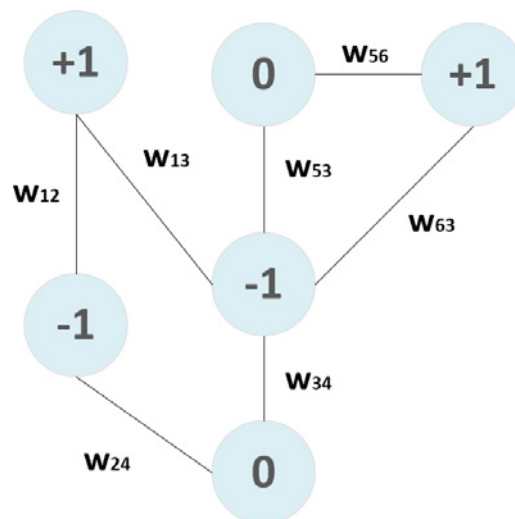
Rysunek 2.11. Pierwotny zestaw danych (po lewej) i ostateczny zestaw danych oznakowanych (po prawej) z parametrem $C = 1,0$

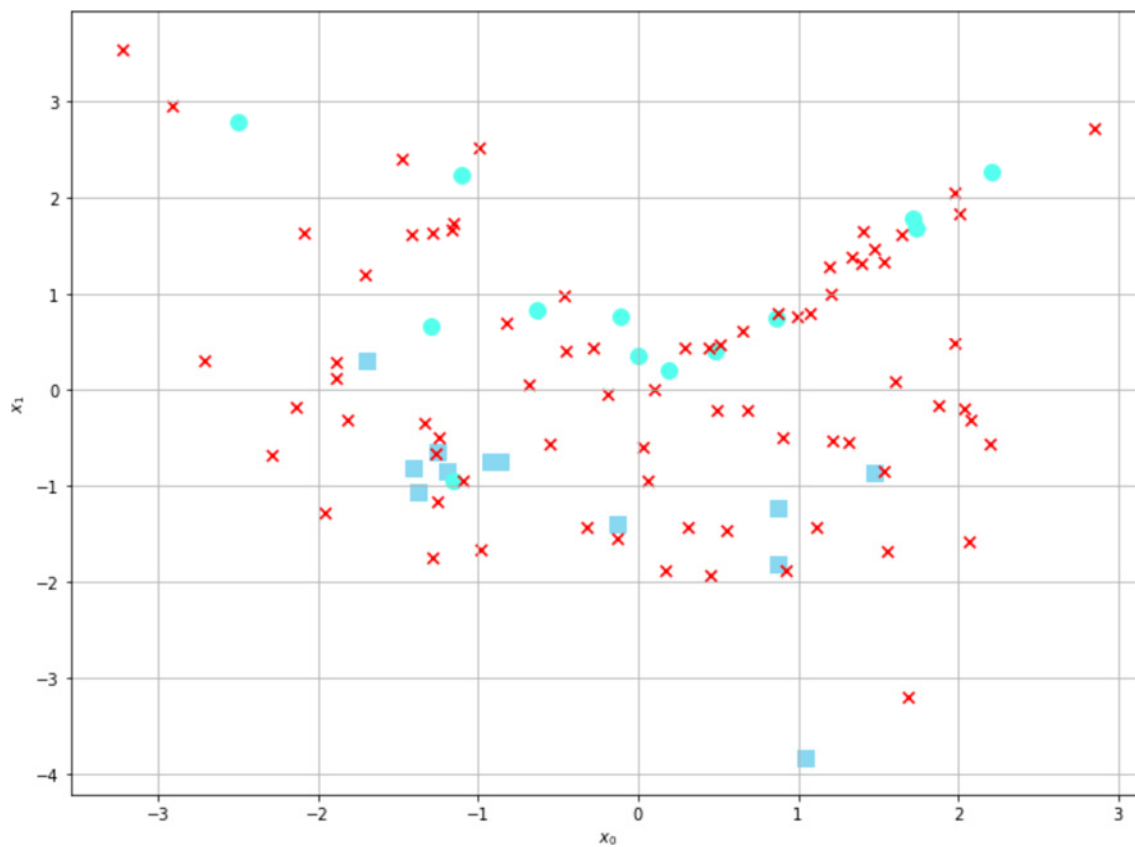
Rysunek 2.12. Pierwotny zestaw danych (po lewej) i ostateczny zestaw danych oznakowanych (po prawej) z parametrami $C_l = 10$ i $C_u = 5$

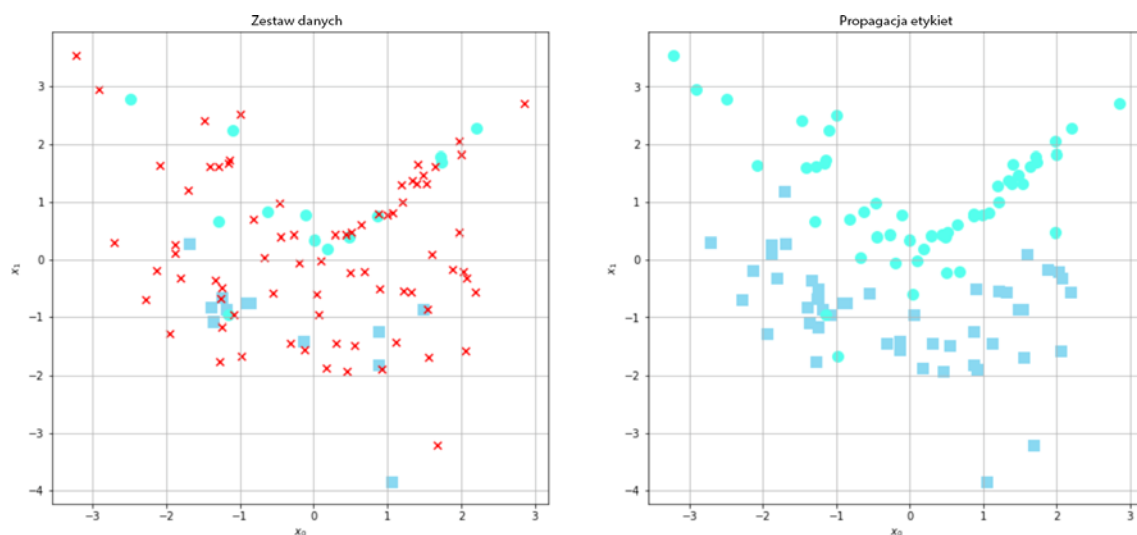
Rysunek 2.13. Pierwotny zestaw danych (po lewej) i ostateczny zestaw danych oznakowanych (po prawej) z parametrami $C_l = 10$ i $C_u = 50$

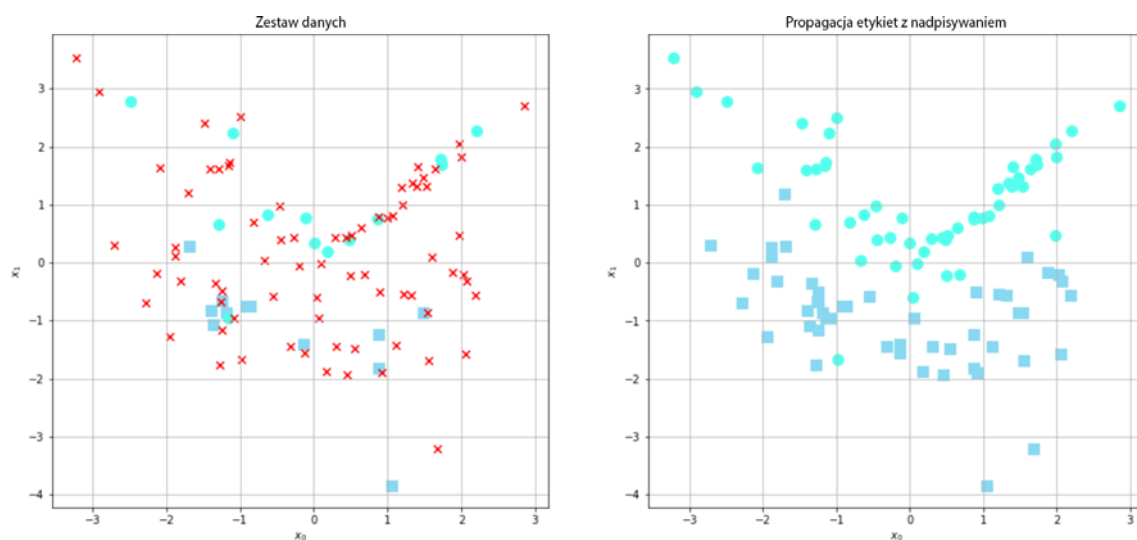
Rysunek 3.1. Przykładowy graf binarny

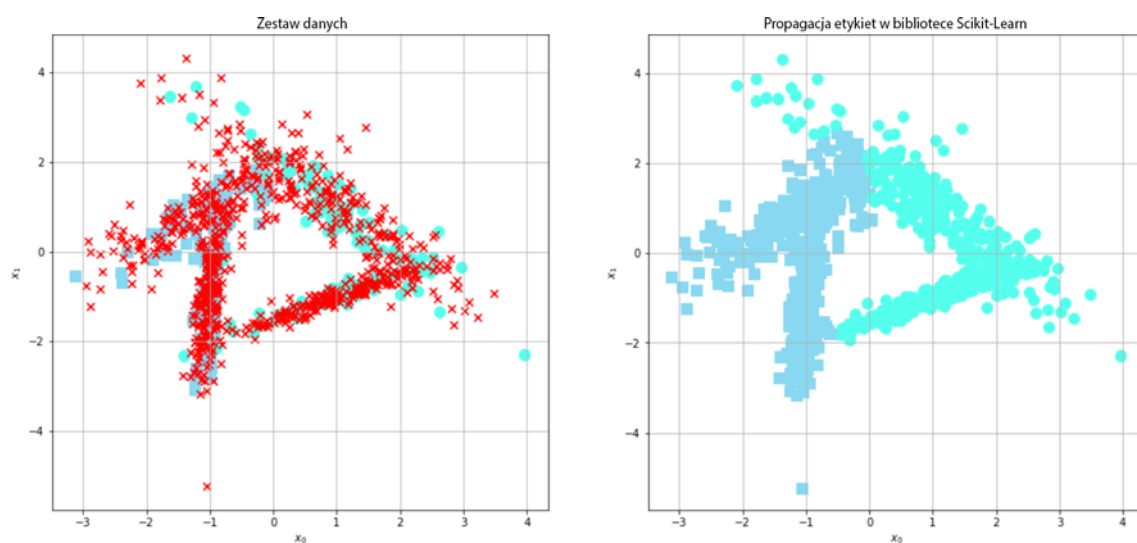
Rysunek 3.2. Zestaw częściowo oznakowanych danych

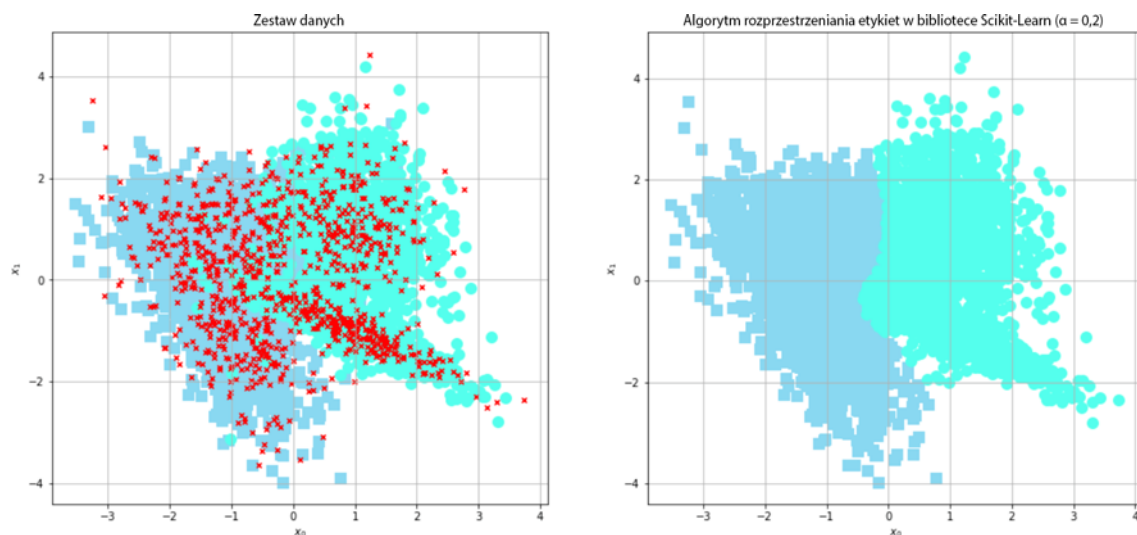
Rysunek 3.3. Pierwotny zestaw danych (po lewej); zestaw danych po zrealizowaniu algorytmu propagacji etykiet (po prawej)

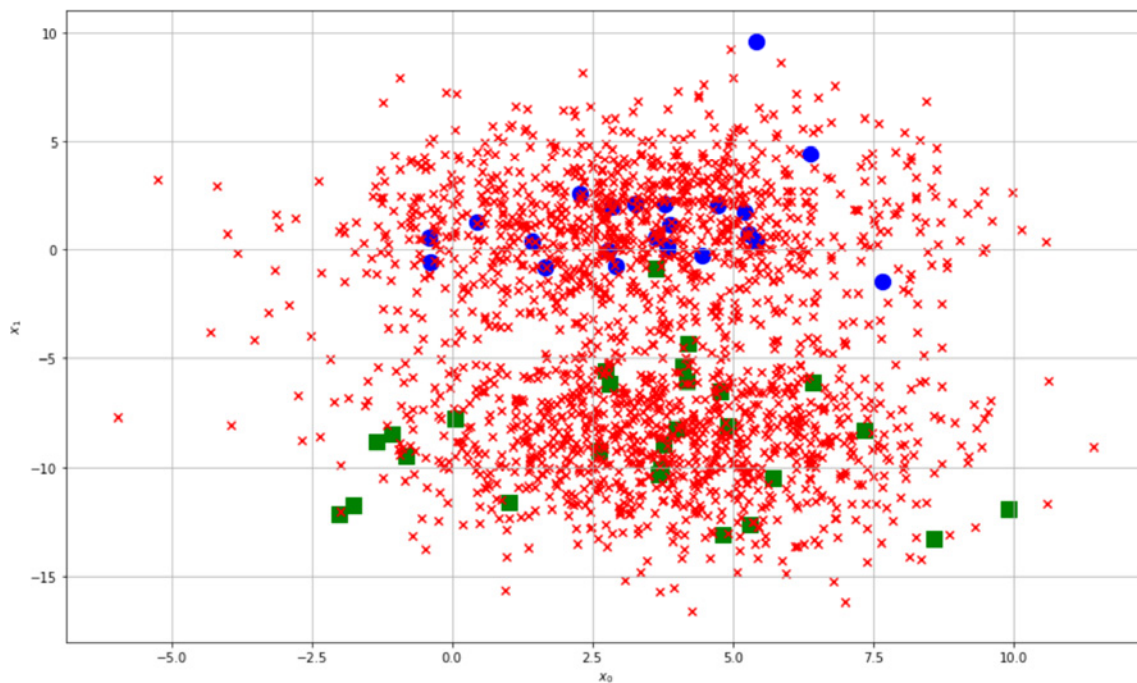
Rysunek 3.4. Pierwotny zestaw danych (po lewej); zestaw danych po zrealizowaniu algorytmu propagacji etykiet z nadpisywaniem (po prawej)

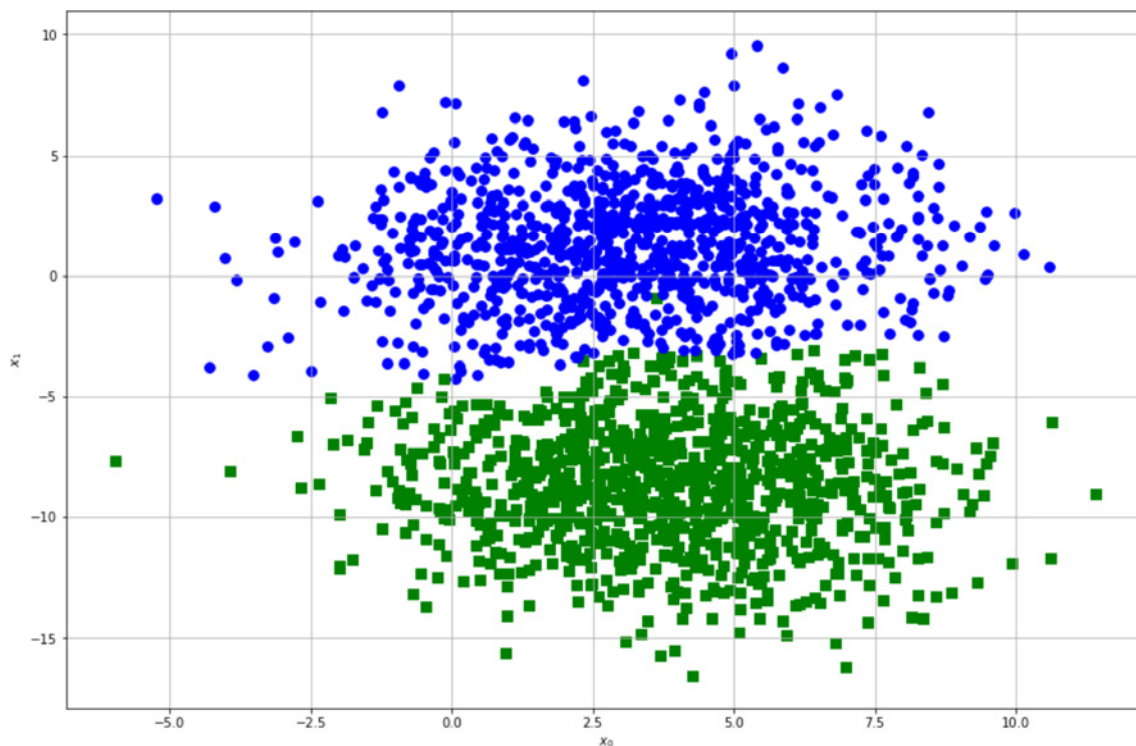
Rysunek 3.5. Pierwotny zestaw danych (po lewej); zestaw danych po zrealizowaniu algorytmu propagacji etykiet w bibliotece Scikit-Learn (po prawej)

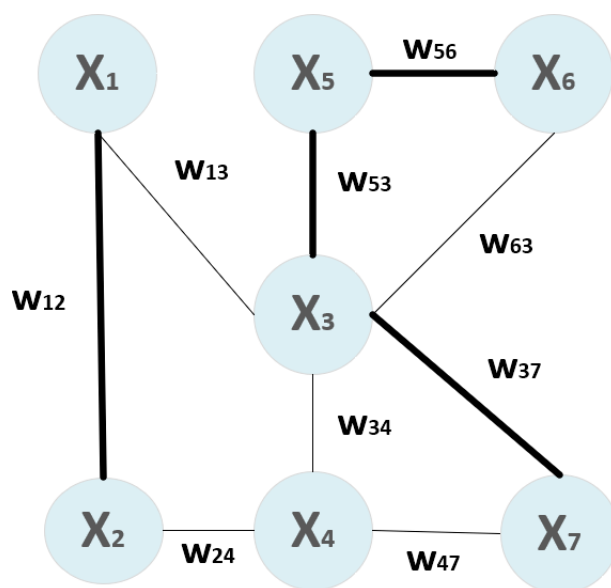
Rysunek 3.6. Pierwotny zestaw danych (po lewej); zestaw danych po pełnej realizacji algorytmu rozprzestrzeniania etykiet (po prawej)

Rysunek 3.7. Zestaw częściowo oznakowanych danych

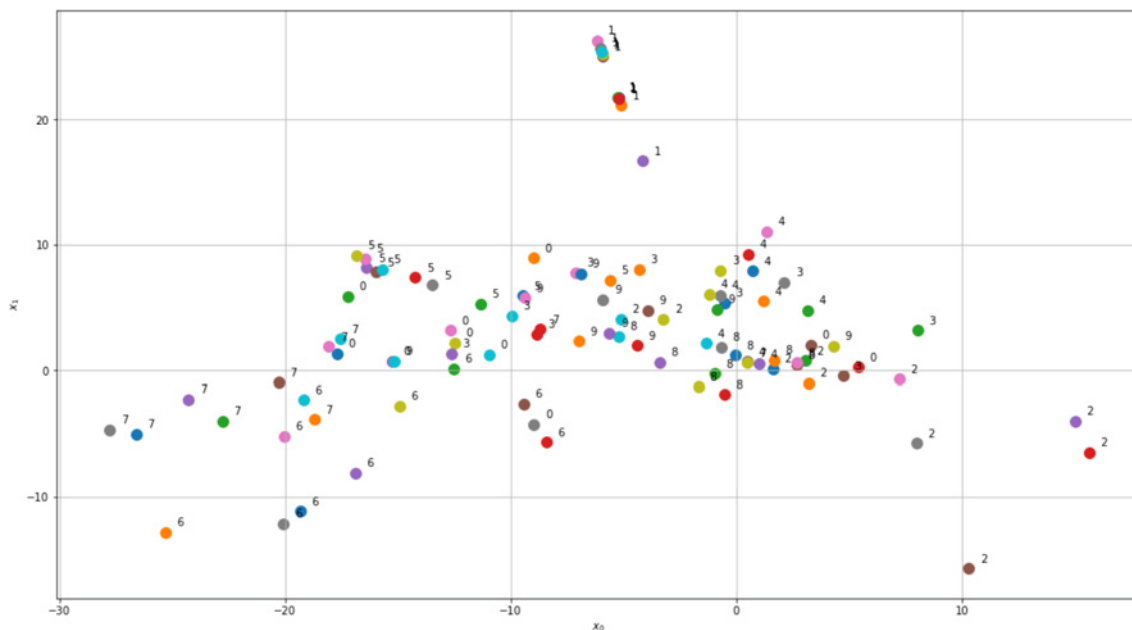
Rysunek 3.8. Zestaw danych po pełnej realizacji algorytmu propagacji etykiet przy użyciu błędzenia losowego Markowa

Rysunek 3.9. Przykład grafu zawierającego zaznaczone najkrótsze odległości pomiędzy parami przykładów

Rysunek 3.10. Podzbiór zestawu danych Olivetti

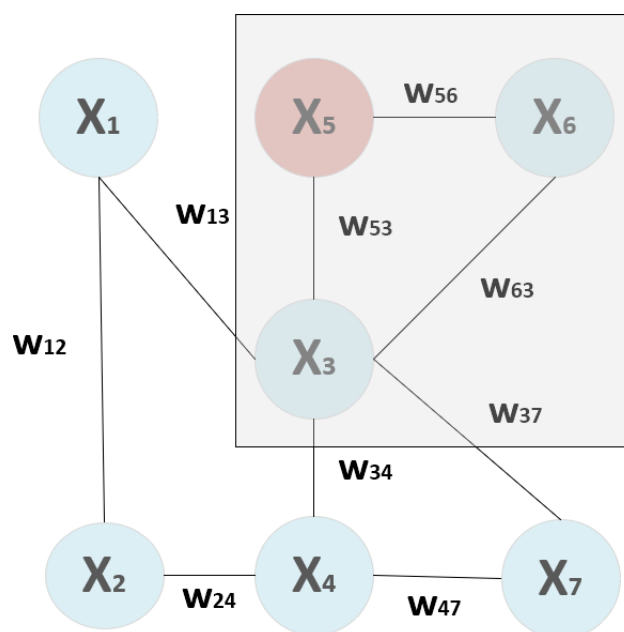
Rysunek 3.11. Wynik uczenia algorytmu Isomap na stu przykładach z zestawu danych Olivetti

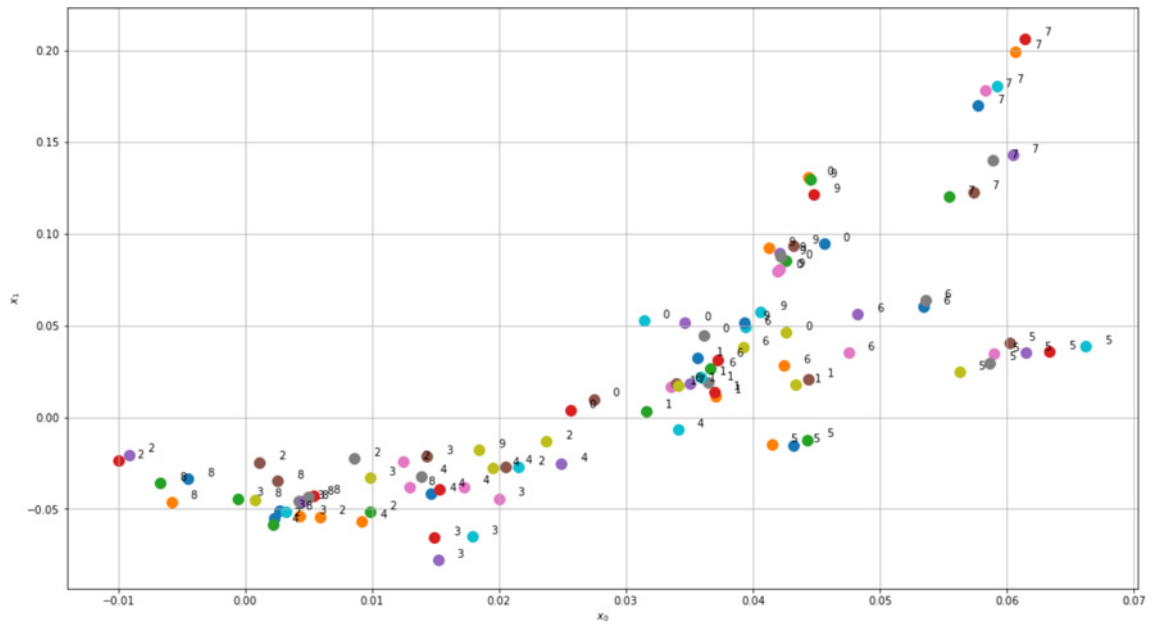
Rysunek 3.12. Przykłady należące do klasy 7.

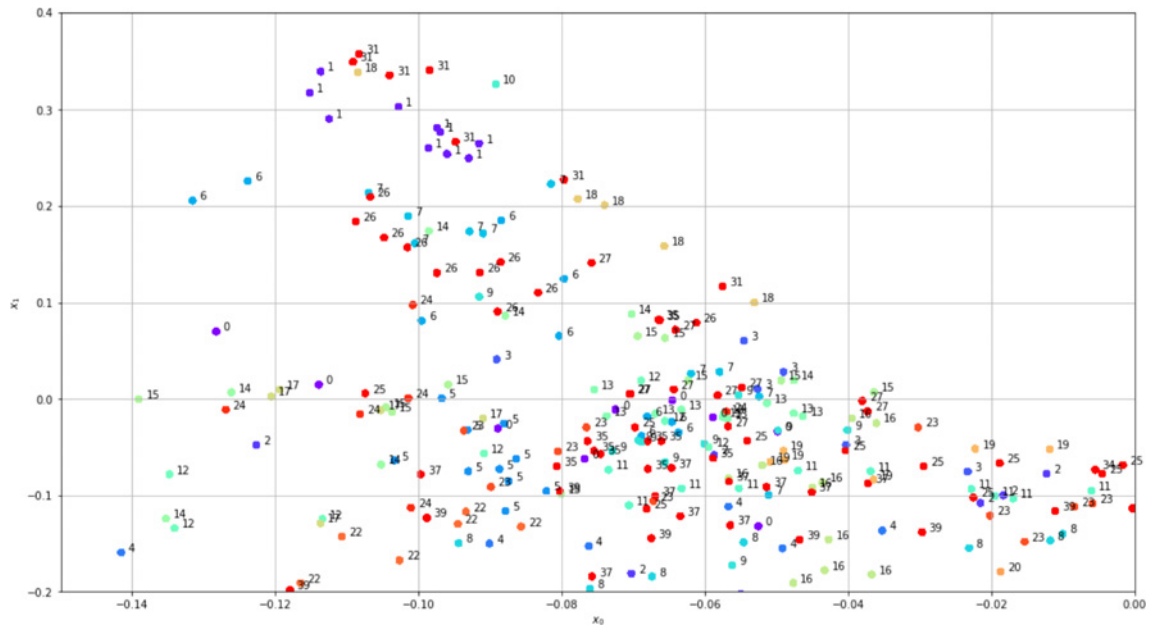
Rysunek 3.13. Przykłady należące do klasy 1.

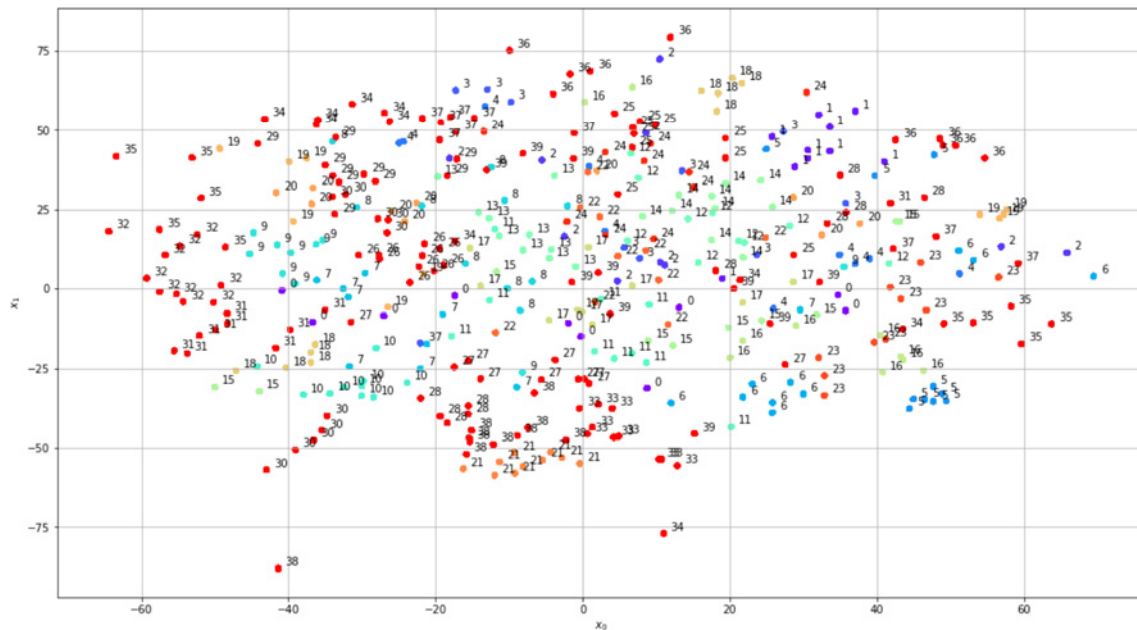
Rysunek 3.14. Graf, w którym sąsiedztwo zostało oznaczone prostokątem

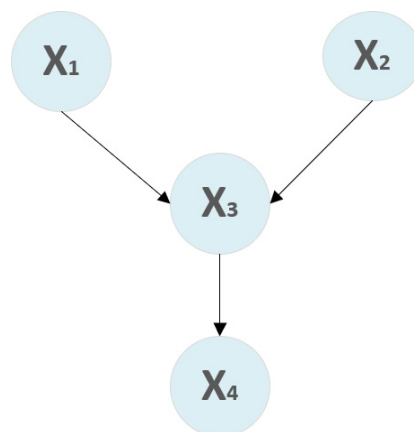
Rysunek 3.15. Osadzanie lokalnie liniowe zastosowane wobec 100 przykładów stanowiących część zestawu danych Olivetti

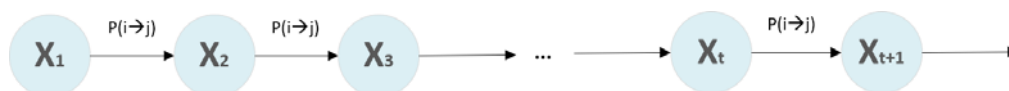
Rysunek 3.16. Osadzanie widmowe Laplace'a użyte na zestawie danych Olivetti

Rysunek 3.17. Algorytm t-SNE użyty wobec zestawu danych Olivetti

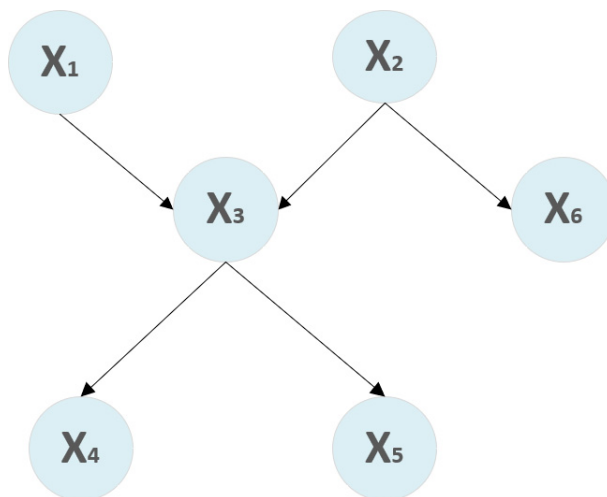

Rysunek 4.1. Przykładowa sieć bayesowska

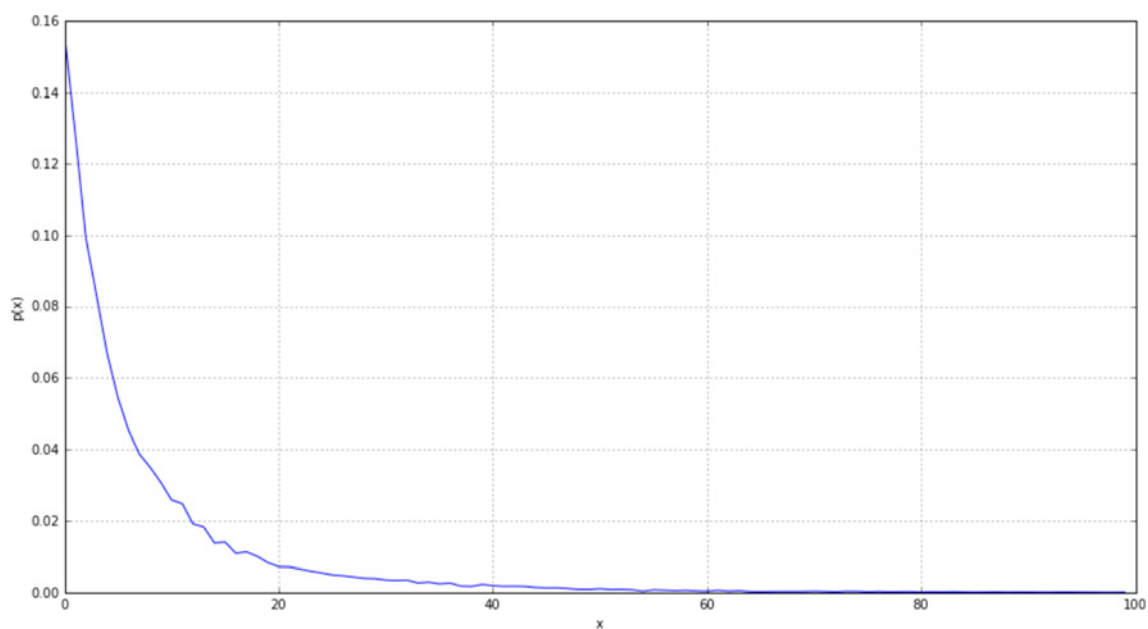

Rysunek 4.2. Struktura ogólnego łańcucha Markowa

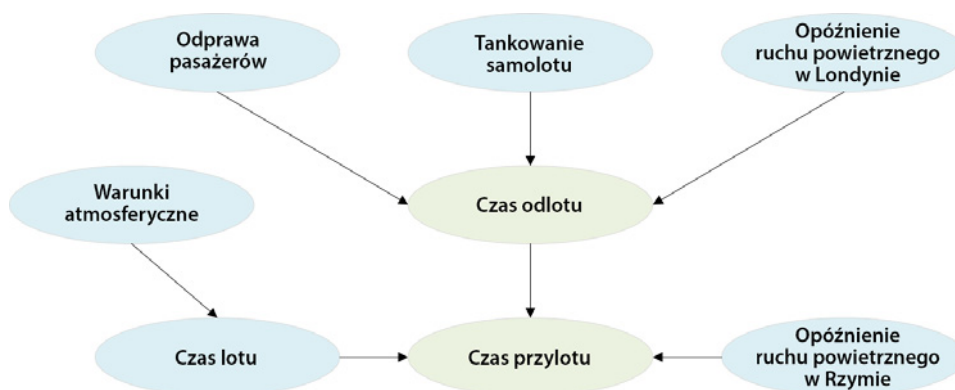

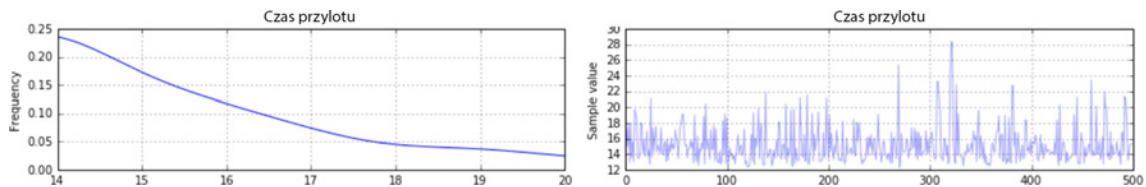
Rysunek 4.3. Sieć bayesowska służąca do wyjaśnienia próbkowania Gibbsa

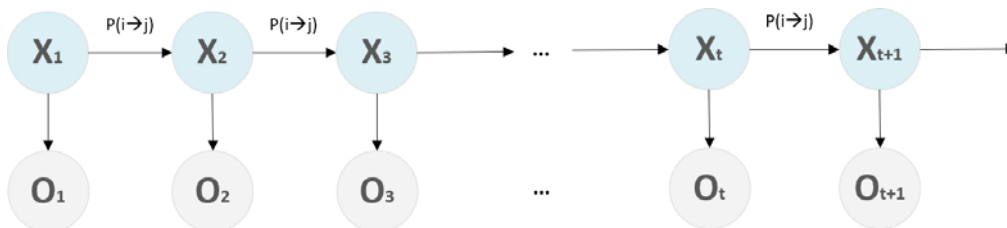
Rysunek 4.4. Próbkowana funkcja gęstości prawdopodobieństwa

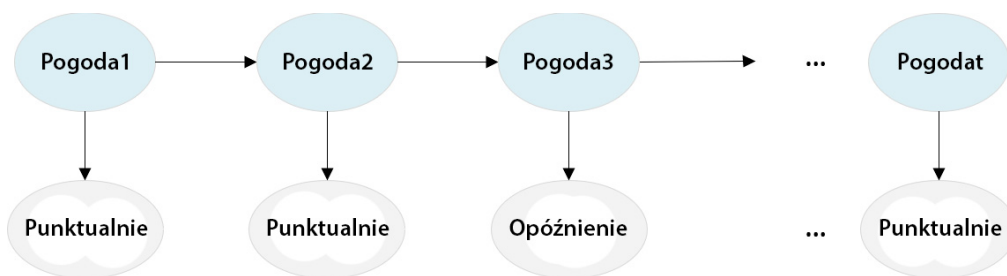
Rysunek 4.5. Sieć bayesowska reprezentująca problem kontroli ruchu powietrznego

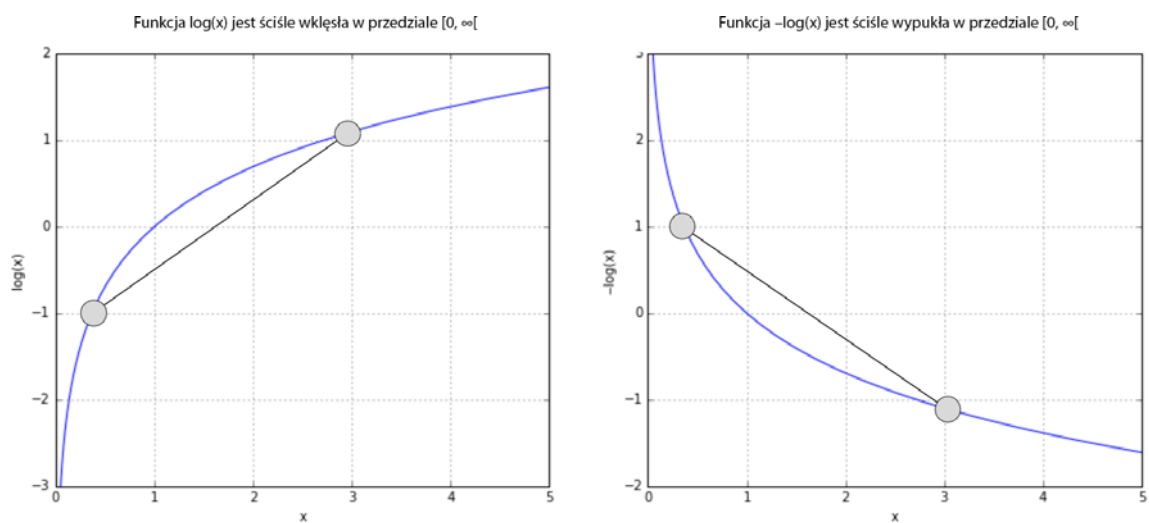
Rysunek 4.6. Rozkład i przykłady uzyskane dla zmiennej losowej Czas przylotu

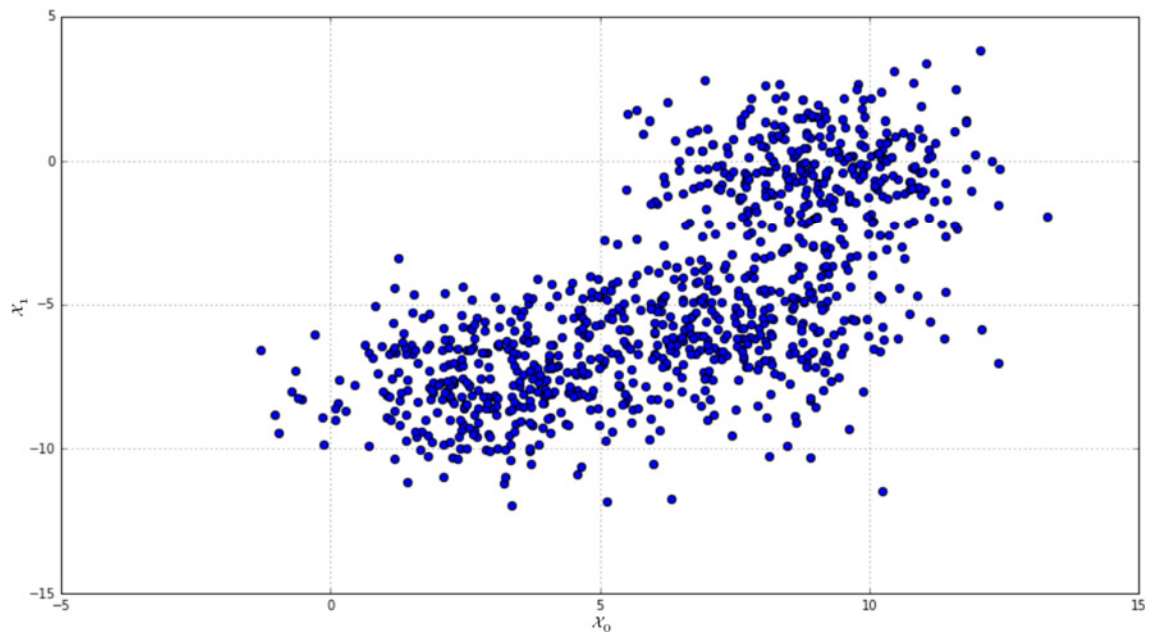
Rysunek 4.7. Schemat ogólny ukrytego modelu Markowa

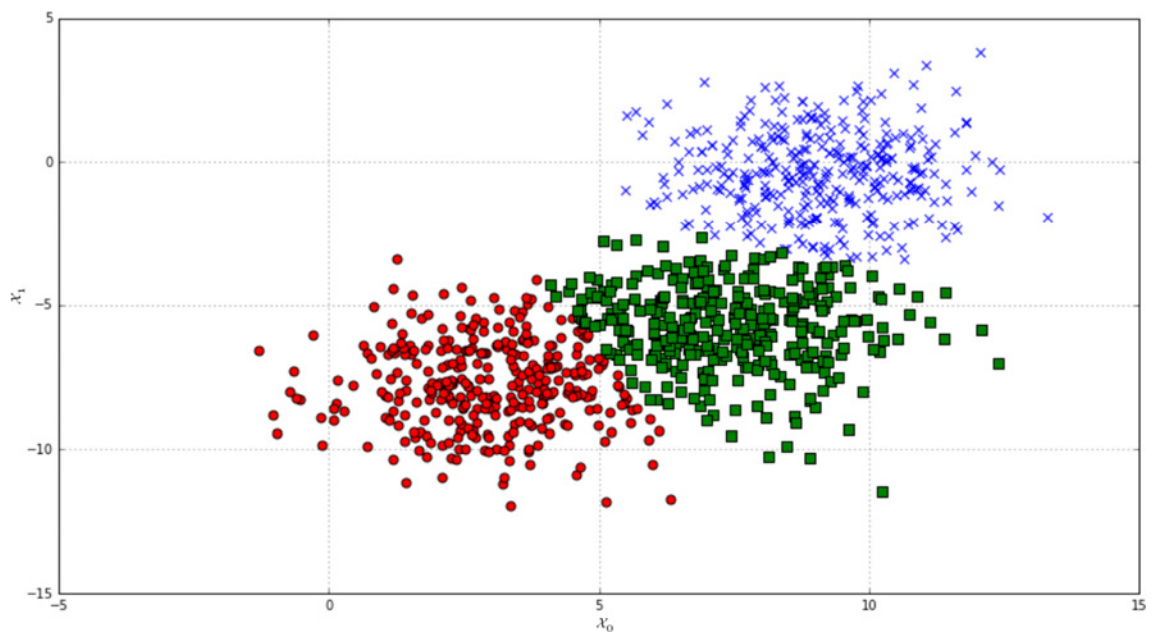
Rysunek 4.8. Model HMM zastosowany dla problemu opóźnień lotu, wynikających z warunków pogodowych

Rysunek 5.1. Przykład funkcji wypukłej i wklęsłej

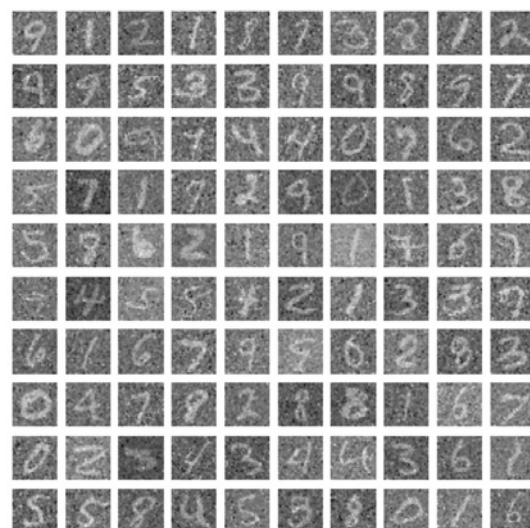
Rysunek 5.2. Przykładowy zestaw danych użyty w implementacji algorytmu mieszanin gaussowskich

Rysunek 5.3. Oznakowany zestaw danych otrzymany poprzez zastosowanie mieszaniny gaussowskiej zawierającej trzy składowe

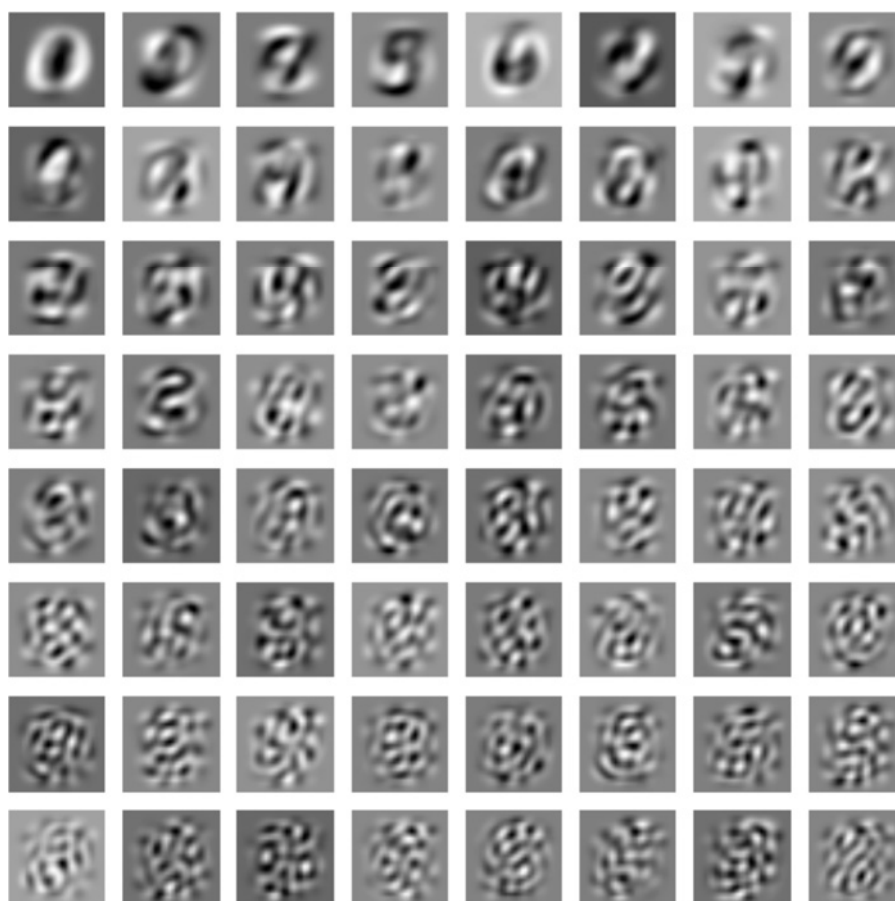

Wersja pierwotna

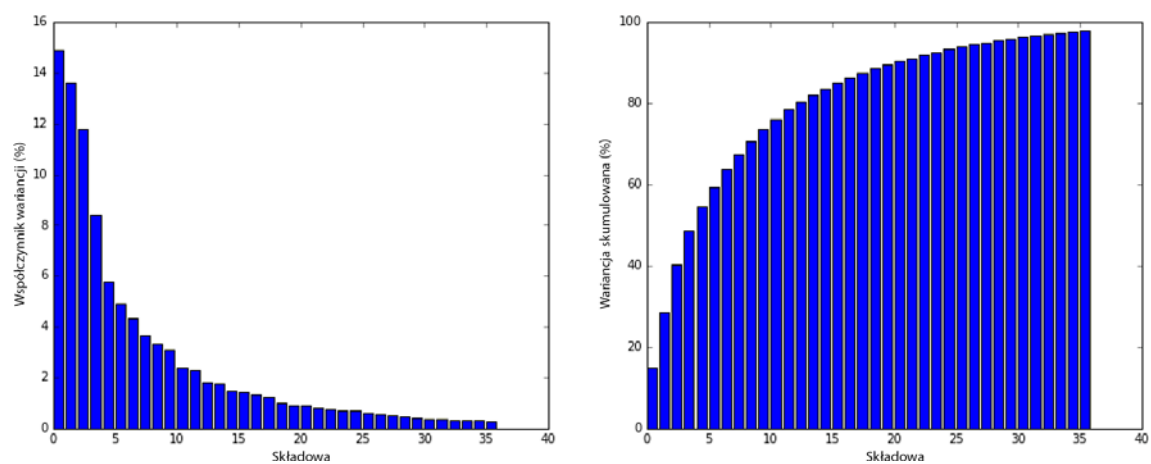

Szum heteroskedastyczny ($w_i \in [0, 0,75]$)

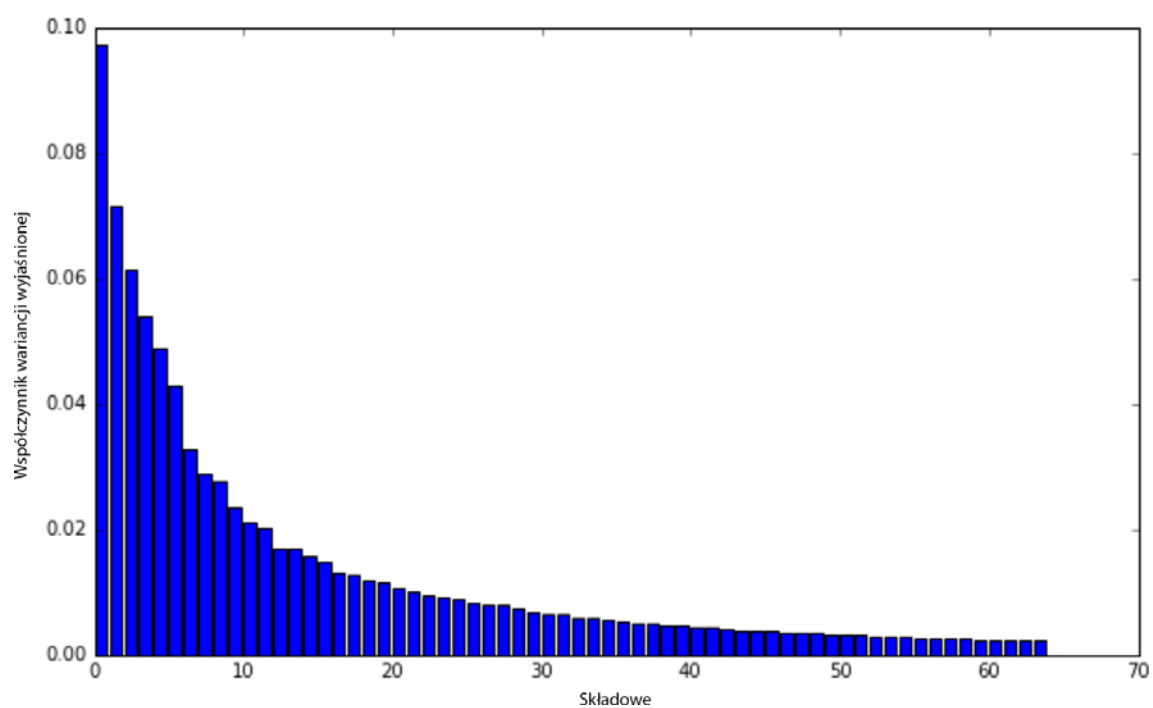
Rysunek 5.4. Pierwotny zestaw danych (po lewej) i jego zaszumiona wersja (po prawej)

Rysunek 5.5. Wykres 64 składowych wydobytych z pierwotnego zestawu danych za pomocą analizy czynnikowej

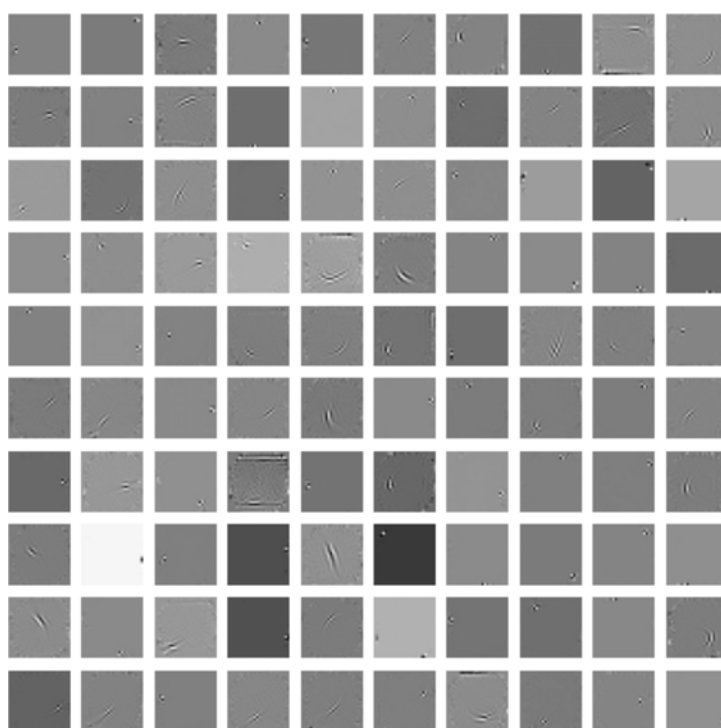
Rysunek 5.6. Wariancja wyjaśniona na każdą składową (po lewej) i wariancja skumulowana na każdą składową (po prawej)

Rysunek 5.7. Całkowita wariancja wyjaśniona uzyskana za pomocą analizy PCA

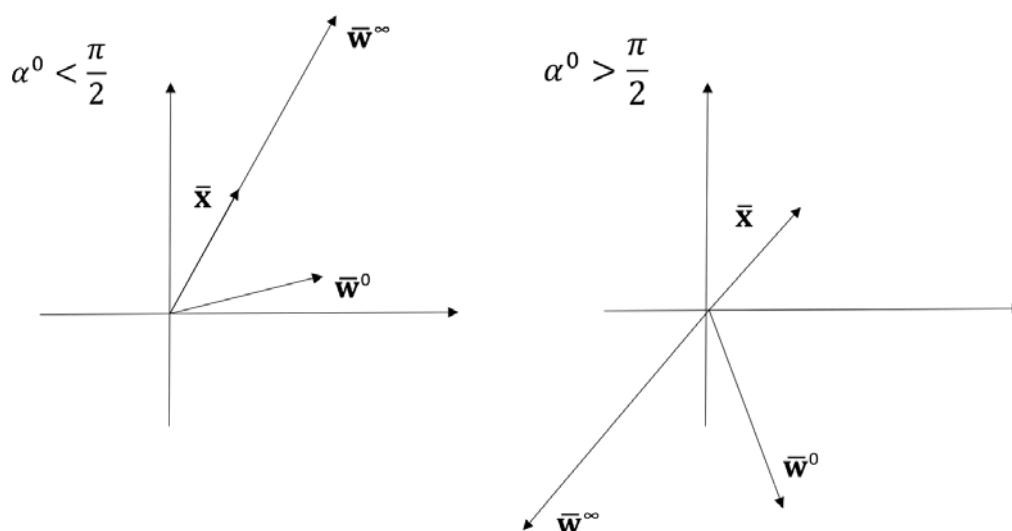
Rysunek 5.8. Składowe niezależne zestawu danych MNIST wydobyte za pomocą algorytmu FastICA (64 składowe)

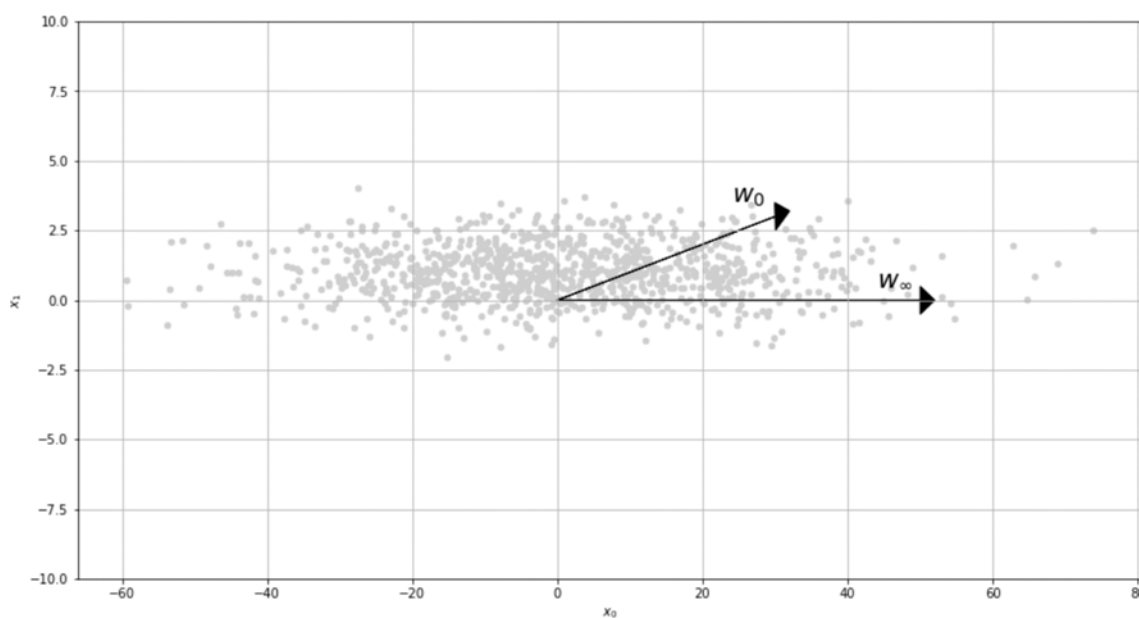
Rysunek 5.9. Składowe niezależne zestawu danych MNIST wydobyte za pomocą algorytmu FastICA (640 składowych)

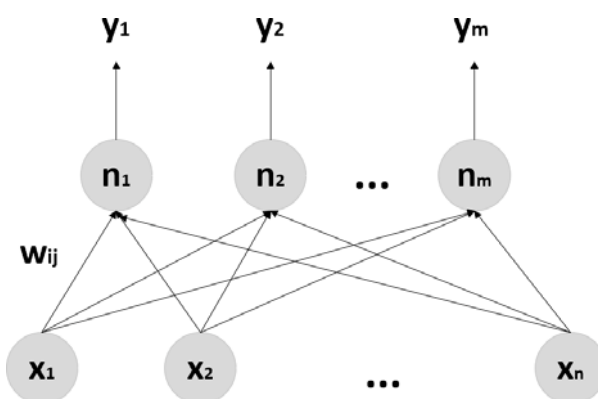
Rysunek 6.1. Ogólny schemat neuronu hebbowskiego z wejściem w postaci wektorowej

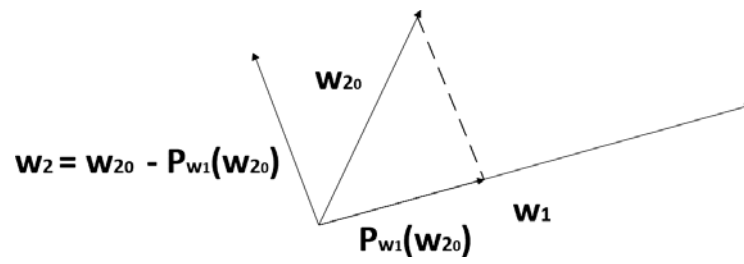
Rysunek 6.2. Analiza wektorowa reguły Hebba

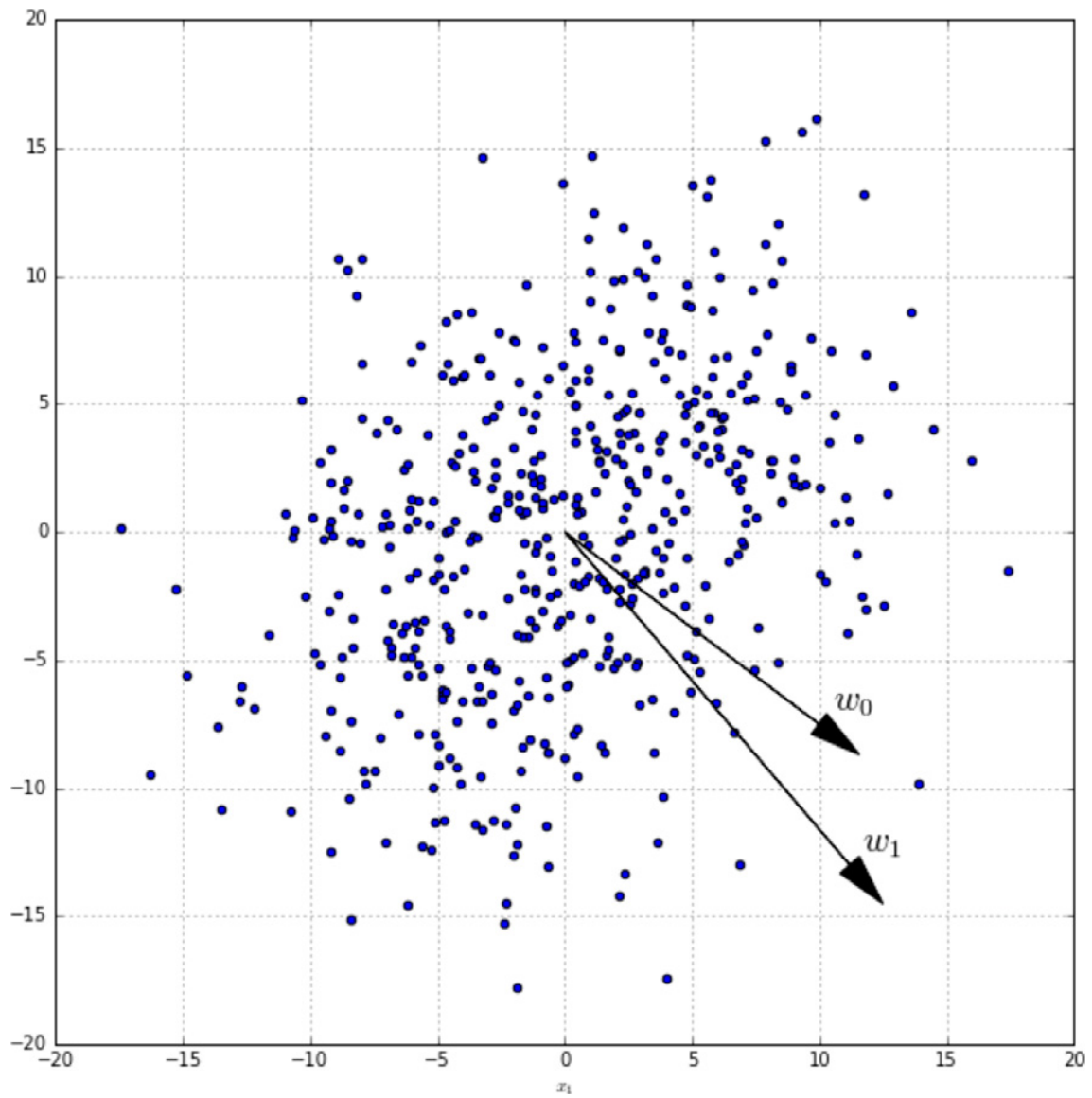
Rysunek 6.3. Zastosowanie reguły kowariancji. Wektor w_∞ jest wprost proporcjonalny do pierwszej głównej składowej

Rysunek 6.4. Schemat sieci Sangera

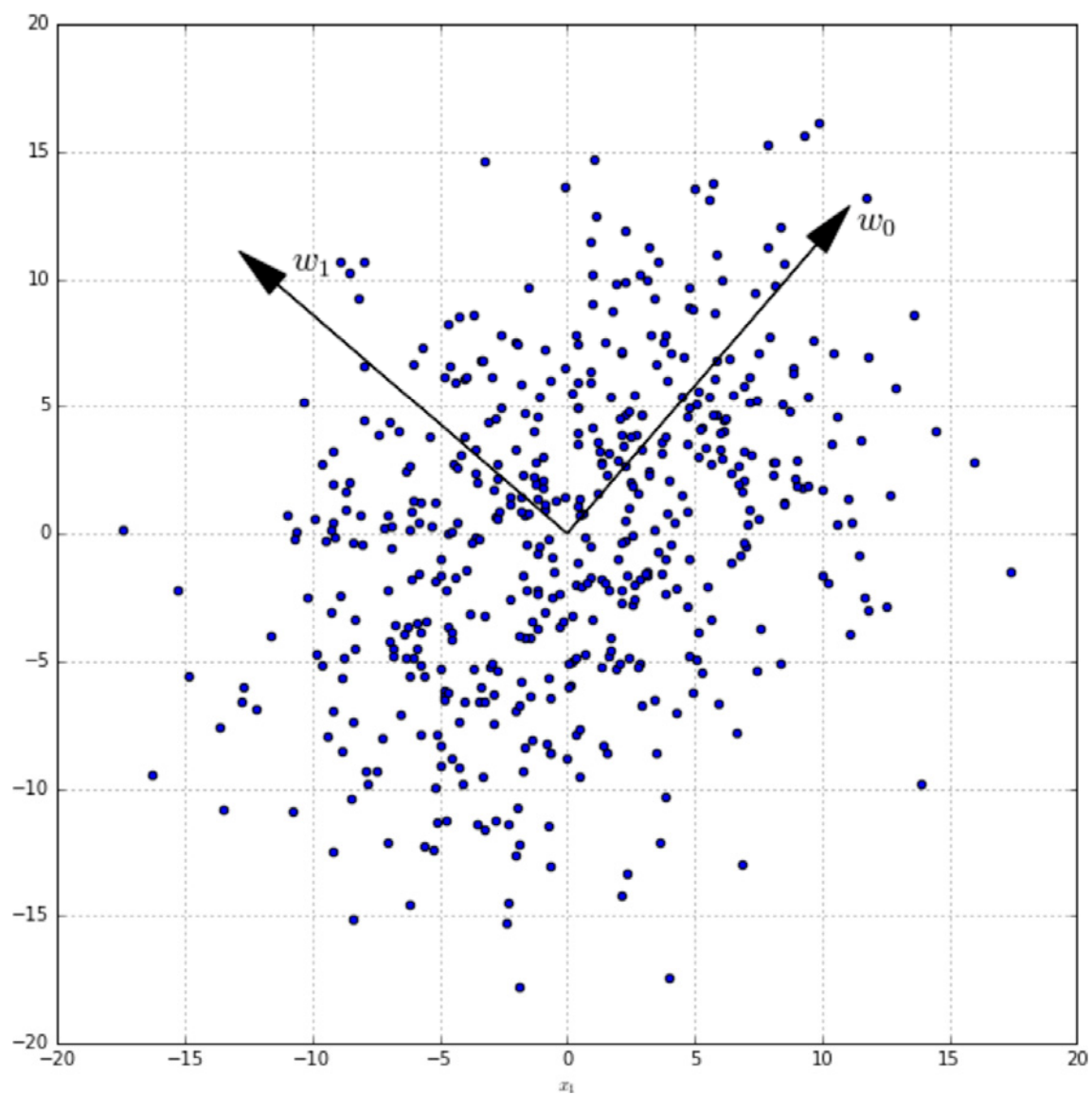

Rysunek 6.5. Ortogonalizacja dwóch wektorów wag

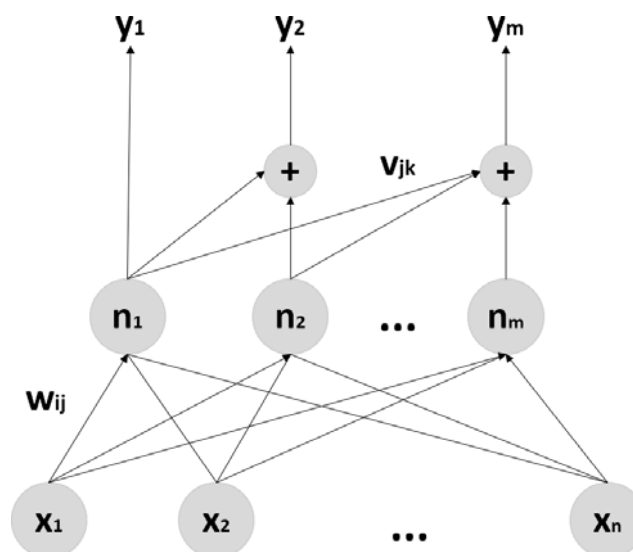

Rysunek 6.6. Zestaw danych wraz z warunkiem początkowym W

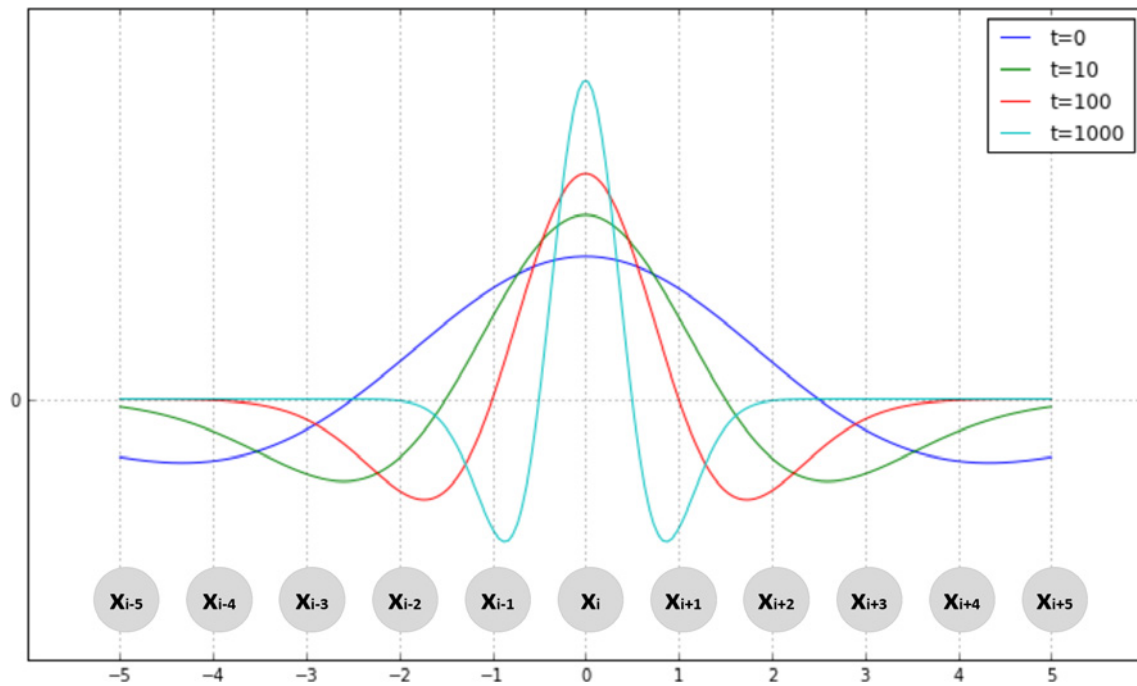

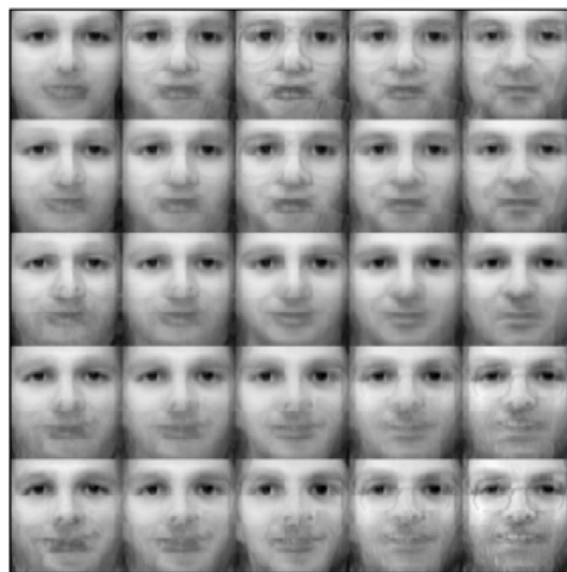
Rysunek 6.7. Stan końcowy modelu; wektor uzyskał zbieżność z dwiema głównymi składowymi

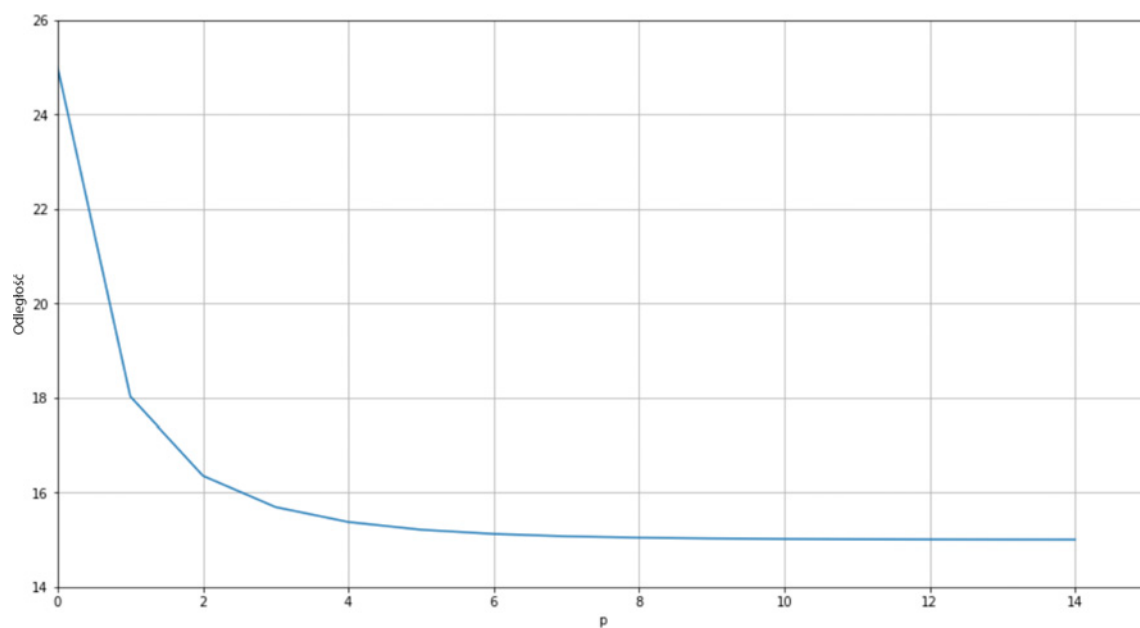
Rysunek 6.8. Sieć Rubnera-Tavana. Połączenia v , bazują na przeciwieństwie reguły Hebba

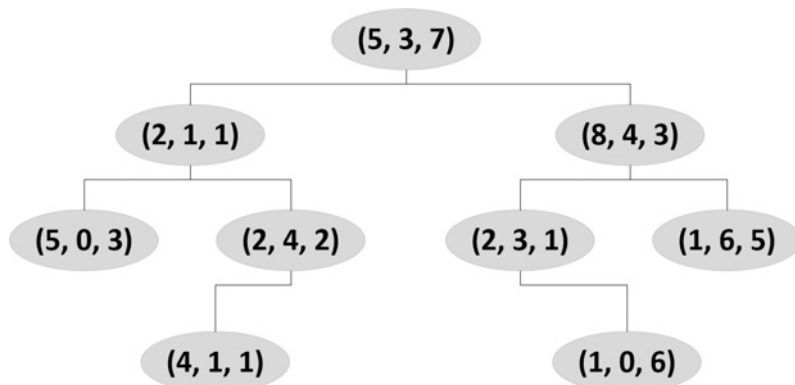
Rysunek 6.9. Przebieg funkcji w postaci „kapelusza meksykańskiego” zaimplementowany w sieci Kohonena

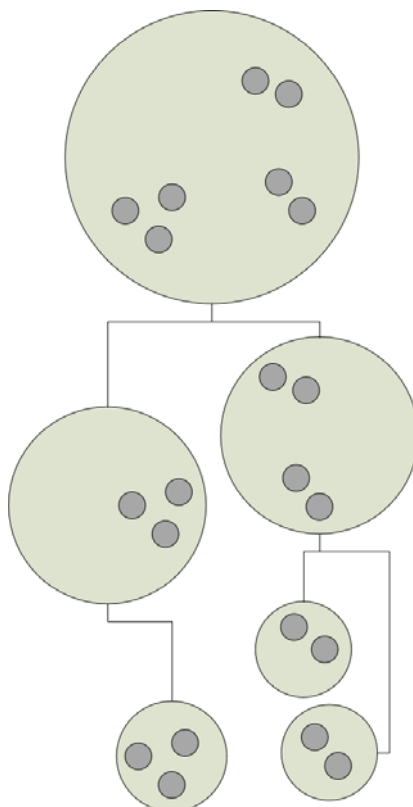
Rysunek 6.10. Rezultaty uzyskane za pomocą algorytmu mapy samoorganizującej

Rysunek 7.1. Odległość Minkowskiego pomiędzy współrzędnymi (0, 0) i (15, 10) jako funkcja parametru p

Rysunek 7.2. Przykład trójwymiarowego drzewa KD

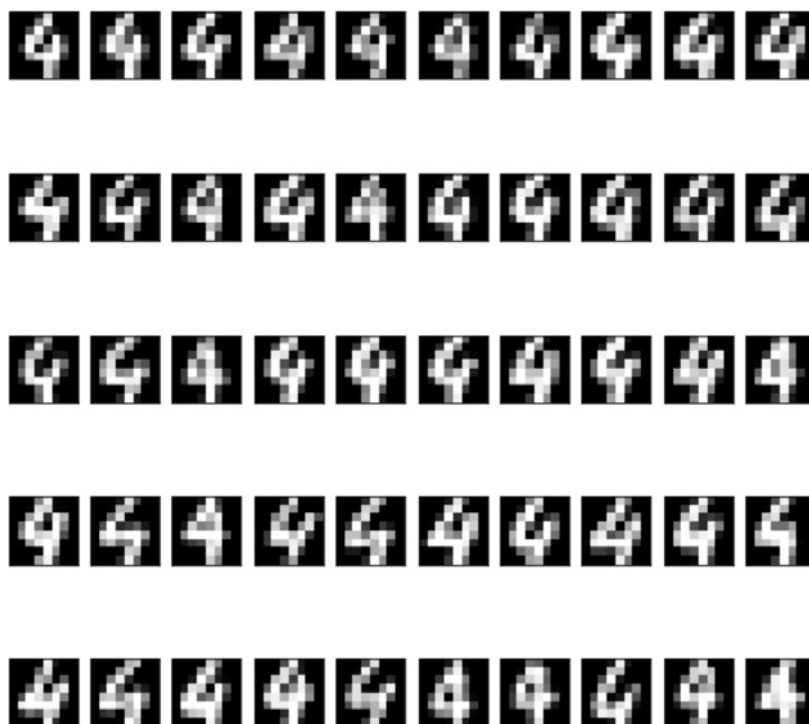

Rysunek 7.3. Przykład drzewa kulistego zawierającego siedem dwuwymiarowych punktów i dwa poziomy

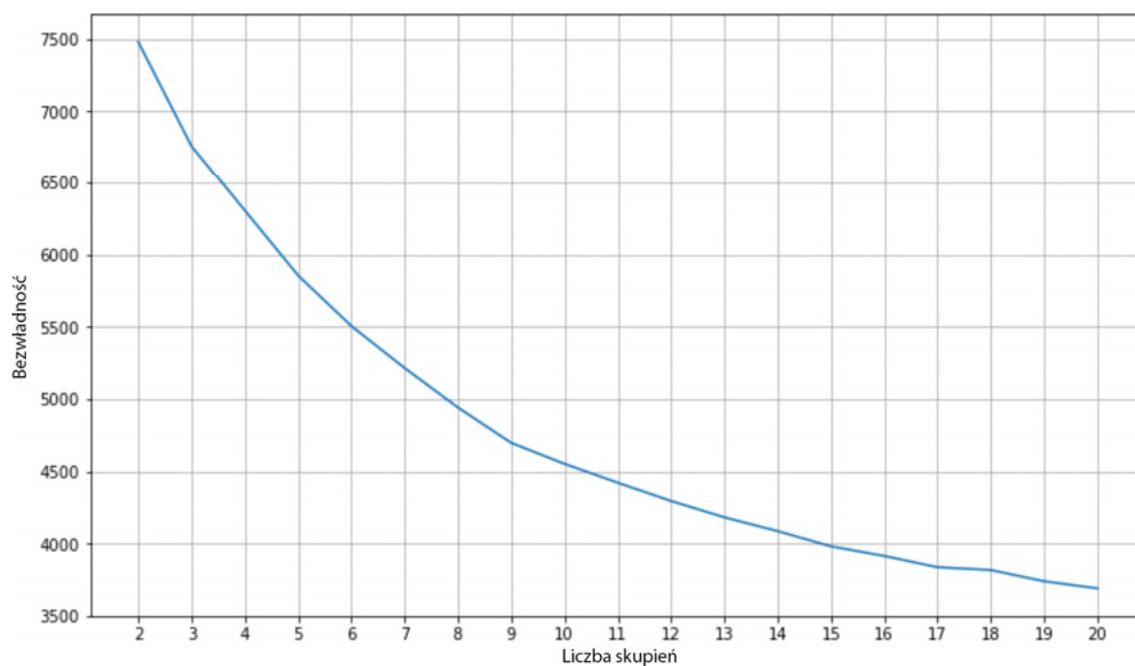

Rysunek 7.4. Przykładowa cyfra użyta do przepytania modelu KNN

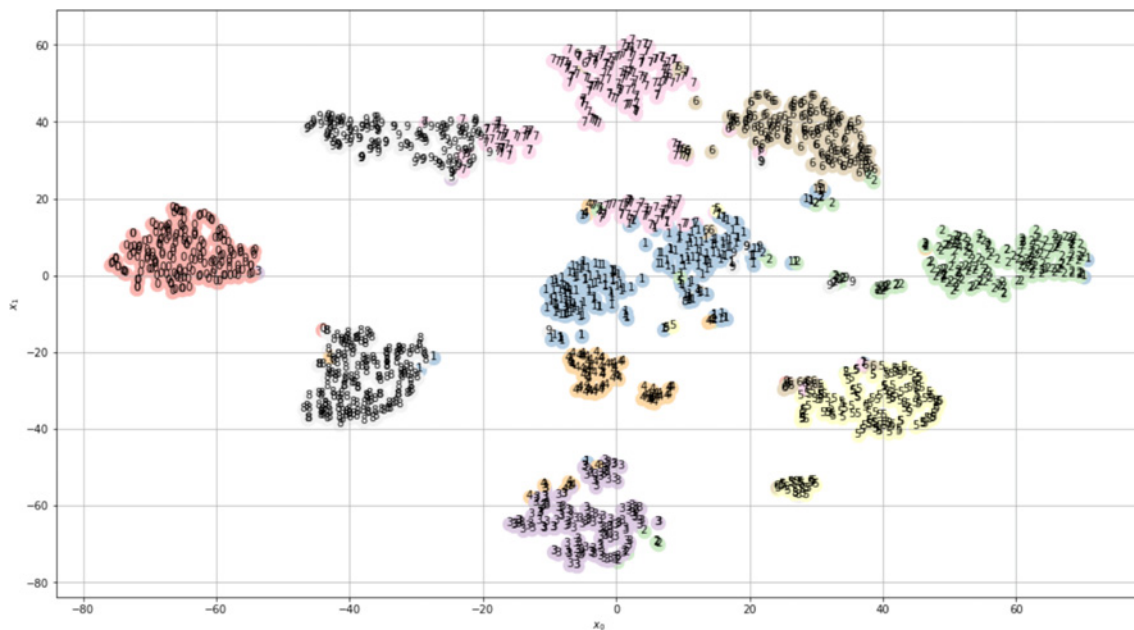
Rysunek 7.5. 50 sąsiadów wybranych przez model KNN

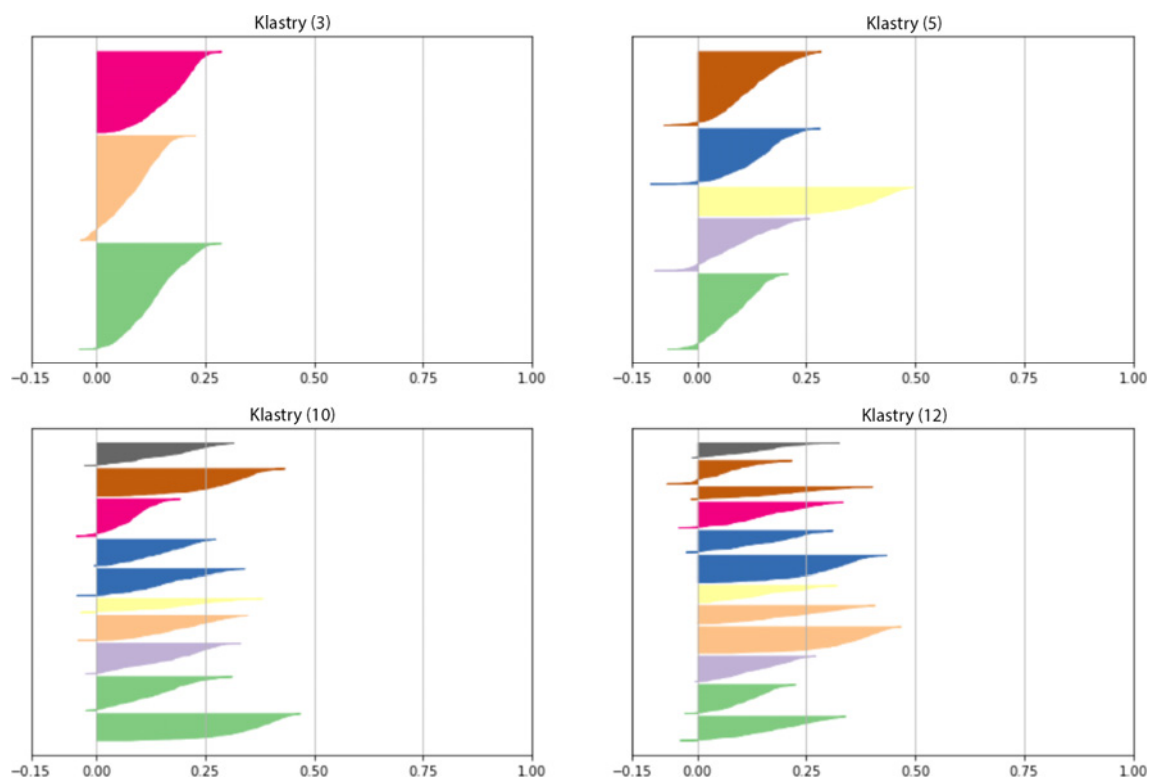
Rysunek 7.6. Bezwładność jako funkcja liczby skupień

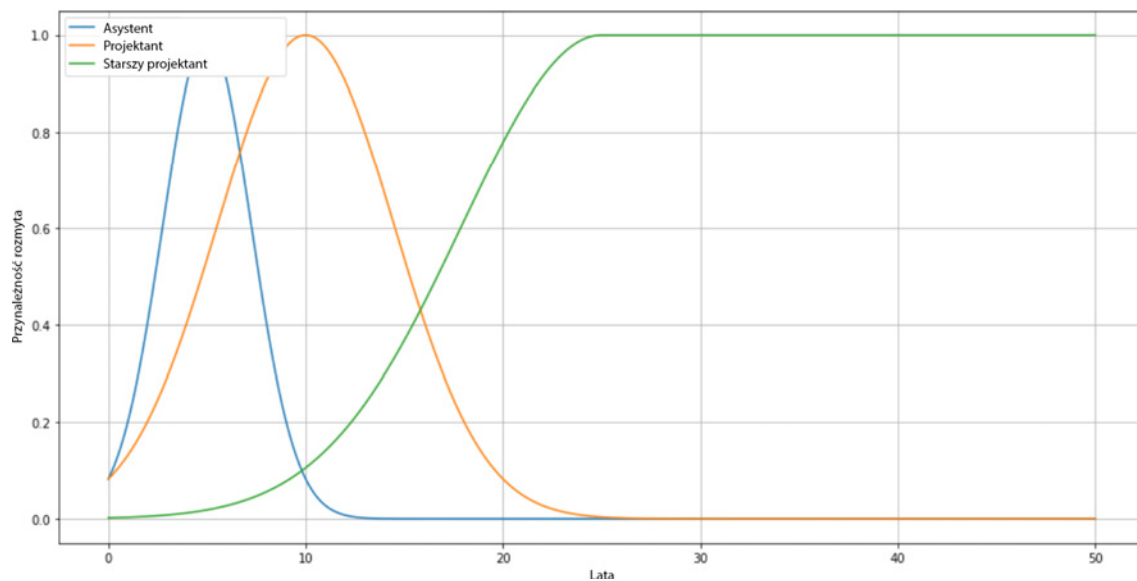
Rysunek 7.7. Centroidy w algorytmie k-średnich na końcu procesu uczenia

Rysunek 7.8. Zestaw danych MNIST przetworzony za pomocą algorytmu t-SNE; etykiety symbolizują poszczególne skupienia

Rysunek 7.9. Wykresy profilu dla różnych liczb skupień

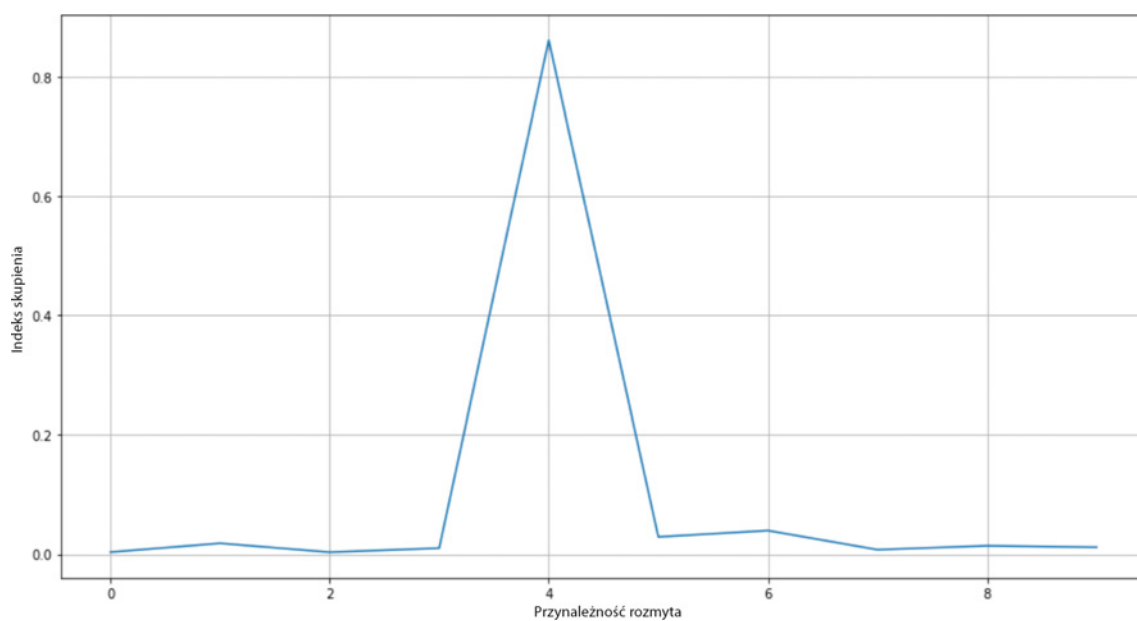
Rysunek 7.10. Przykład zbiorów rozmytych ukazujący staż pracy w stosunku do czasu zdobywania doświadczenia

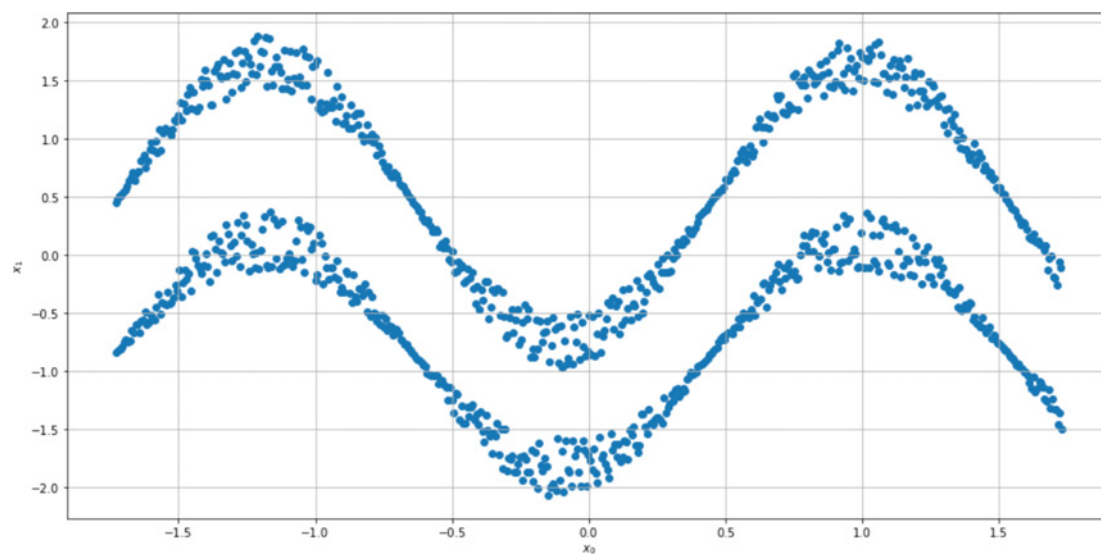
Rysunek 7.11. Centroidy uzyskane za pomocą algorytmu rozmytych c-średnich

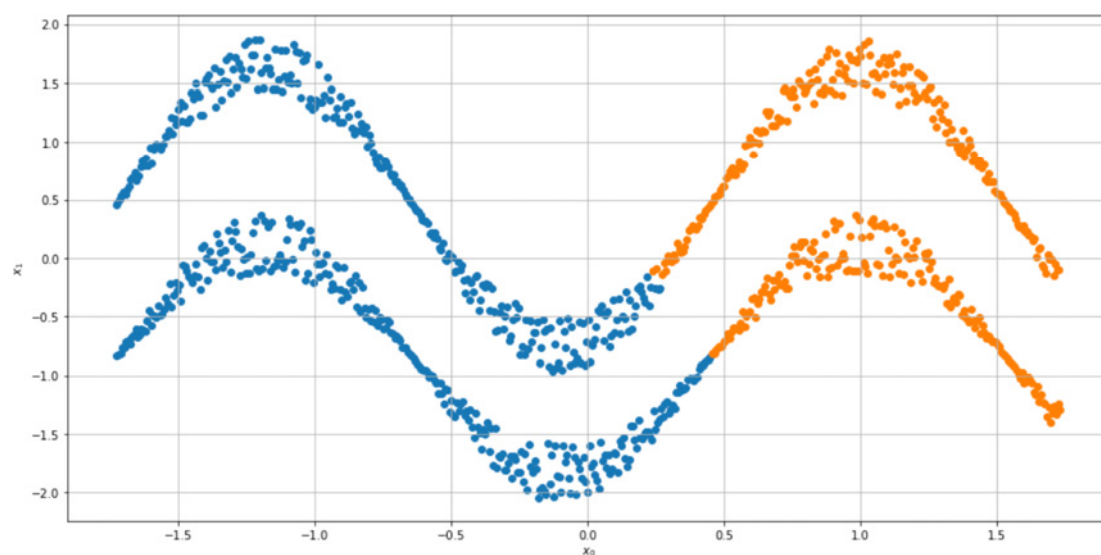
Rysunek 7.12. Przykładowa cyfra (7) wybrana do przetestowania rozmycia

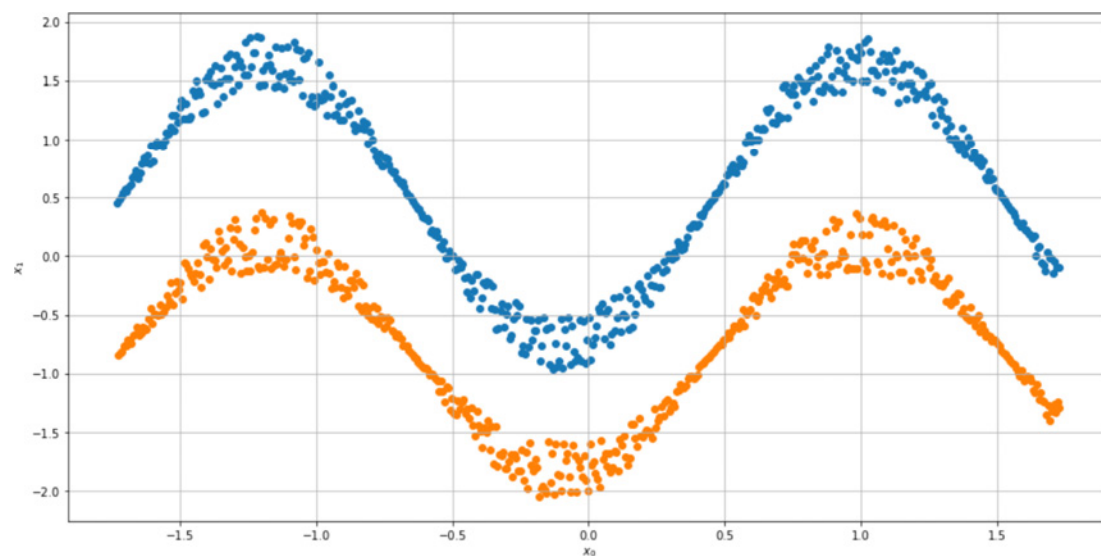
Rysunek 7.13. Wykres przynależności rozmytej odpowiadającej przykładowi reprezentującemu cyfrę 7

Rysunek 7.14. Sinusoidalny zestaw danych

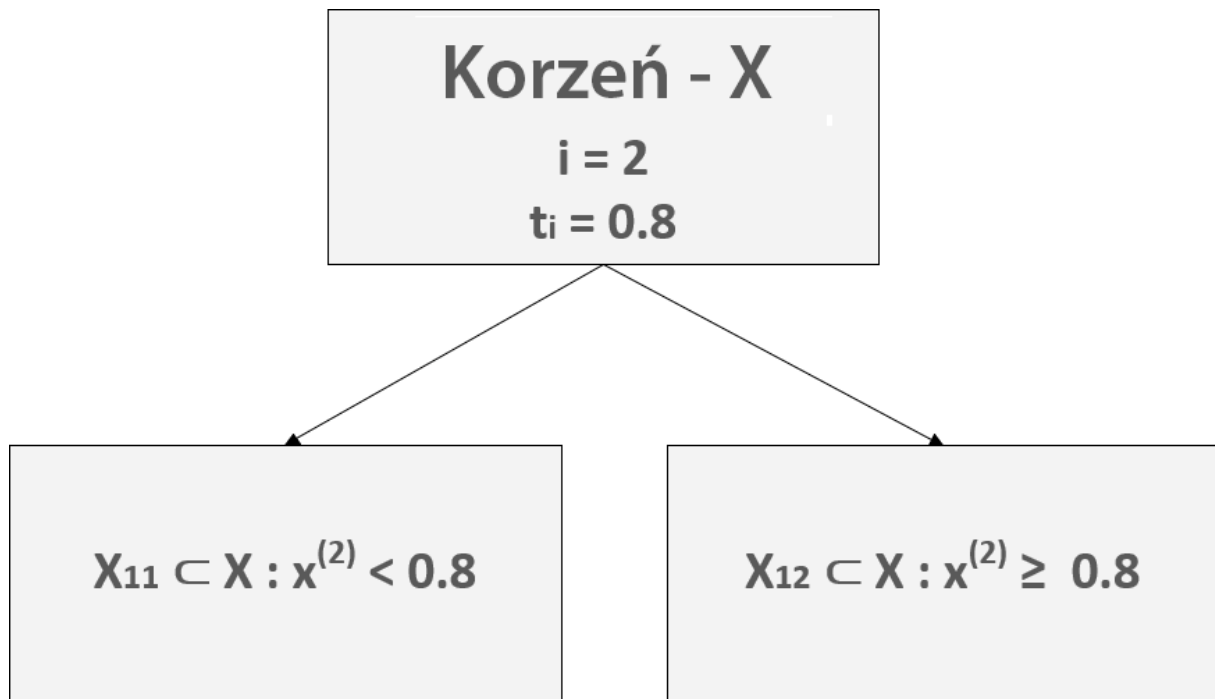

Rysunek 7.15. Wynik analizy skupień przeprowadzonej na sinusoidalnym zestawie danych za pomocą algorytmu centroidów

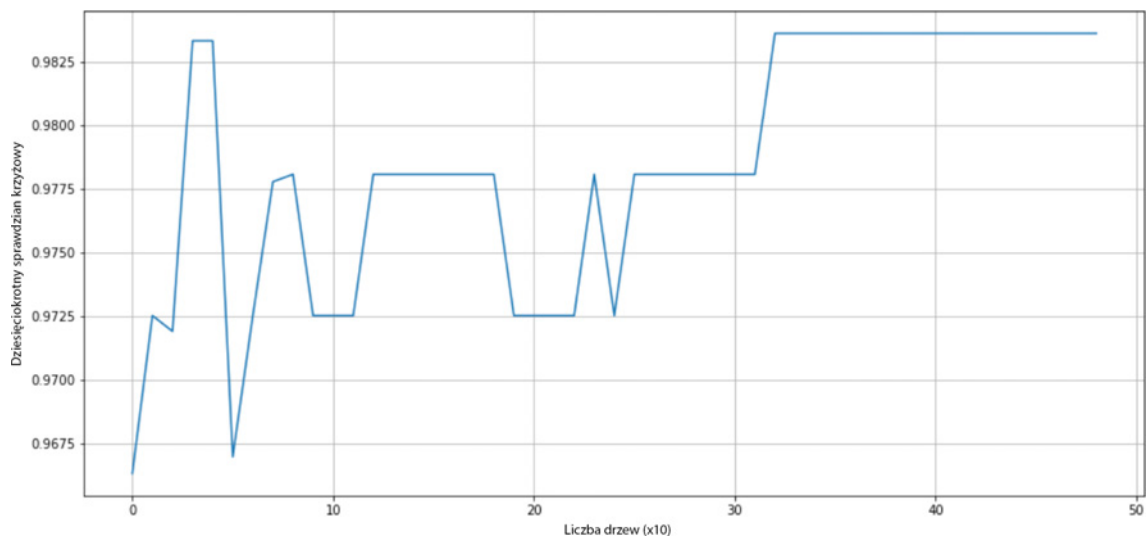

Rysunek 7.16. Wynik klasteryzacji widmowej dla sinusoidalnego zestawu danych

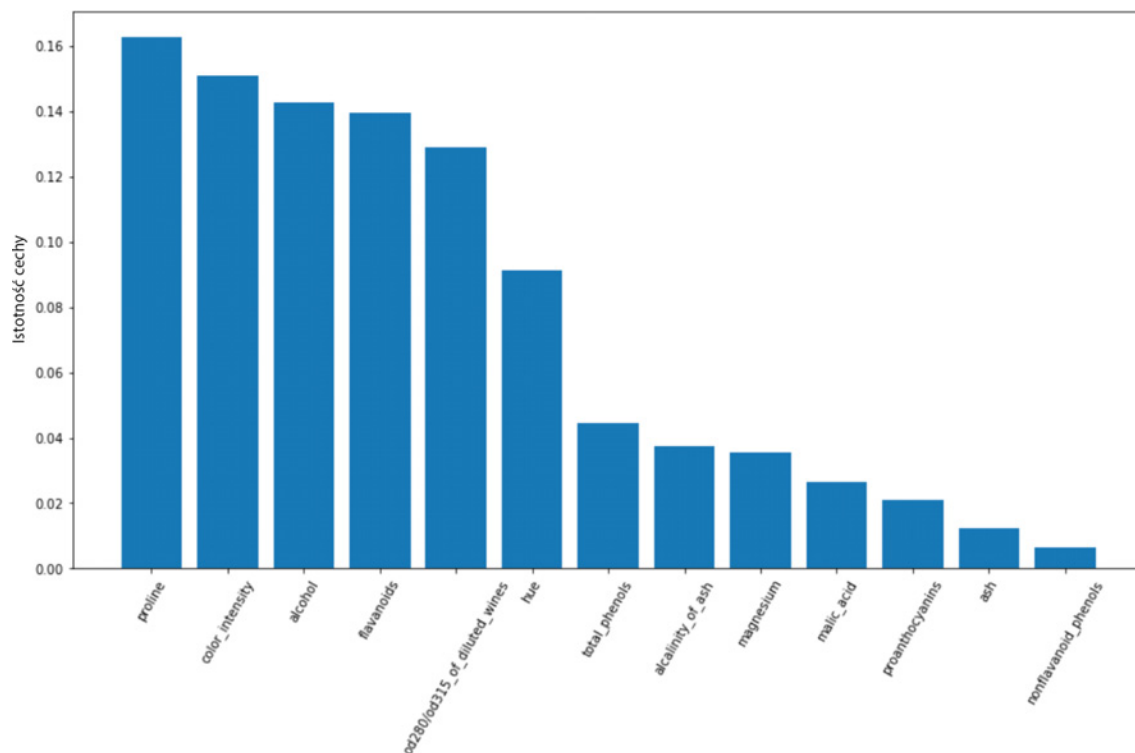

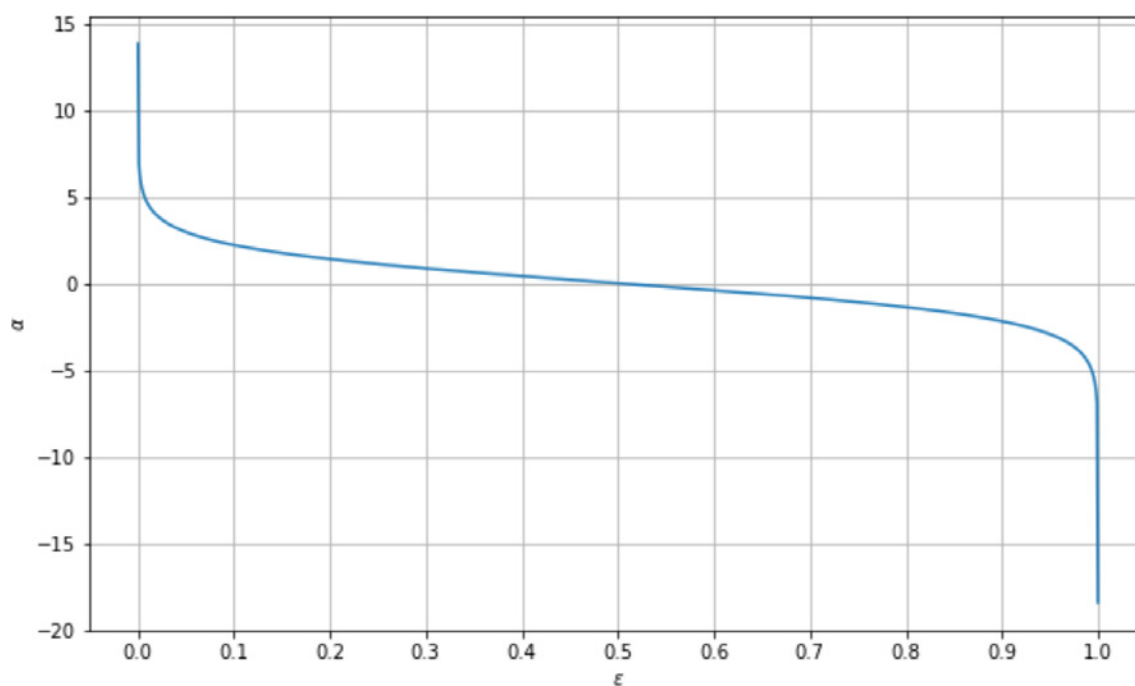
Rysunek 8.1. Przykładowy pierwszy podział w drzewie decyzyjnym

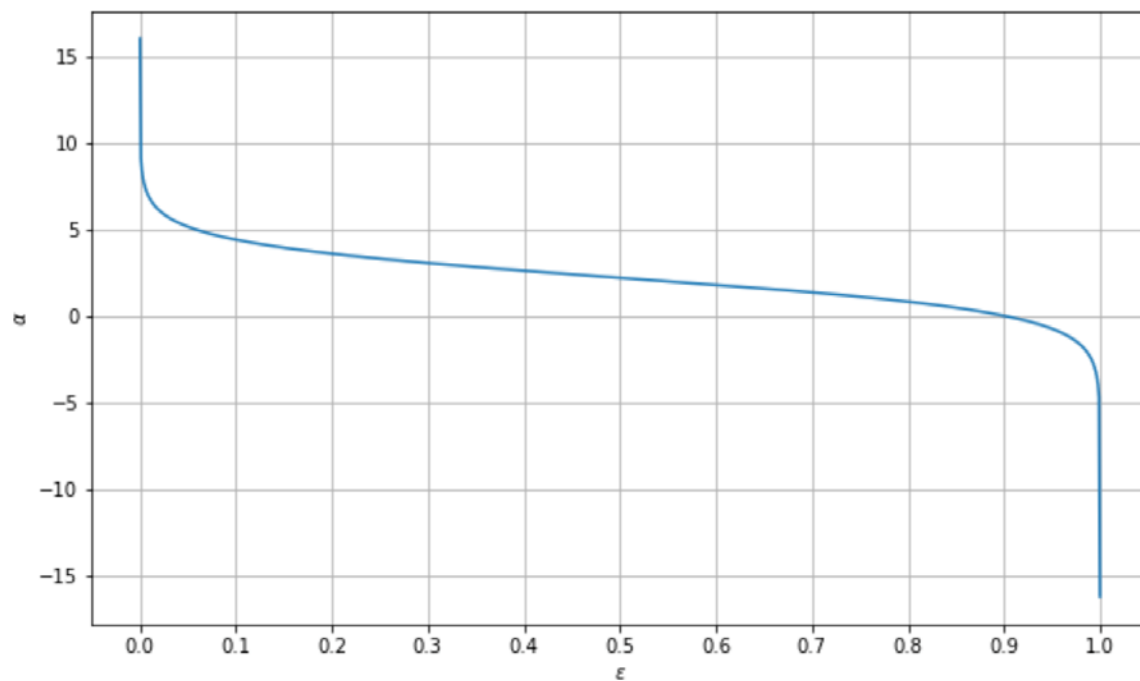
Rysunek 8.2. Dokładność sprawdzianu krzyżowego algorytmu lasu losowego jako funkcja liczby drzew

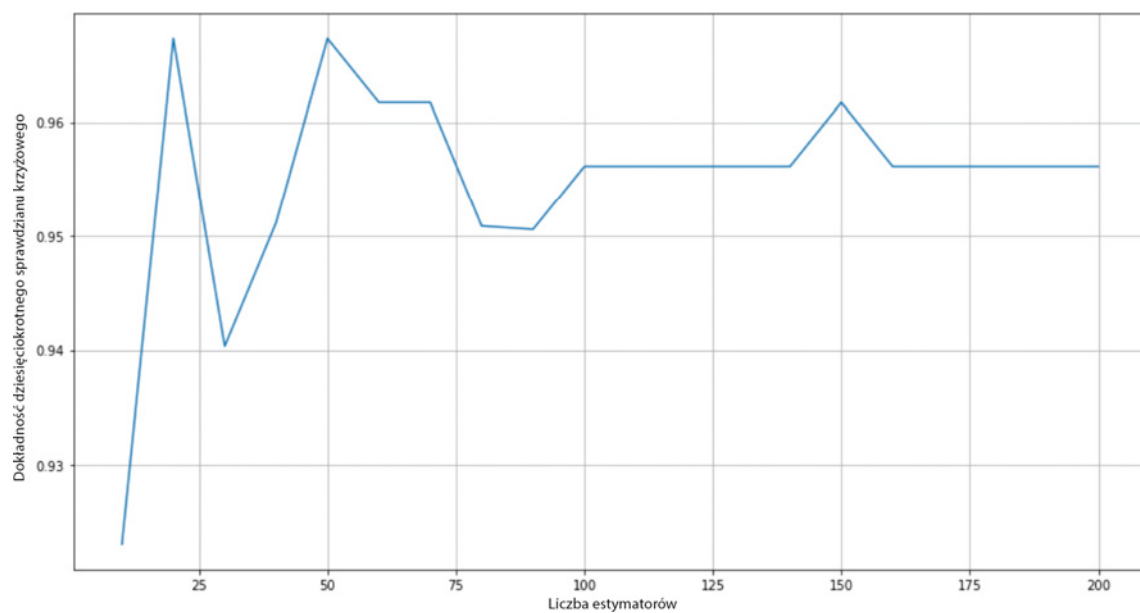
Rysunek 8.3. Istotność cech w zestawie danych Wine

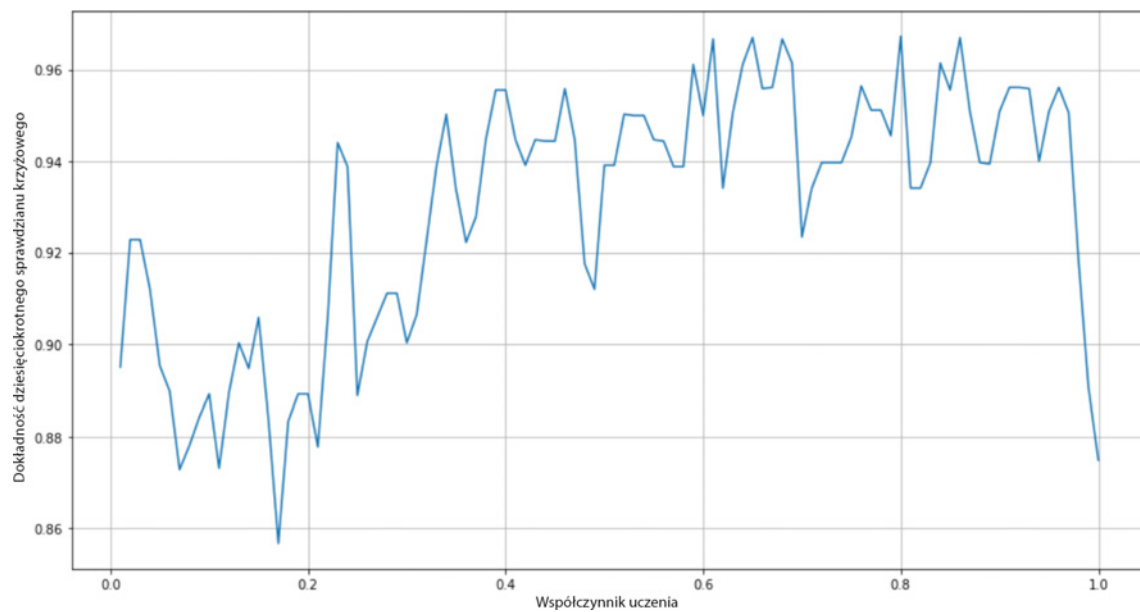
Rysunek 8.4. Wykres wag estymatora jako funkcja znormalizowanej sumy ważonej błędów

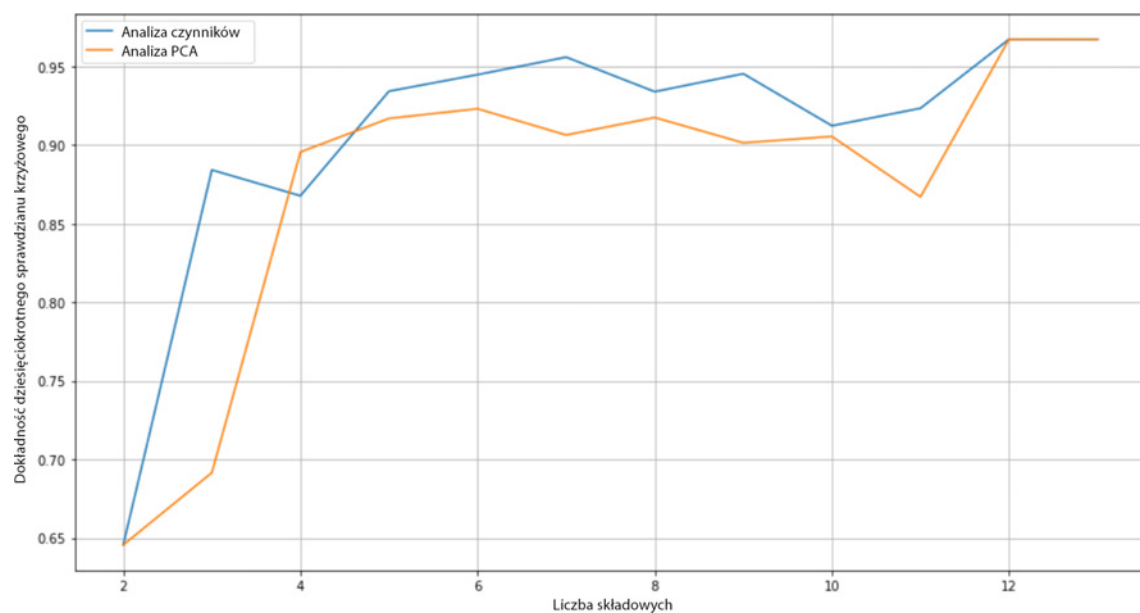
Rysunek 8.5. Wykres wagi estymatora jako funkcji znormalizowanej sumy ważonej błędów dla $p = 10$

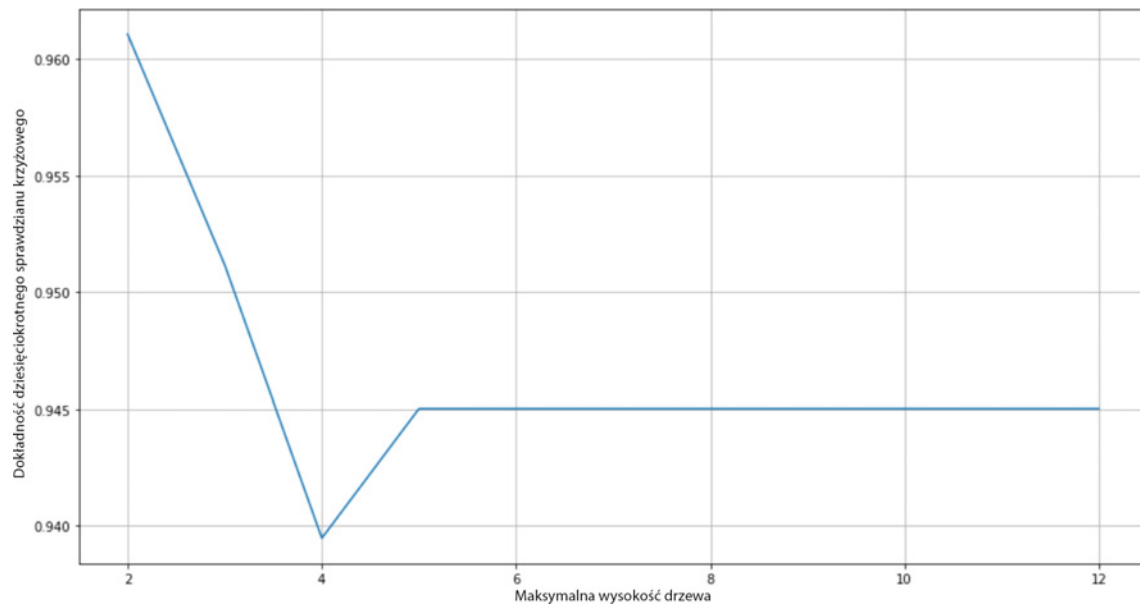
Rysunek 8.6. Dokładność dziesięciokrotnego sprawdzianu krzyżowego jako funkcja liczby estymatorów

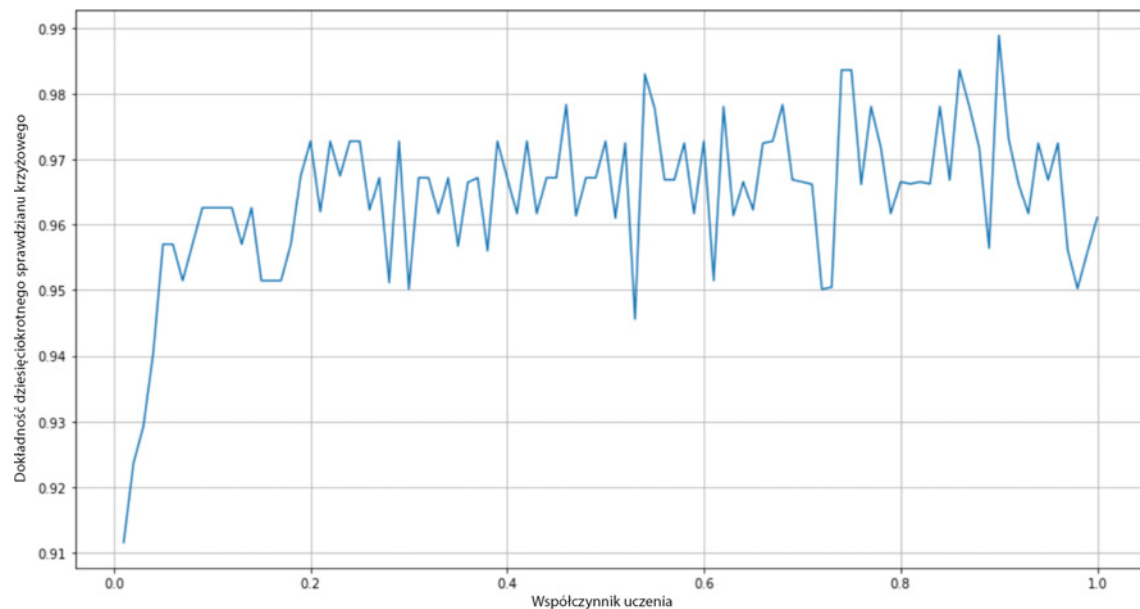
Rysunek 8.7. Dokładność dziesięciokrotnego sprawdzianu krzyżowego jako funkcja współczynnika uczenia (liczba estymatorów = 50)

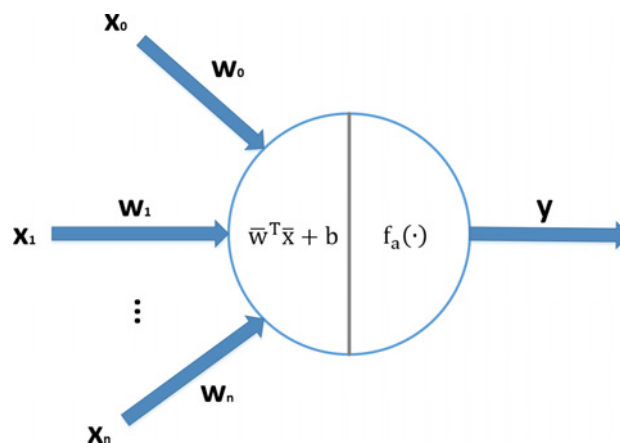
Rysunek 8.8. Dokładność dziesięciokrotnego sprawdzianu krzyżowego jako funkcja liczby składowych (uzyskanych metodami PCA i FC)

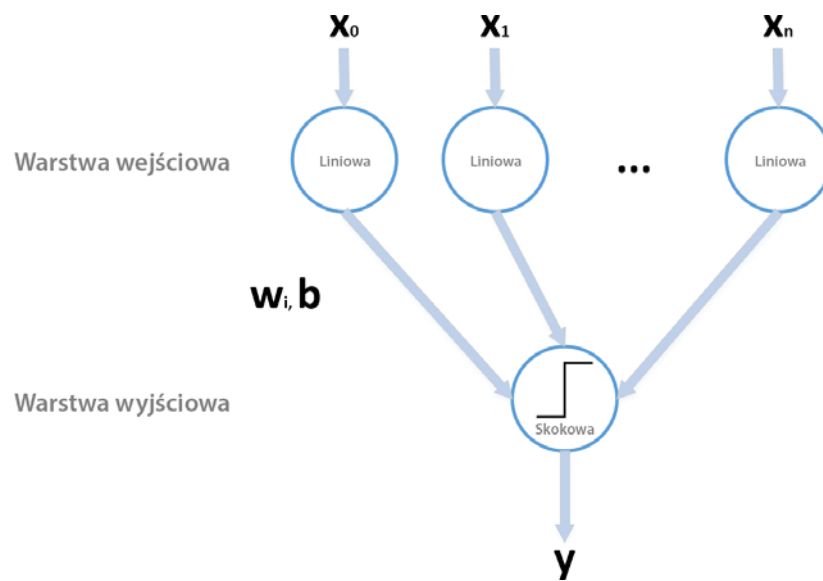
Rysunek 8.9. Dokładność dziesięciokrotnego sprawdzianu krzyżowego jako funkcja maksymalnej wysokości drzewa

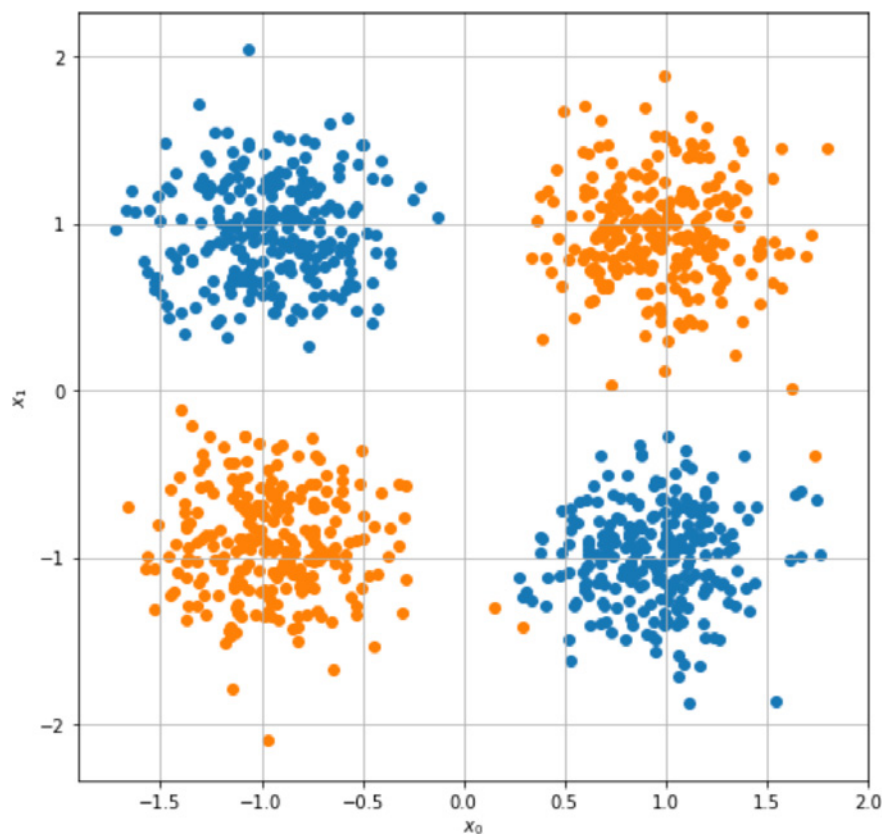
Rysunek 8.10. Dokładność dziesięciokrotnego sprawdzianu krzyżowego jako funkcja współczynnika uczenia (maksymalna wysokość drzew jest równa 2)

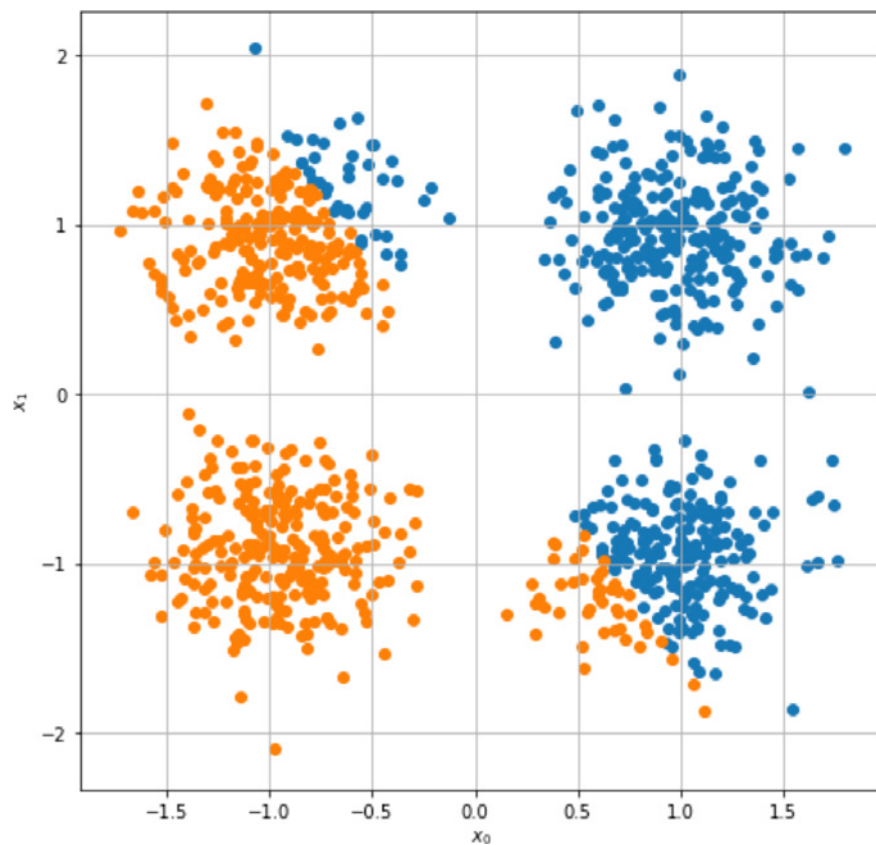
Rysunek 9.1. Schemat budowy podstawowego sztucznego neuronu

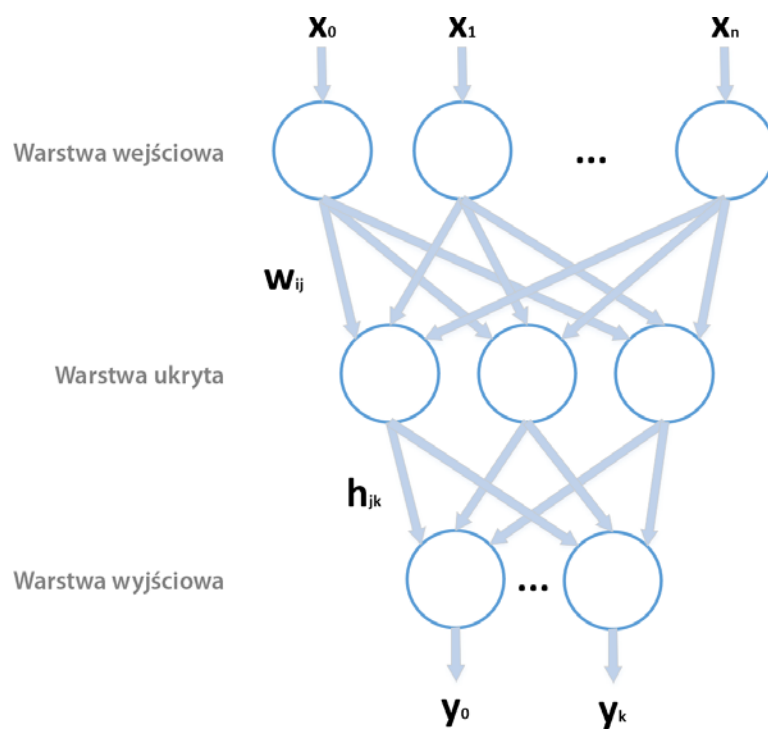
Rysunek 9.2. Schemat budowy perceptronu

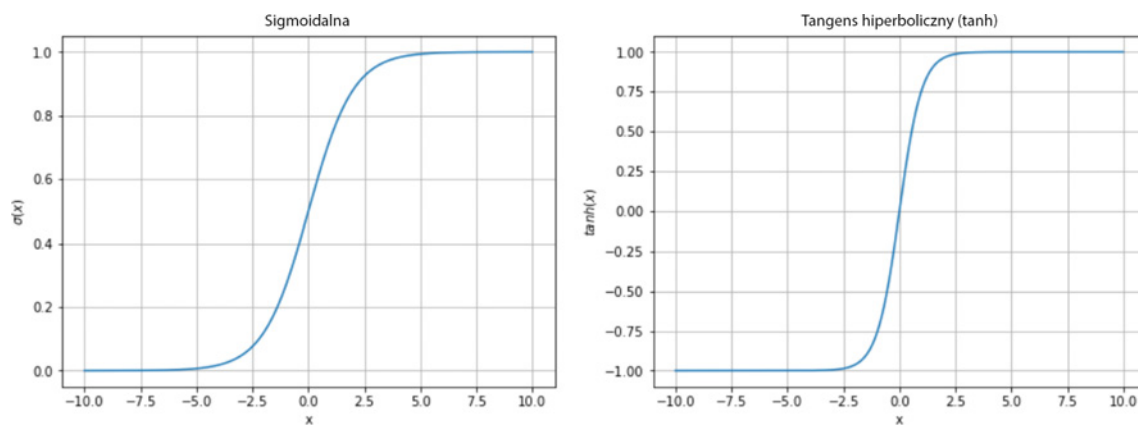
Rysunek 9.3. Przykładowy zestaw danych XOR

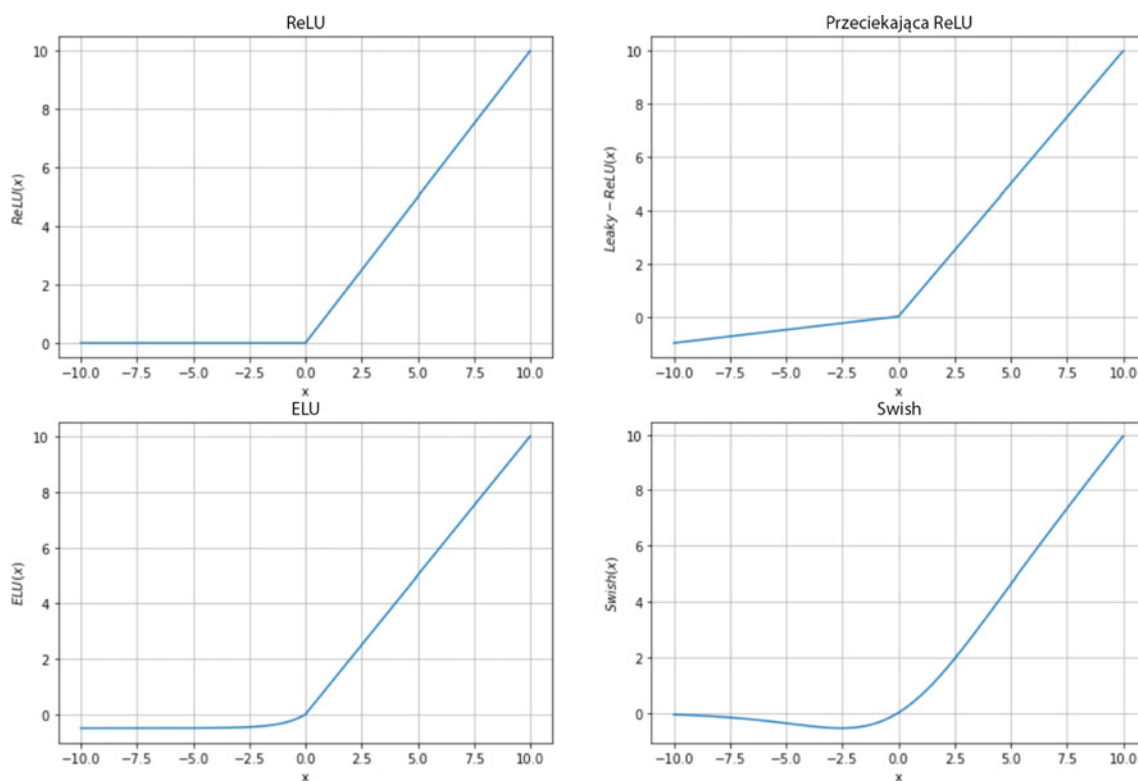
Rysunek 9.4. Zestaw danych XOR oznakowany przez perceptron

Rysunek 9.5. Schemat perceptronu wielowarstwowego zawierającego jedną warstwę ukrytą

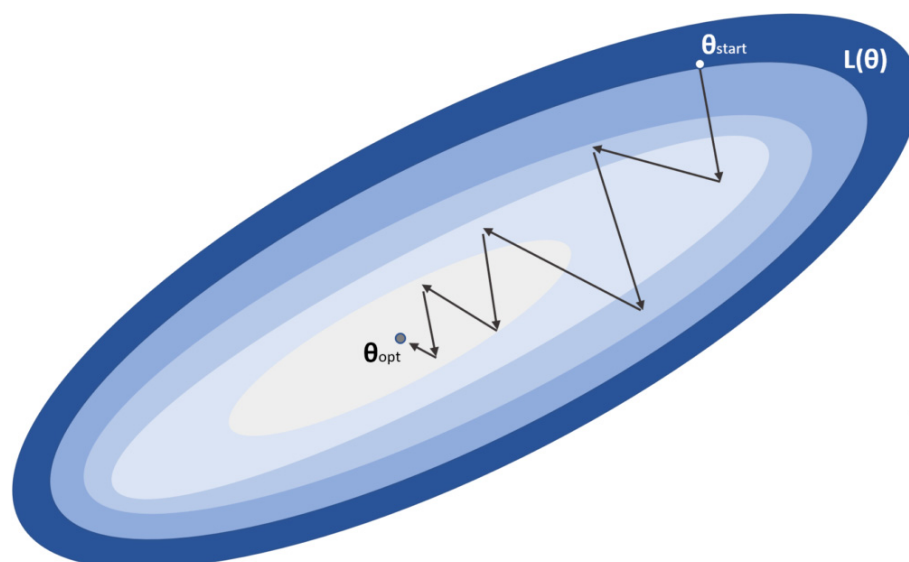

Rysunek 9.6. Wykresy funkcji sigmoidalnej i tangens hiperboliczny

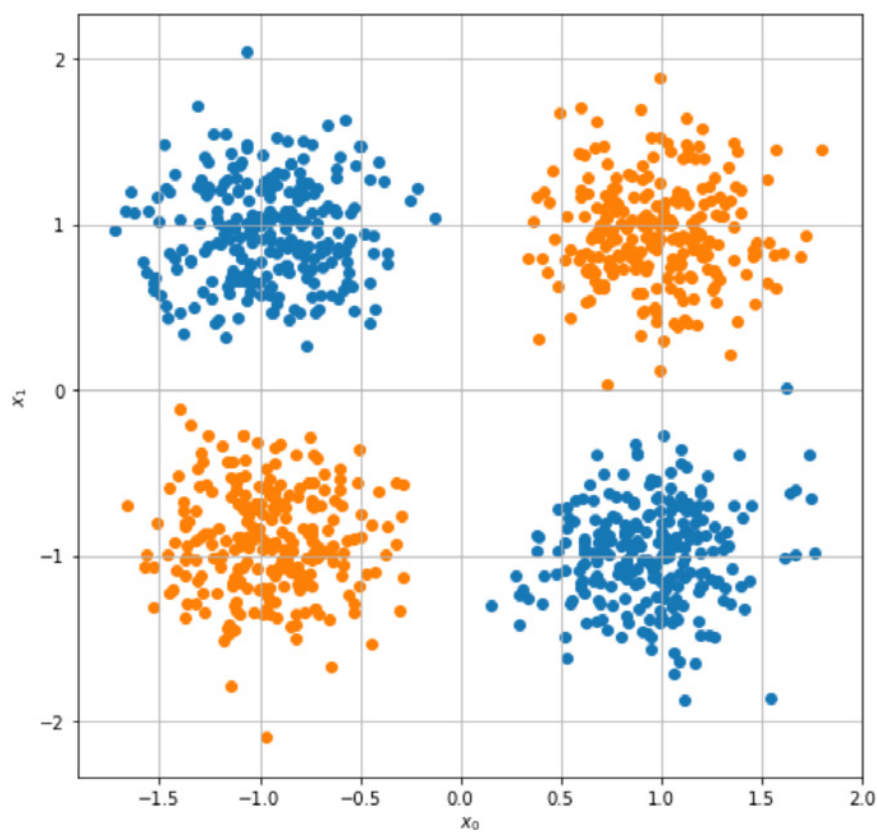

Rysunek 9.7. Wykresy najpopularniejszych funkcji prostujących

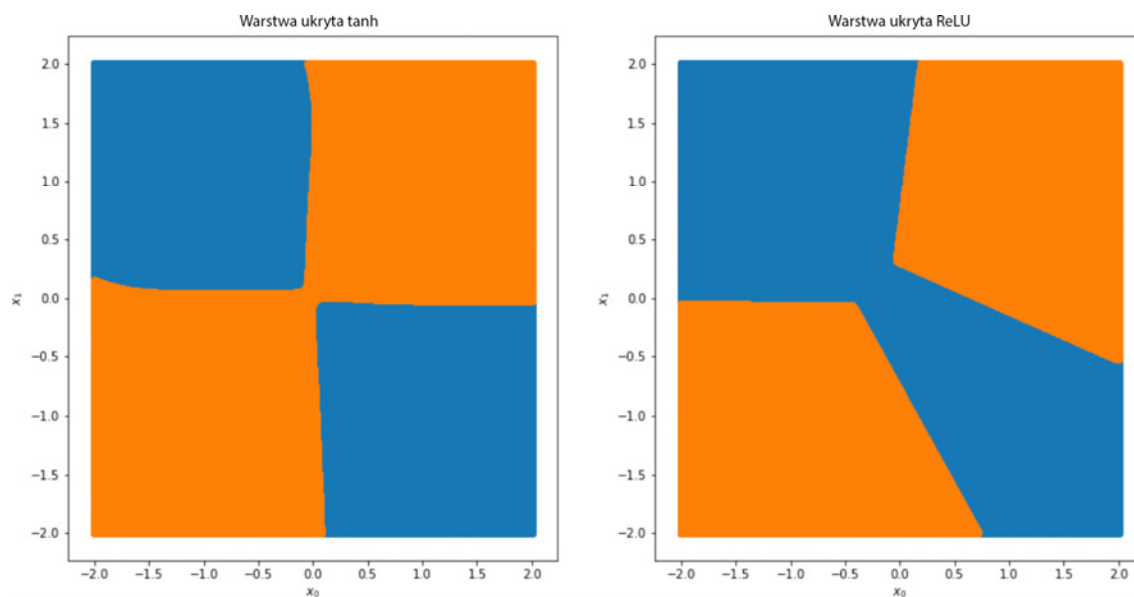

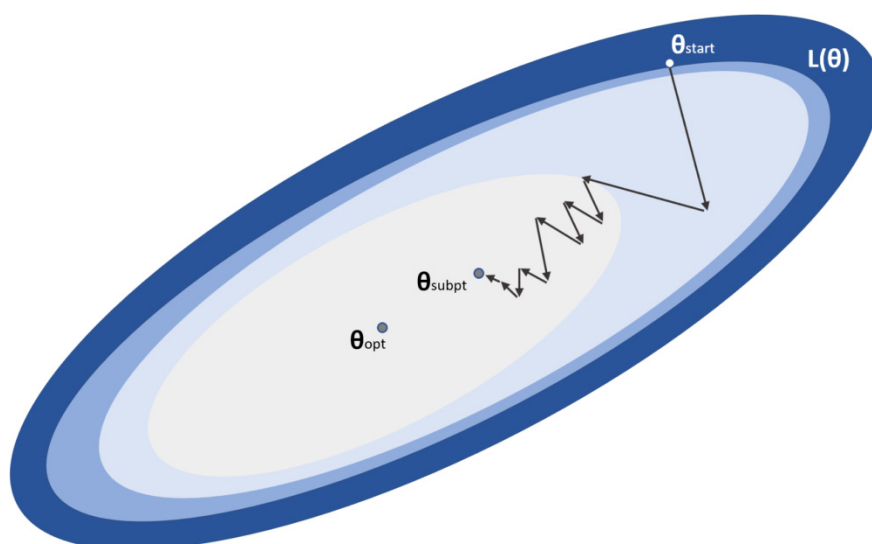
Rysunek 9.8. Graficzne przedstawienie stochastycznego spadku wzdłuż gradientu

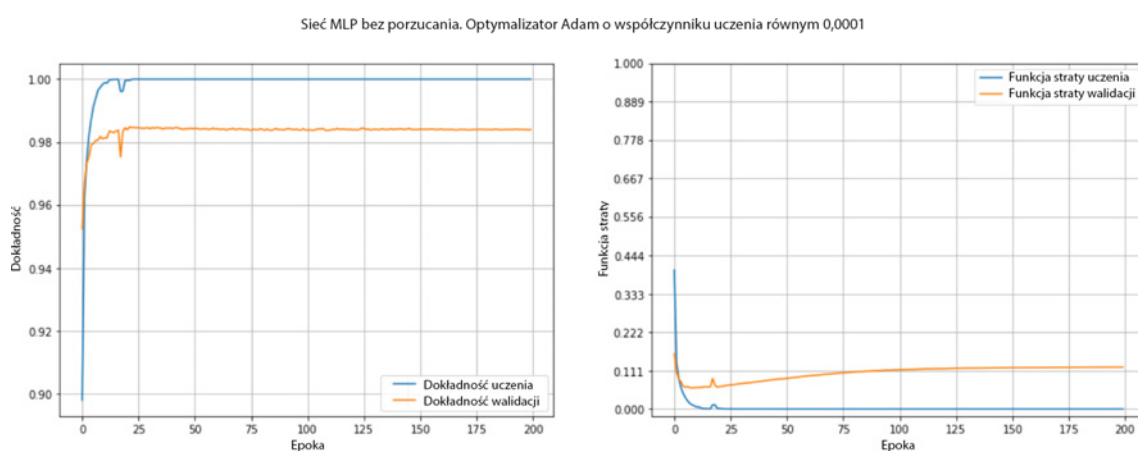
Rysunek 9.9. Klasyfikacja zestawu danych XOR przeprowadzona przez sieć MLP

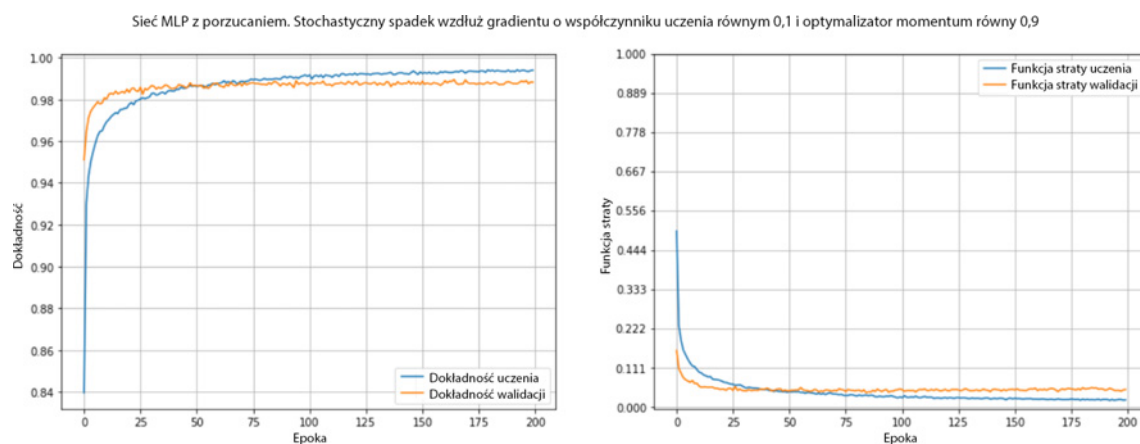
Rysunek 9.10. Powierzchnie decyzyjne sieci MLP w warstwach ukrytych tanh (po lewej) i ReLU (po prawej)

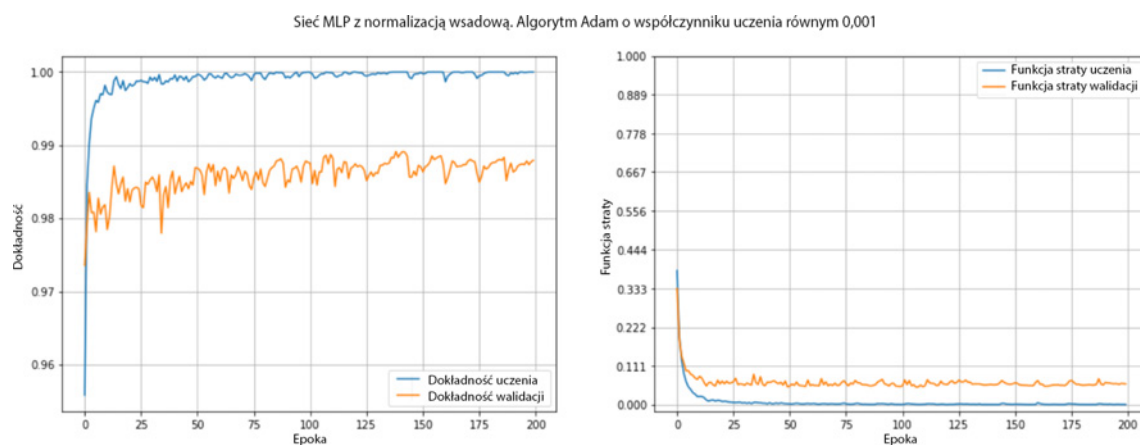
Rysunek 9.11. Często spotykany problem podczas korzystania ze stochastycznego spadku wzdłuż gradientu

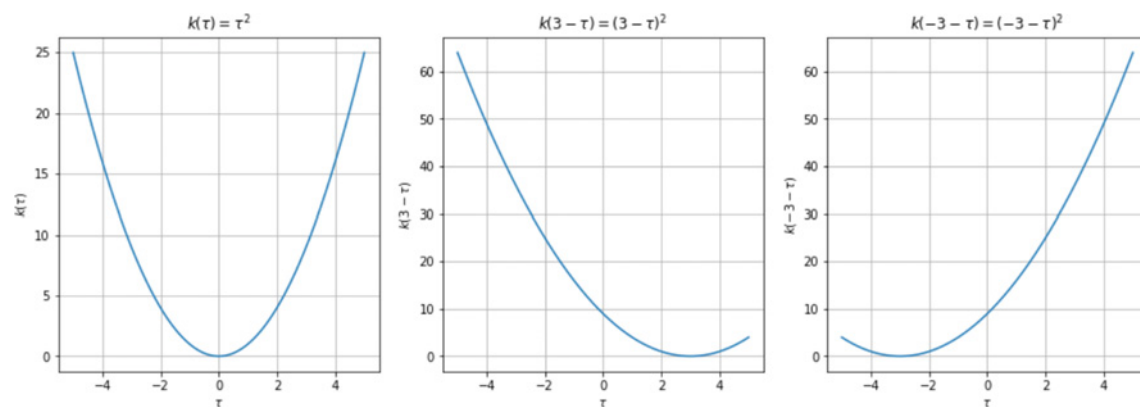
Rysunek 9.12. Wykres dokładności (po lewej) i funkcji straty (po prawej) jako funkcji liczby epok; model bez porzucania

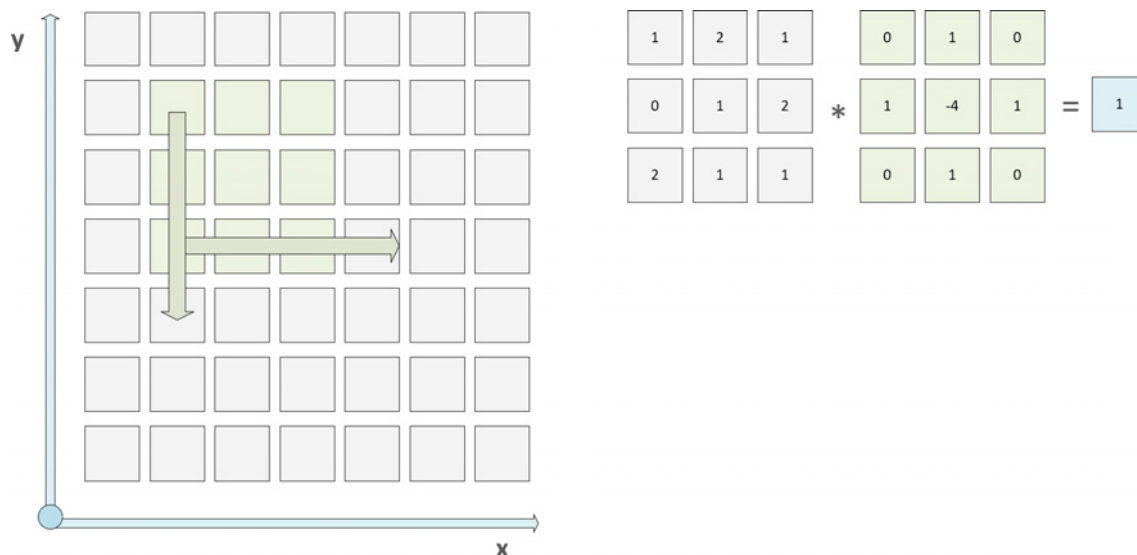
Rysunek 9.13. Wykres dokładności (po lewej) i funkcji straty (po prawej) jako funkcji liczby epok; model z porzucaniem

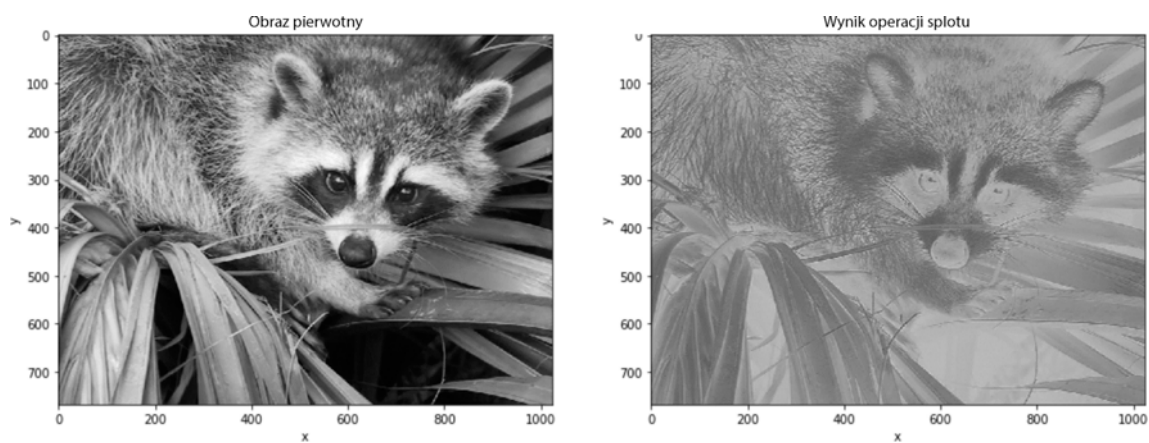
Rysunek 9.14. Wykres dokładności (po lewej) i funkcji straty (po prawej) jako funkcji liczby epok; model MLP z normalizacją wsadową

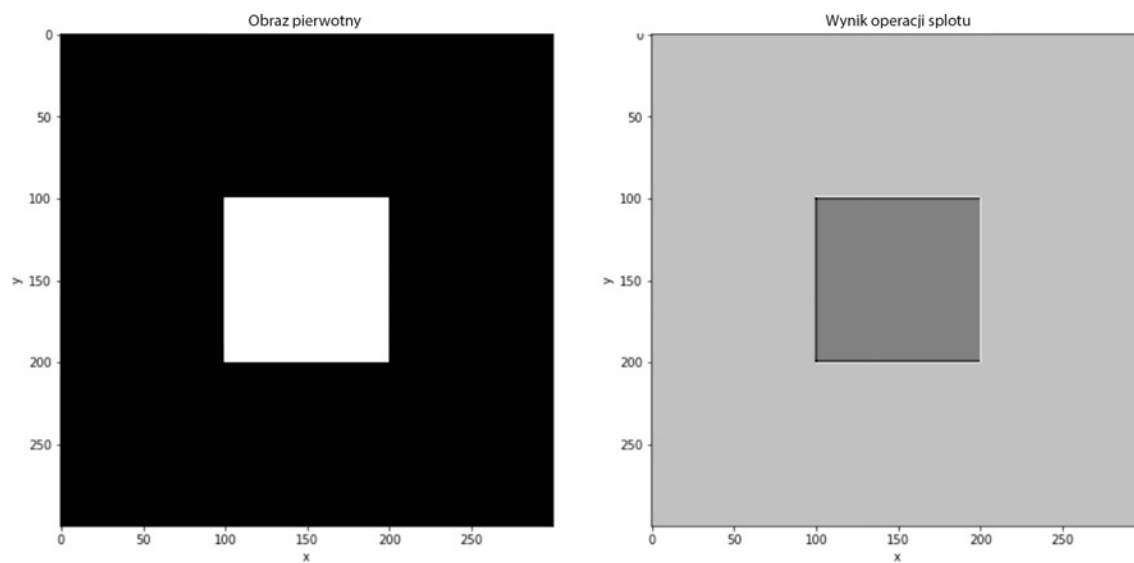
Rysunek 10.1. Przykład przesunięcia jądra

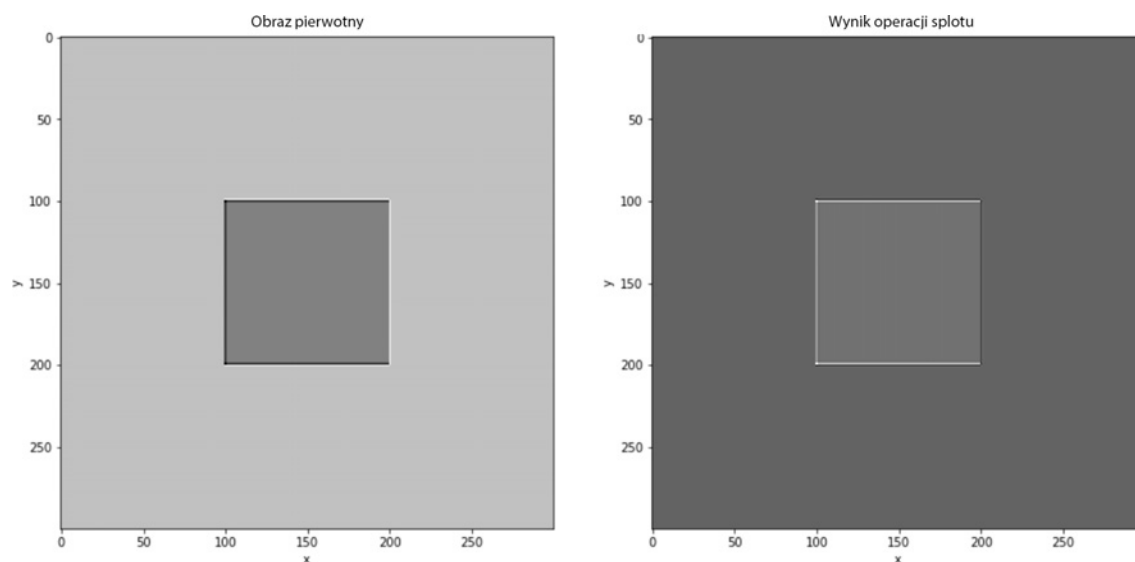
Rysunek 10.2. Przykład splotu dwuwymiarowego zawierającego jądro 3×3

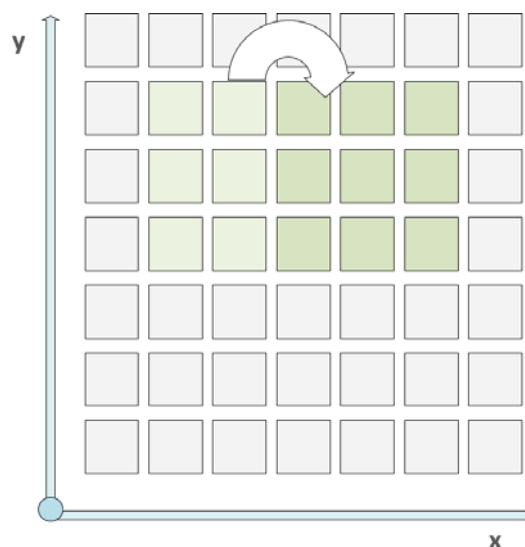
Rysunek 10.3. Przykład operacji splotu za pomocą jądra laplasjanu dyskretnego

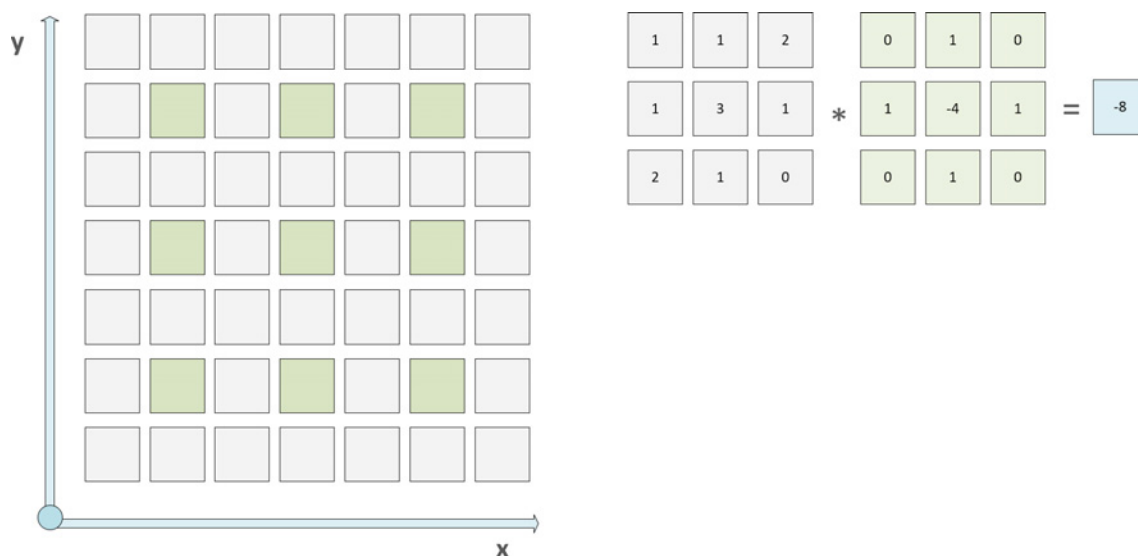
Rysunek 10.4. Obraz pierwotny (po lewej); wynik operacji splotu przy użyciu jądra laplasjanu (po prawej)

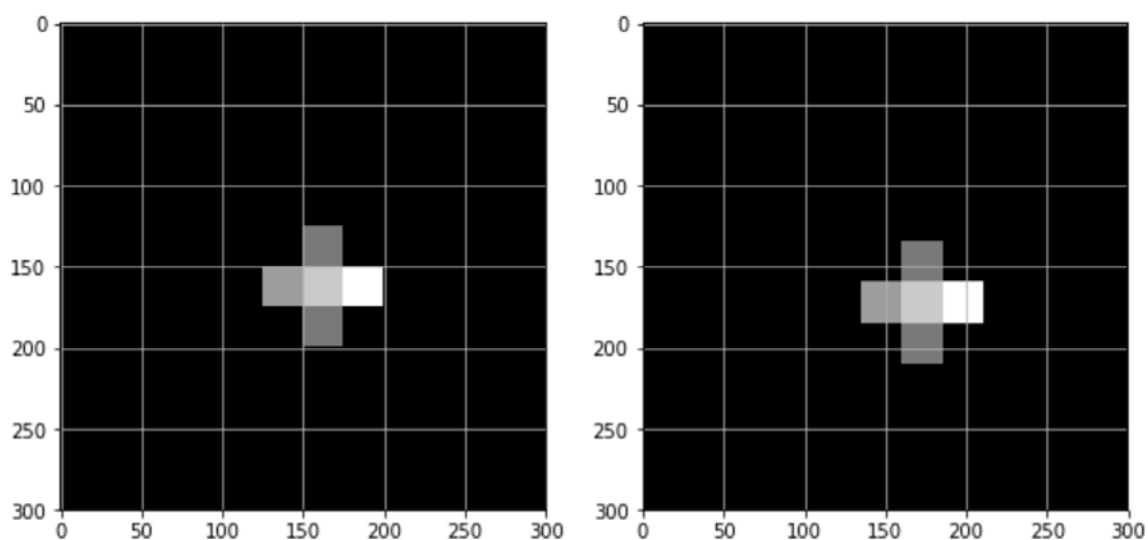
Rysunek 10.5. Drugie zastosowanie jądra laplasjanu

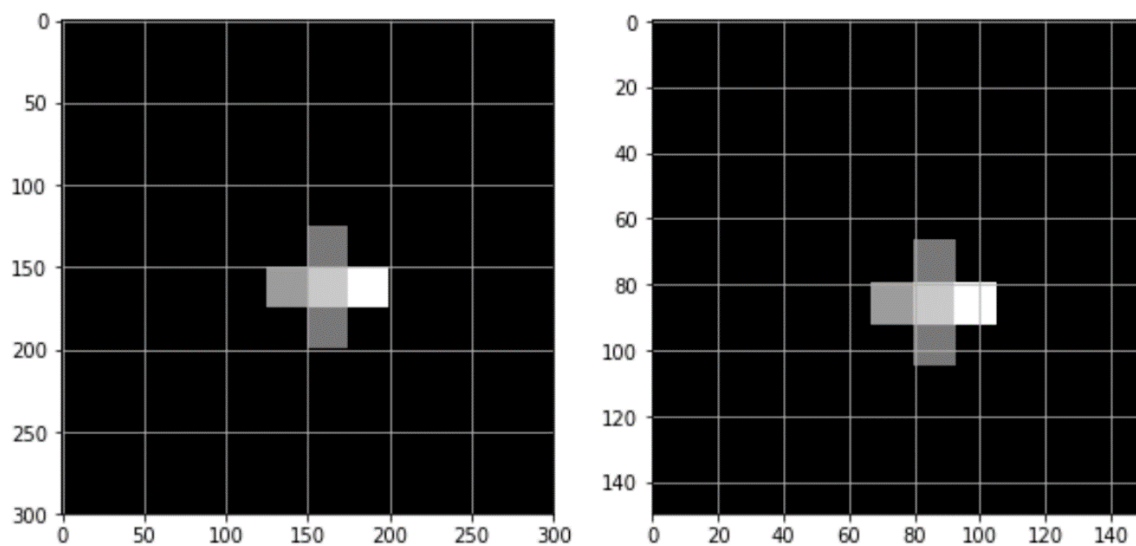
Rysunek 10.6. Przykład splotu dwuwymiarowego o kroku równym 2 na osi x

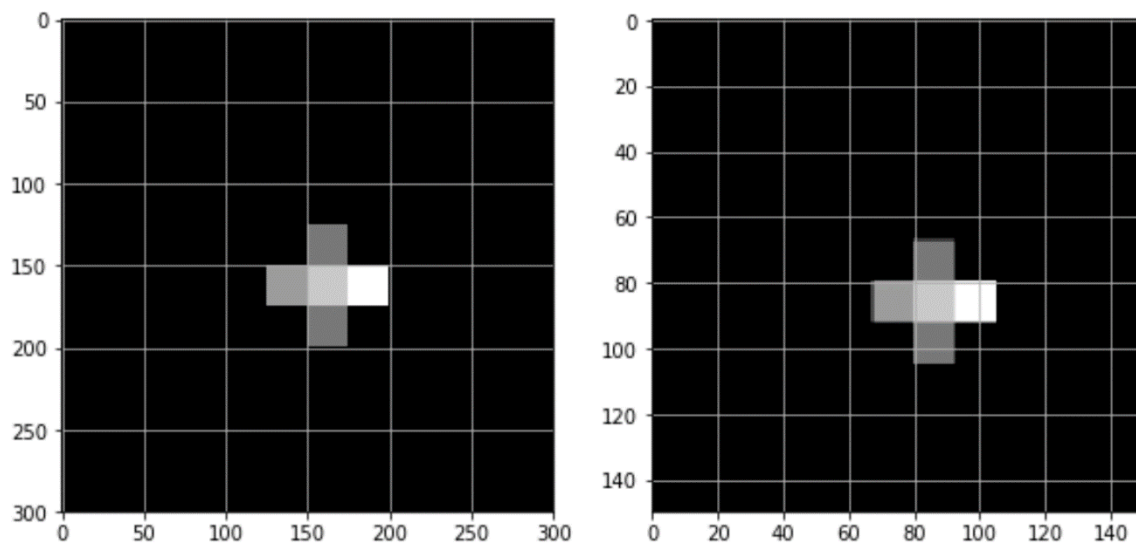
Rysunek 10.7. Przykład operacji splotu rozrzedzonego z jądrem laplasjanu

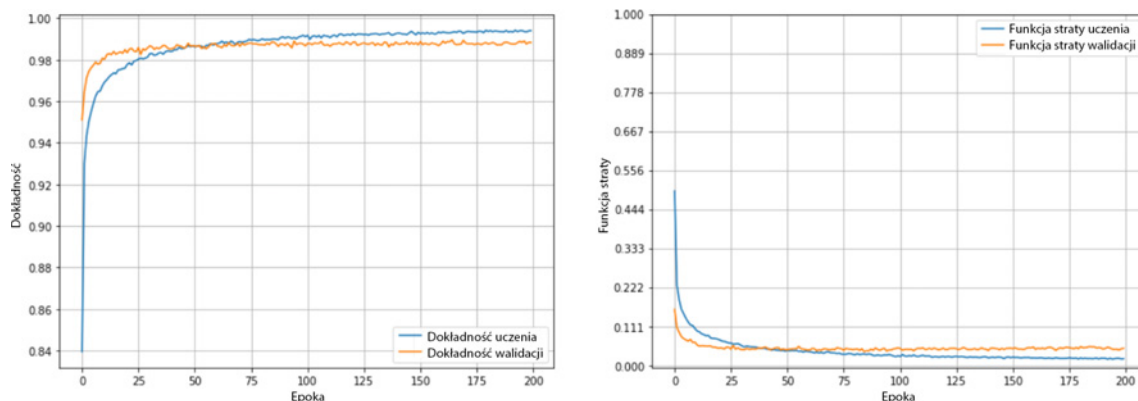
Rysunek 10.8. Obraz pierwotny (po lewej); obraz po zastosowaniu przesunięcia diagonalnego (po prawej)

Rysunek 10.9. Obraz pierwotny (po lewej); wynik zastosowania maksymalizującej warstwy łączącej na przesuniętym obrazie (po prawej)

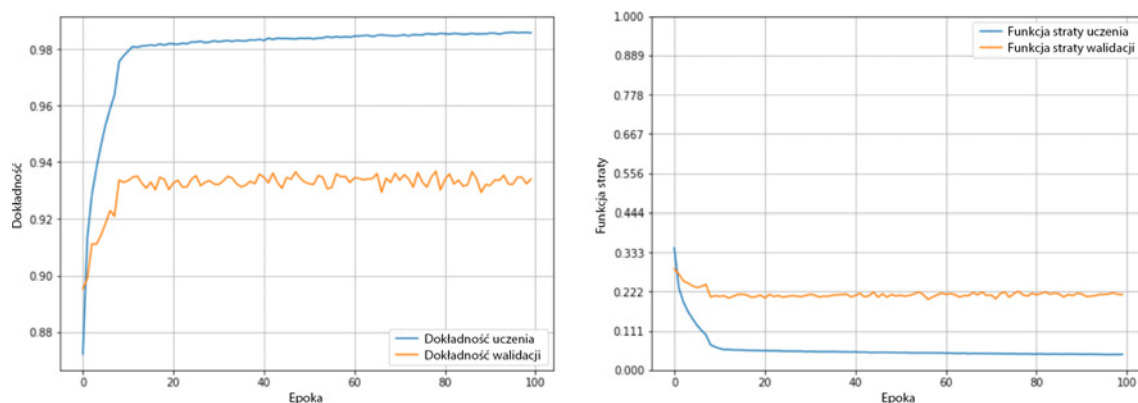
Rysunek 10.10. Obraz pierwotny (po lewej); wynik zastosowania uśredniającej warstwy łączącej na przesuniętym obrazie (po prawej)

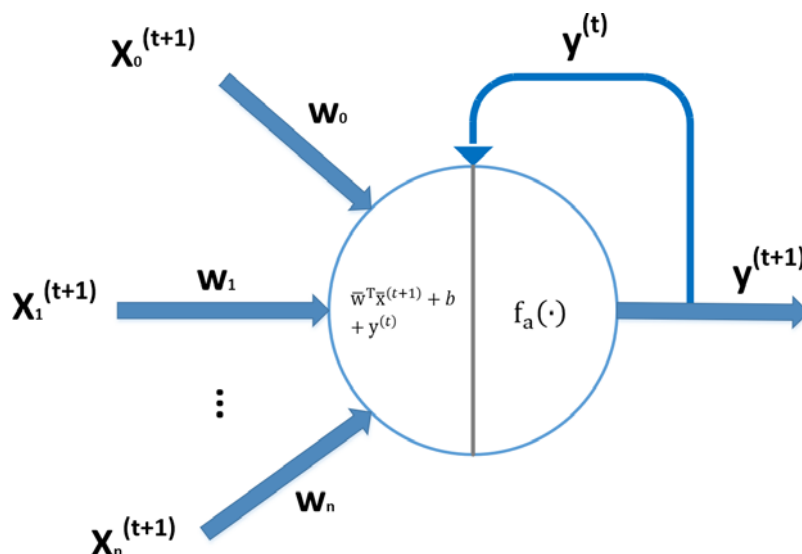
Rysunek 10.11. Wykres dokładności (po lewej) i funkcji straty (po prawej) jako funkcji liczby epok w zaimplementowanej głębokiej sieci splotowej

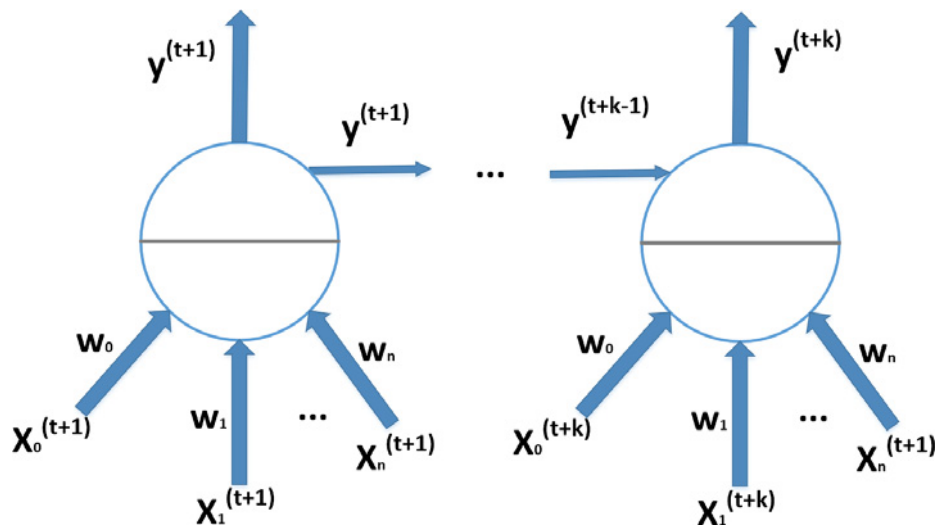
Rysunek 10.12. Przykładowe obrazy z zestawu danych Fashion MNIST

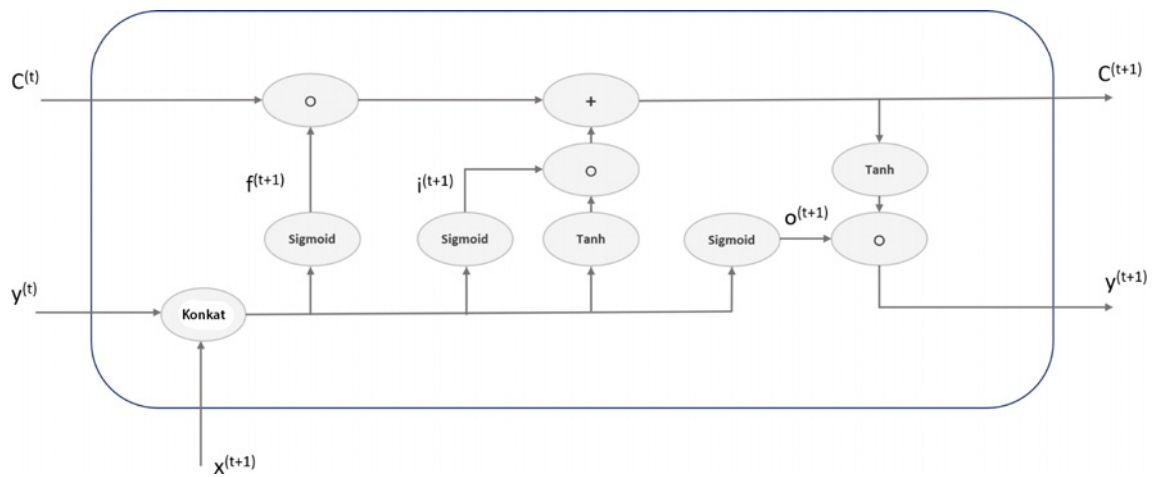
Rysunek 10.13. Wykres dokładności (po lewej) i funkcji straty (po prawej) jako funkcji liczby epok w zaimplementowanej głębokiej sieci splotowej z dogenerowaniem danych

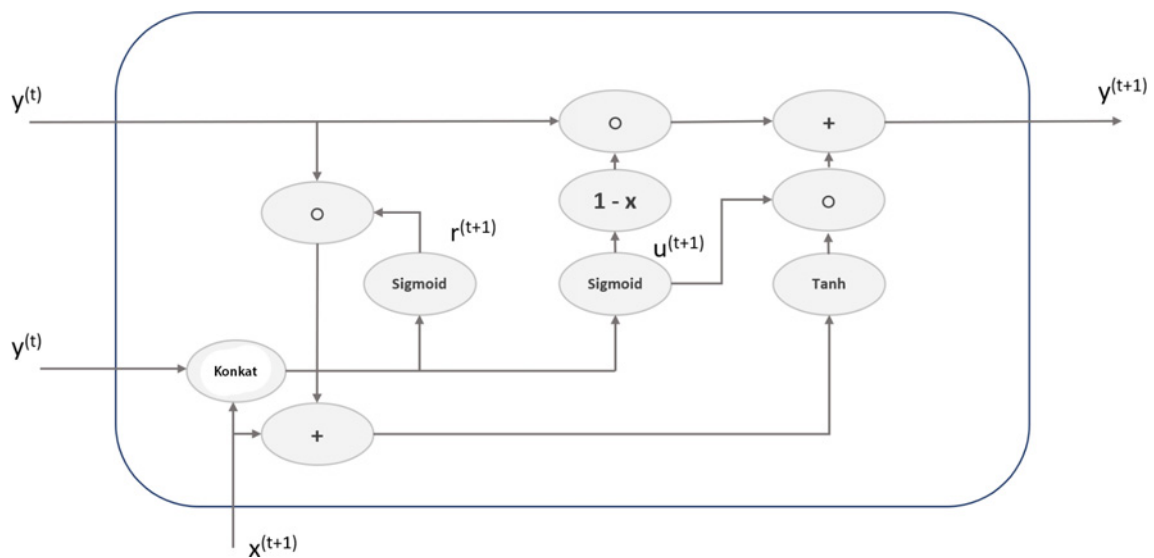
Rysunek 10.14. Schemat przykładowej sieci rekurencyjnej

Rysunek 10.15. Schemat rozwiniętej sieci rekurencyjnej

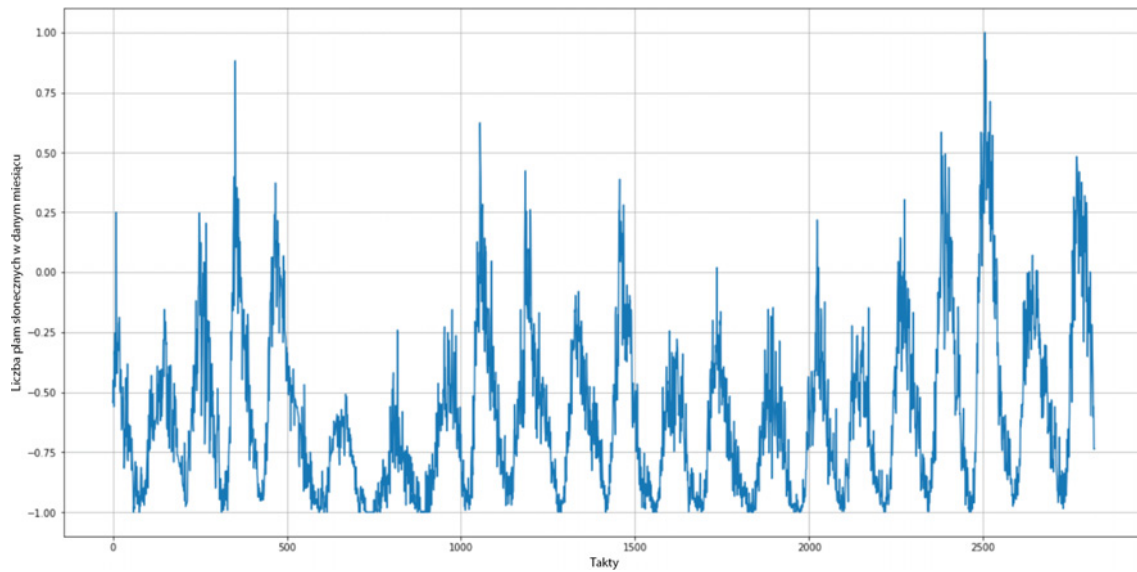

Rysunek 10.16. Schemat budowy jednostki LSTM

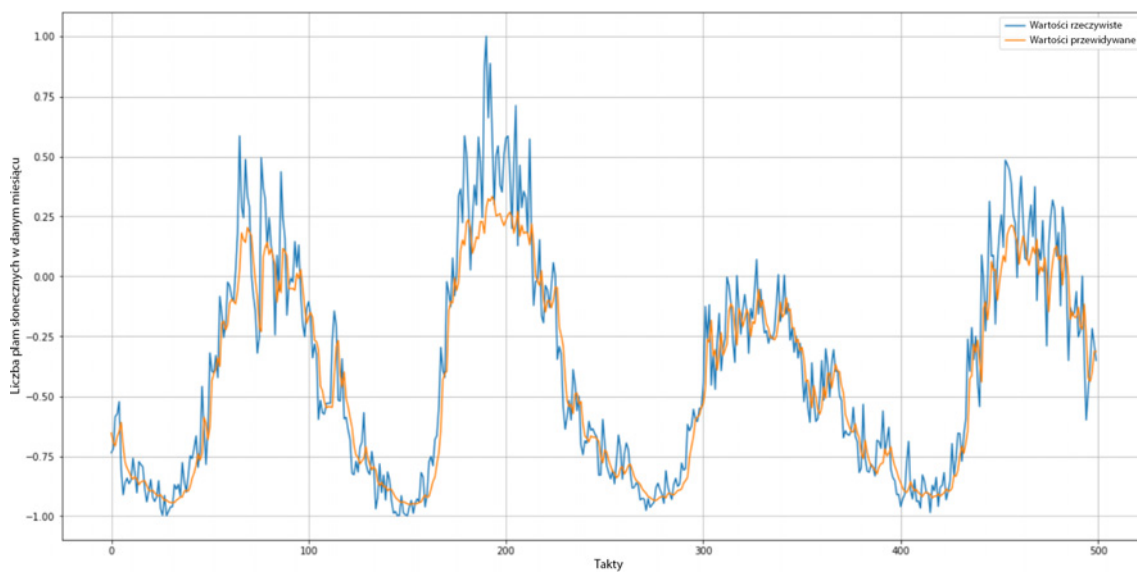

Rysunek 10.17. Schemat jednostki GRU

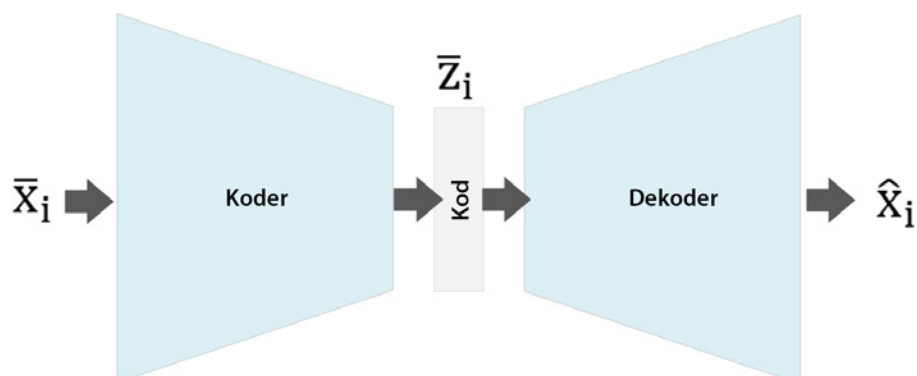

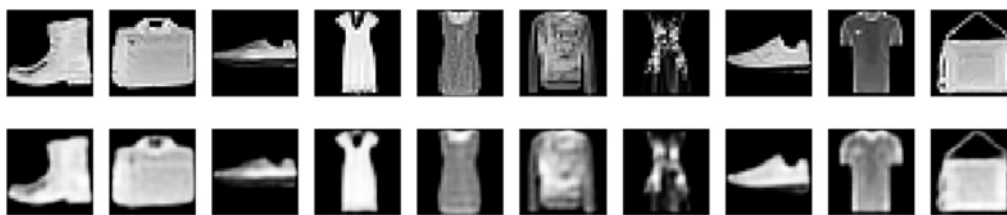
Rysunek 10.18. Zestaw danych Zuerich Monthly Sunspots

Rysunek 10.19. Prognozy uzyskane przez model LSTM za pomocą zestawu danych Zuerich

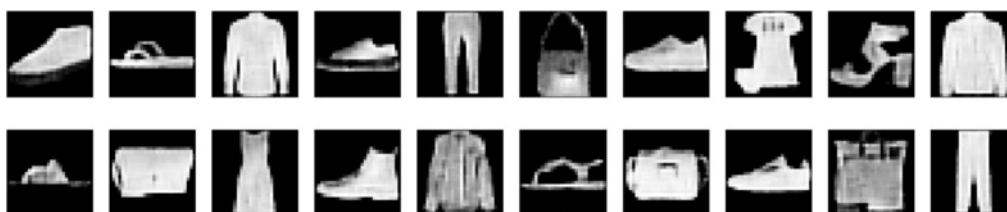
Rysunek 11.1. Ogólny schemat autokodera

Rysunek 11.2. Obrazy pierwotne (na górze); obrazy zdekodowane (na dole)

Rysunek 11.3. Zaszumione przykłady (na górze); przykłady odzsumione (na dole)

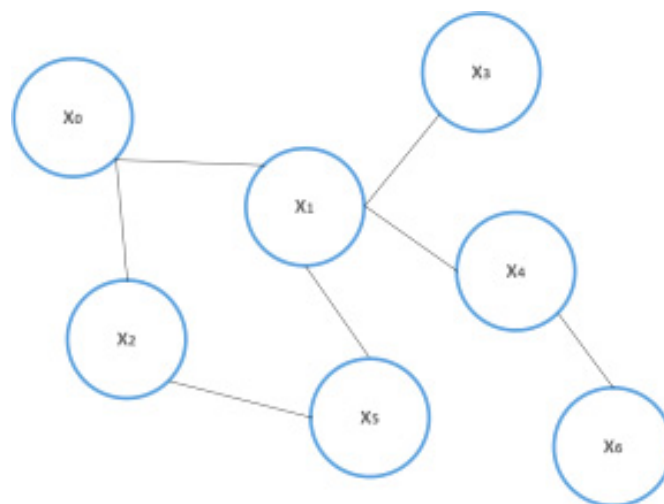
Rysunek 11.4. Wynik autokodera wariacyjnego

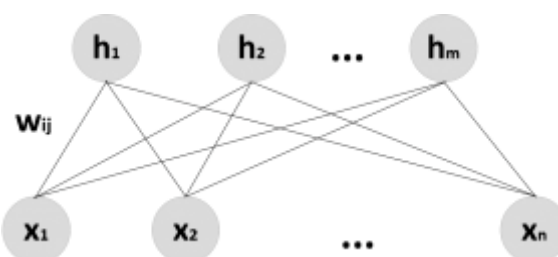
Rysunek 12.1. Przykłady wygenerowane przez sieć DCGAN wytrenowaną za pomocą zestawu danych Fashion MNIST

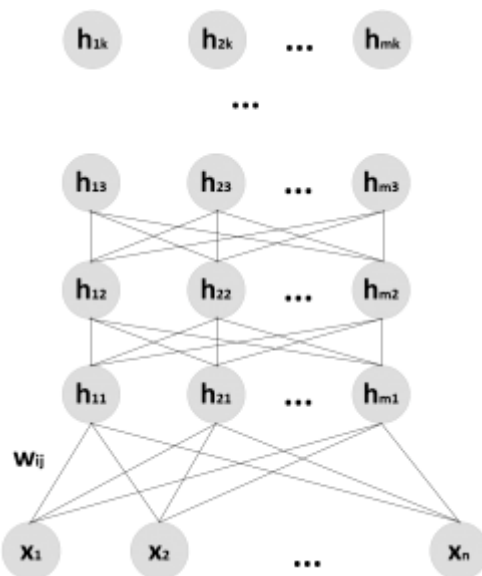
Rysunek 12.2. Przykłady wygenerowane przez sieć WGAN za pomocą zestawu danych Fashion MNIST

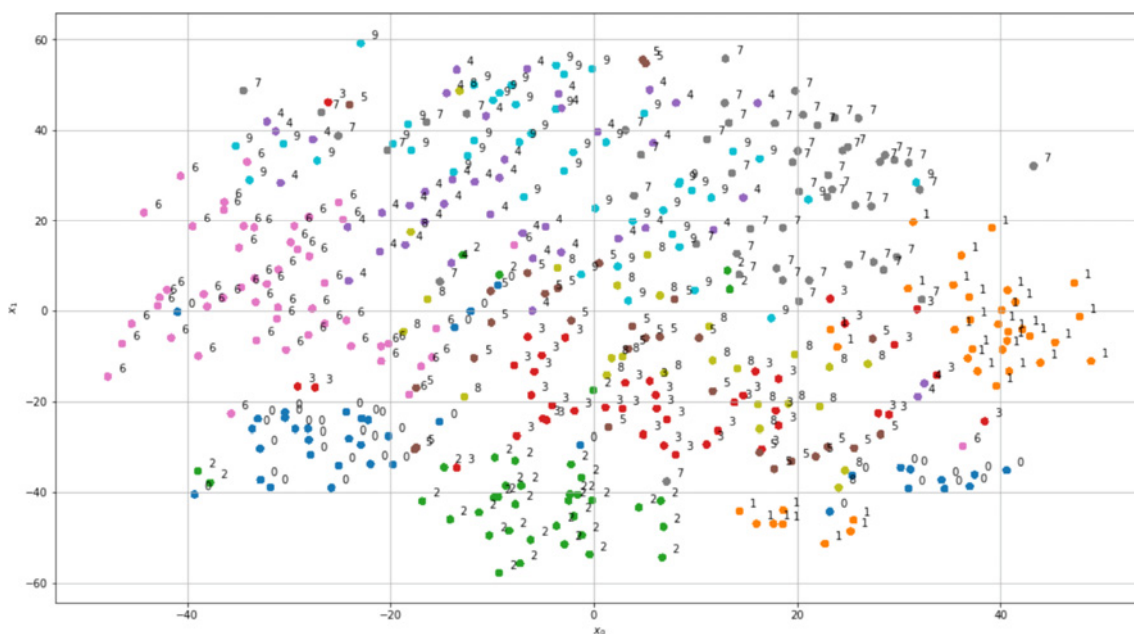
Rysunek 13.1. Przykład nieukierunkowanego grafu probabilistycznego

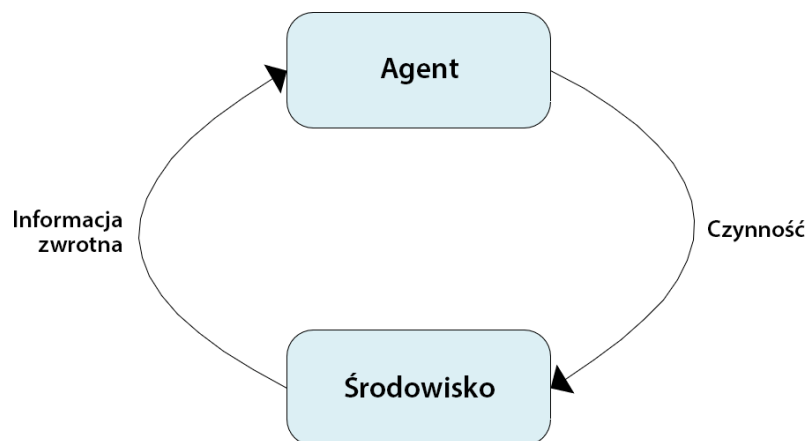
Rysunek 13.2. Struktura ograniczonej maszyny Boltzmann

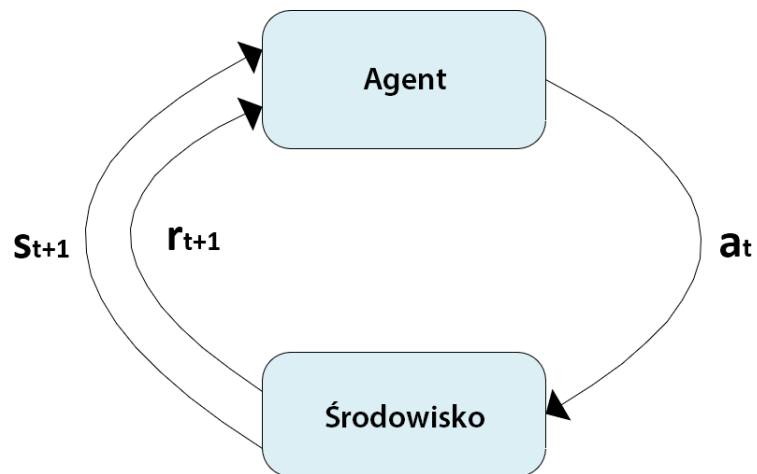
Rysunek 13.3. Ogólna struktura głębokiej sieci przekonań

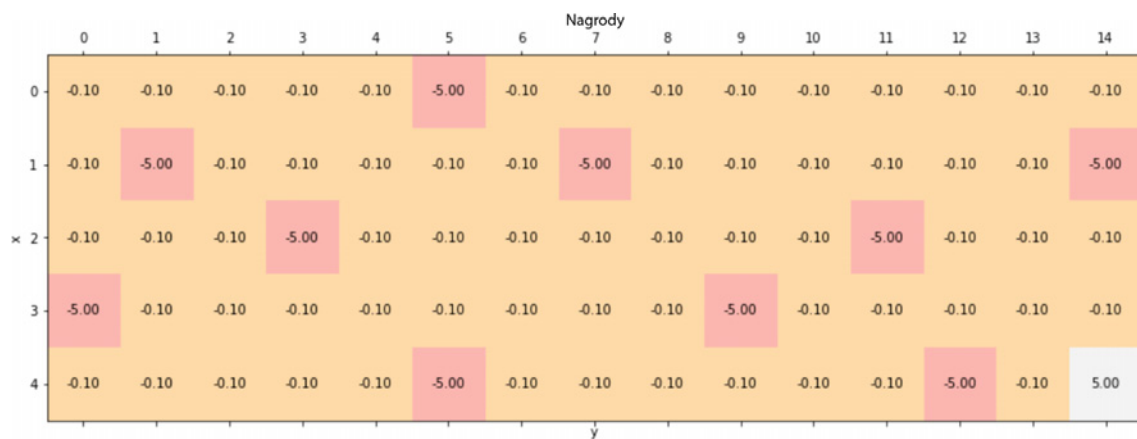
Rysunek 13.4. Wykres t-SNE rozkładu w ostatniej warstwie ukrytej (64-wymiarowej) sieci DBN

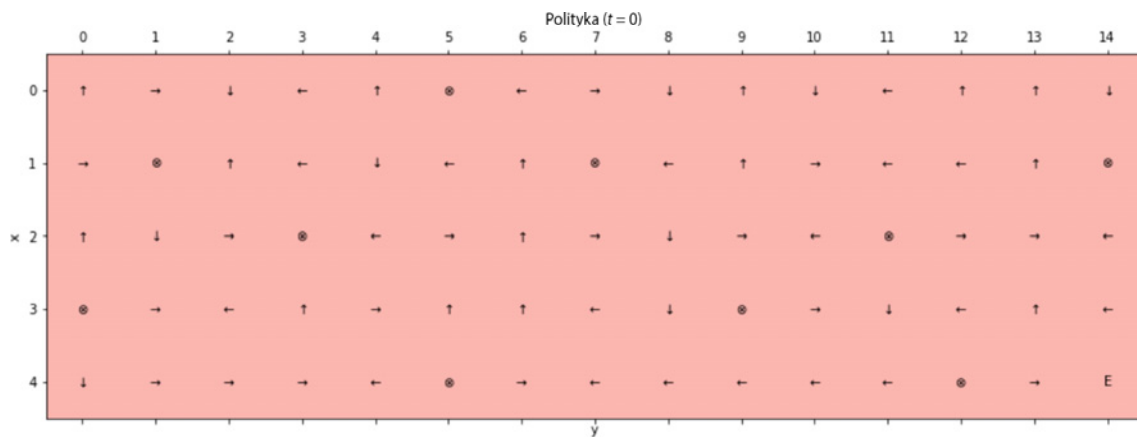
Rysunek 14.1. Ogólny schemat uczenia przez wzmacnianie

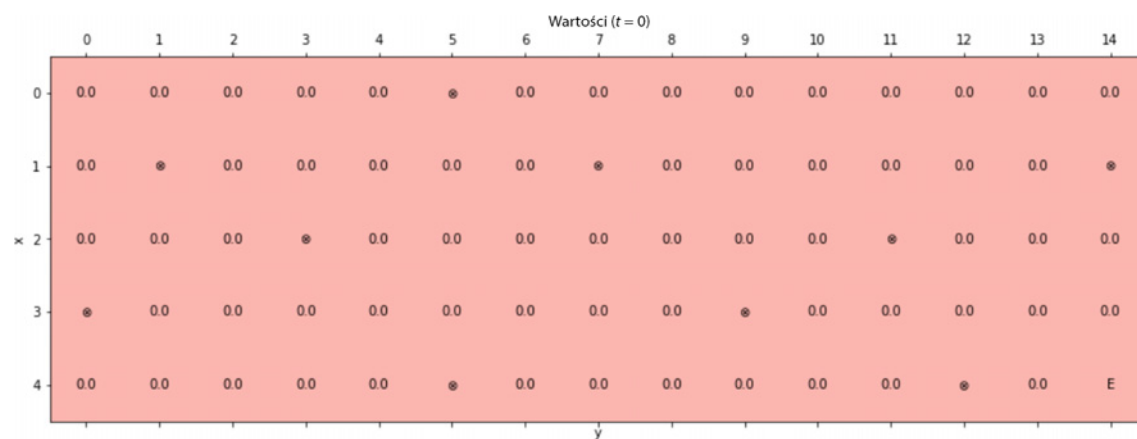
Rysunek 14.2. Schemat oddziaływania pomiędzy agentem a środowiskiem

Rysunek 14.3. Nagrody w środowisku tunelowym (szachownicy)

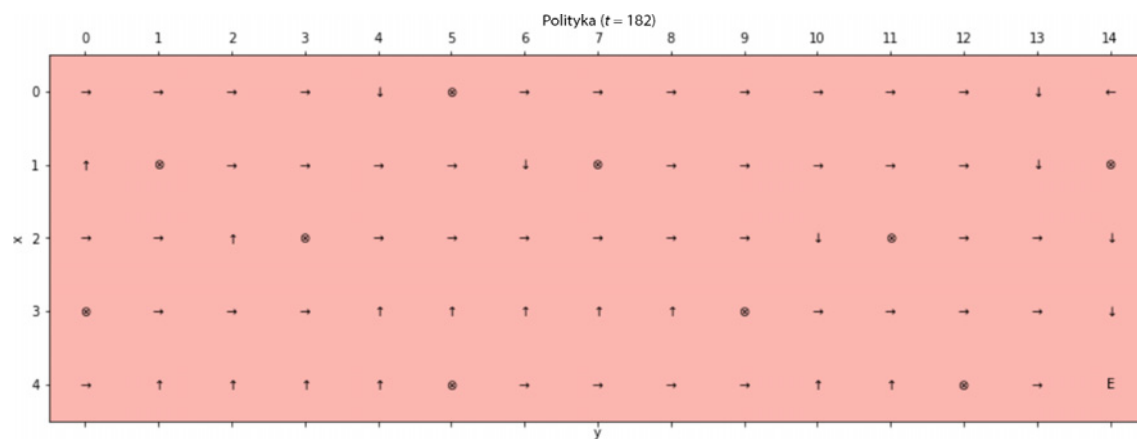
Rysunek 14.4. Początkowa ($t = 0$), losowa polityka

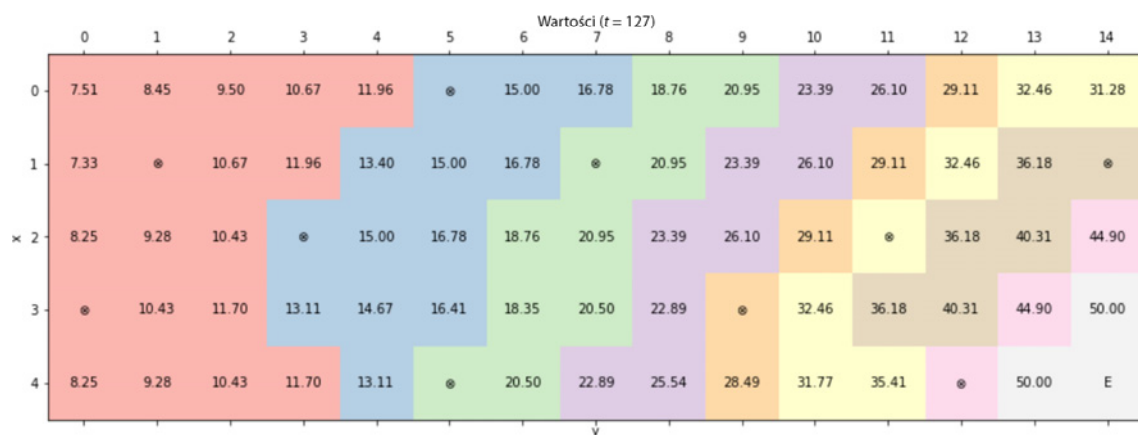
Rysunek 14.5. Początkowa ($t = 0$) macierz wartości

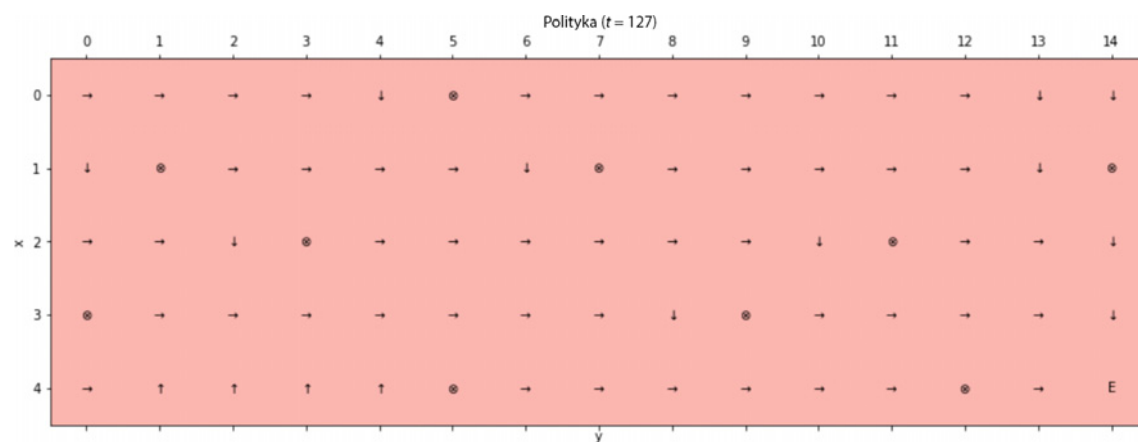
Rysunek 14.6. Końcowa macierz wartości

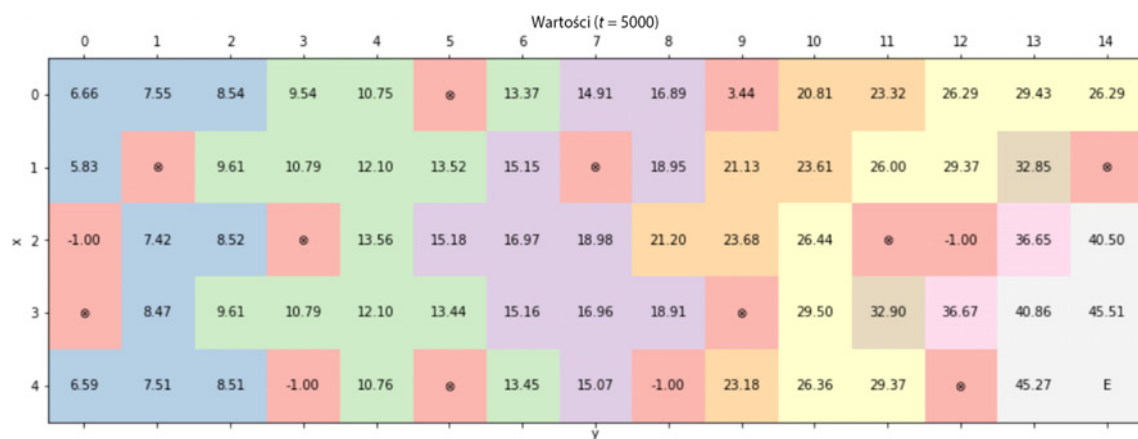
Rysunek 14.7. Polityka końcowa

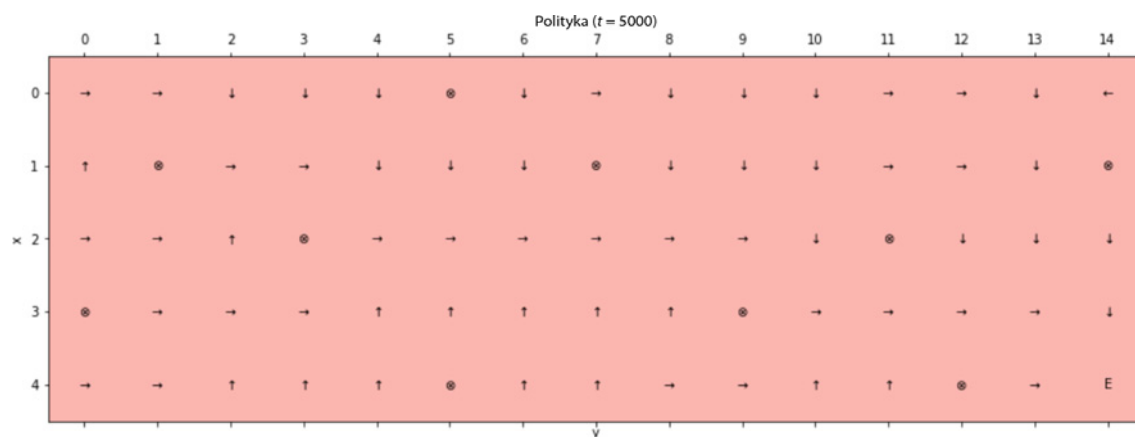
Rysunek 14.8. Końcowa macierz wartości

Rysunek 14.9. Wykres polityki końcowej

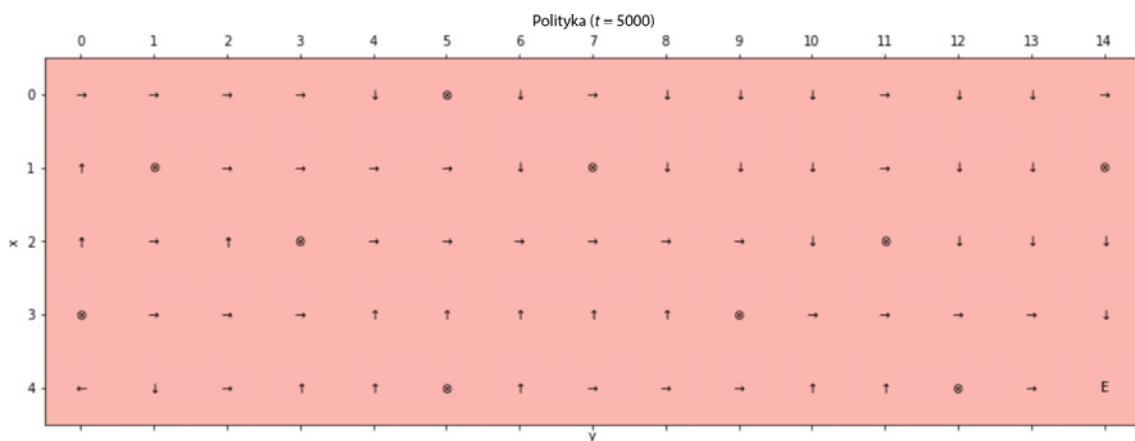
Rysunek 14.10. Macierz wartości końcowych dla losowych komórek początkowych

Rysunek 14.11. Polityka końcowa dla losowych komórek początkowych

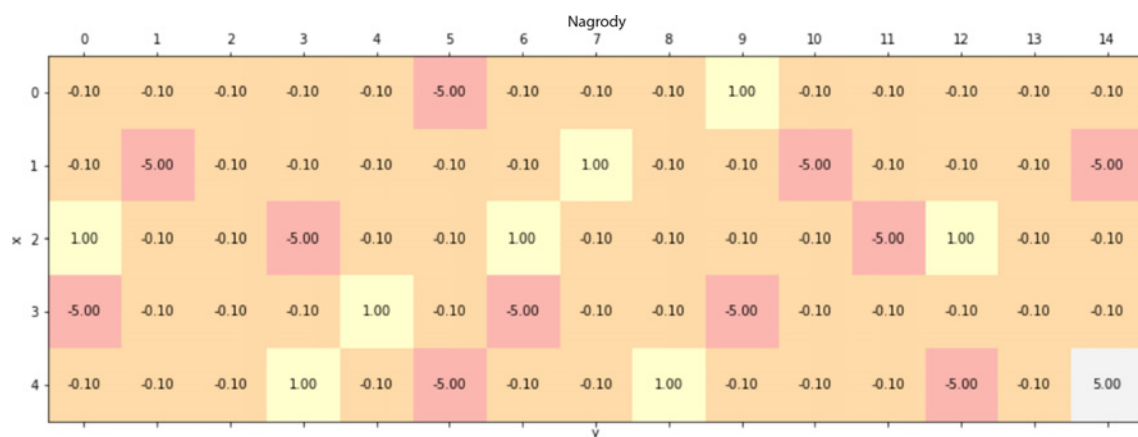

Rysunek 14.12. Macierz wartości końcowych dla wyznaczonego stanu początkowego (0, 0)

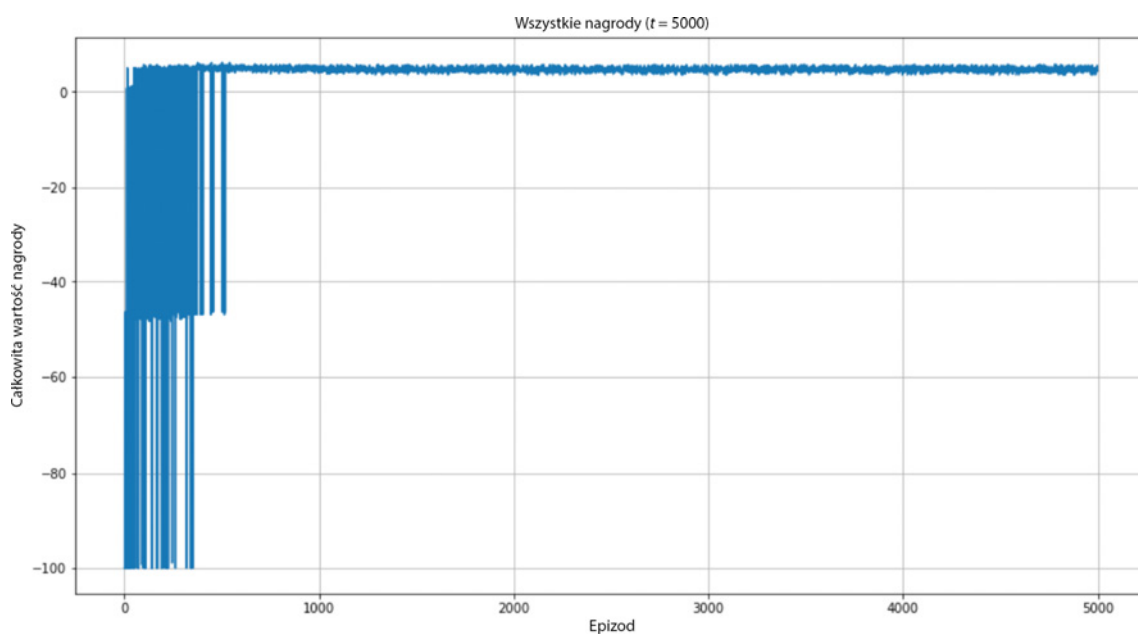

Rysunek 14.13. Polityka końcowa dla wyznaczonego stanu początkowego (0, 0)

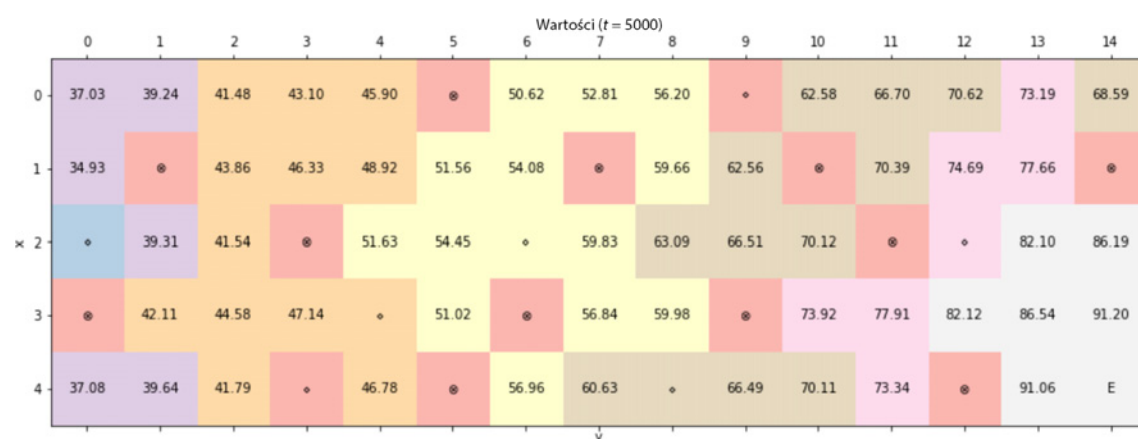

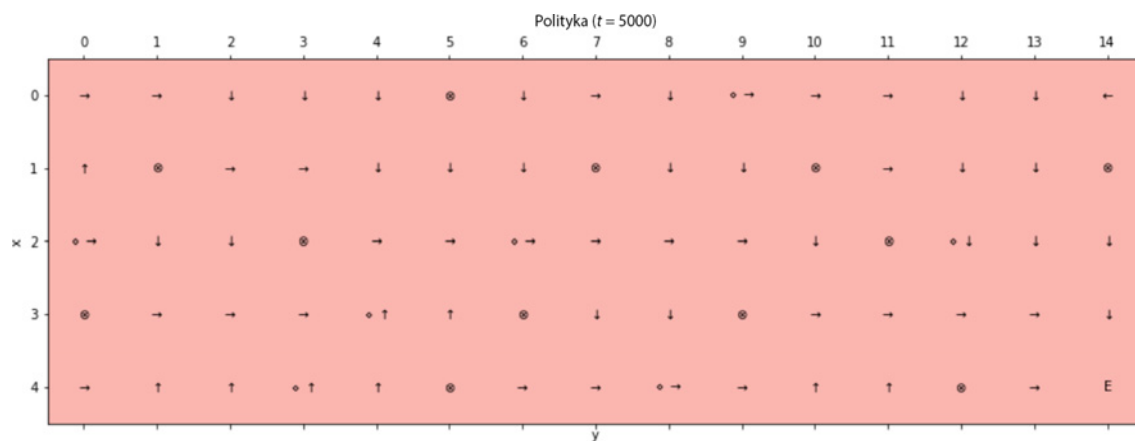
Rysunek 15.1. Schemat nagród w nowym środowisku tunelowym

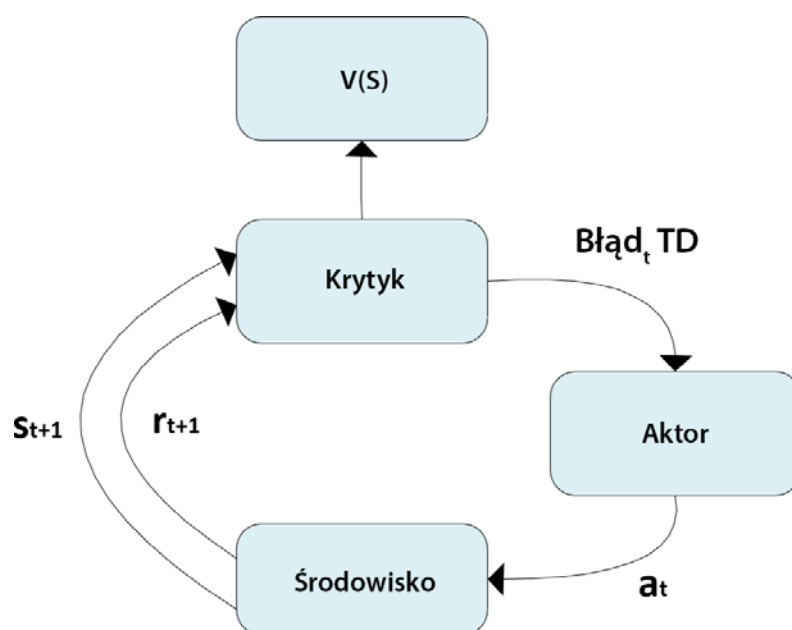
Rysunek 15.2. Wszystkie nagrody uzyskane przez agenta

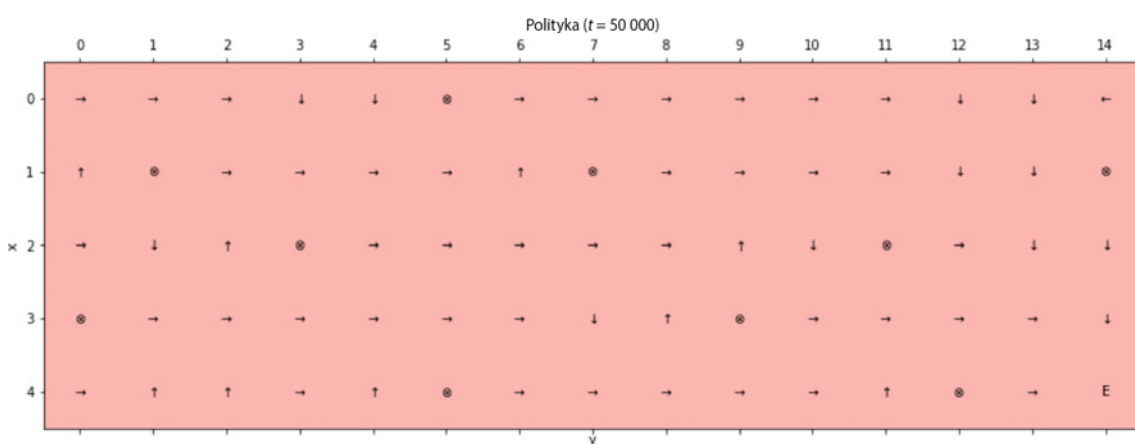
Rysunek 15.3. Końcowa macierz wartości

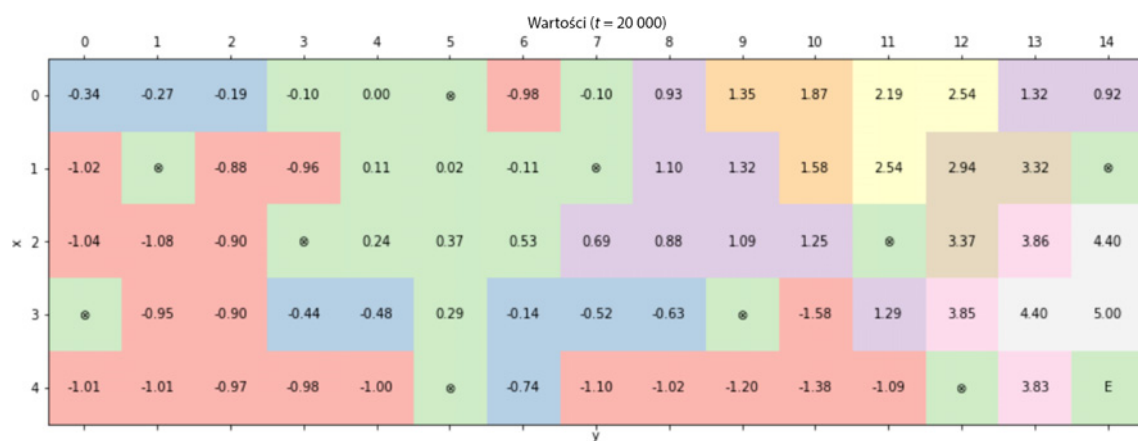
Rysunek 15.4. Polityka końcowa

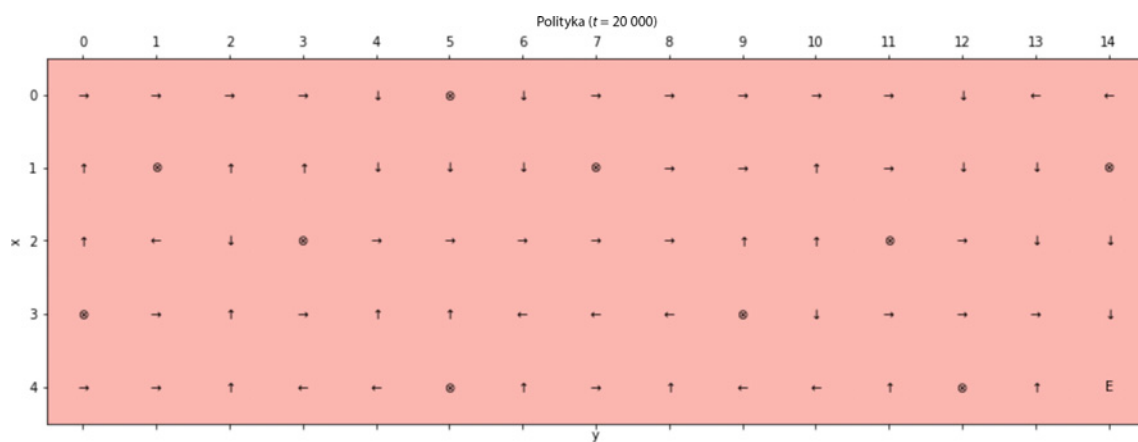
Rysunek 15.5. Schemat algorytmu aktor-krytyk

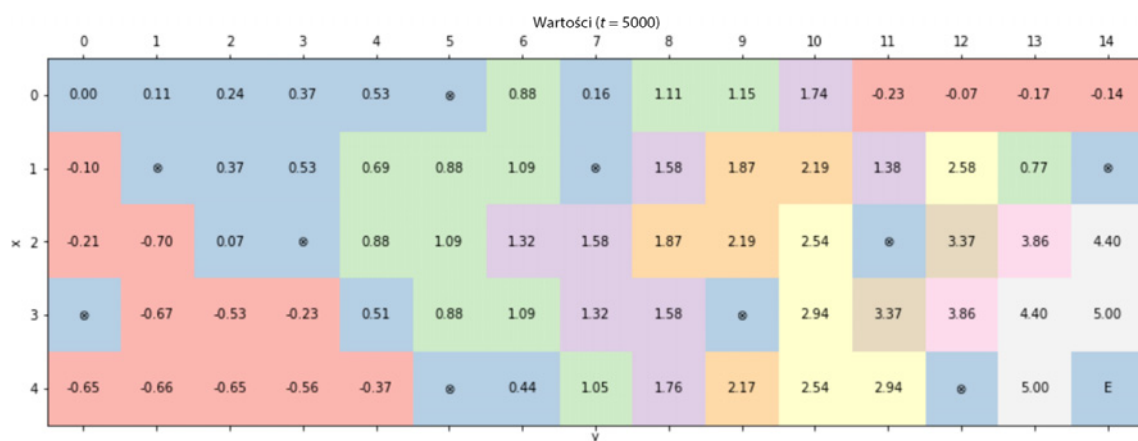
Rysunek 15.6. Końcowa polityka zachłanna

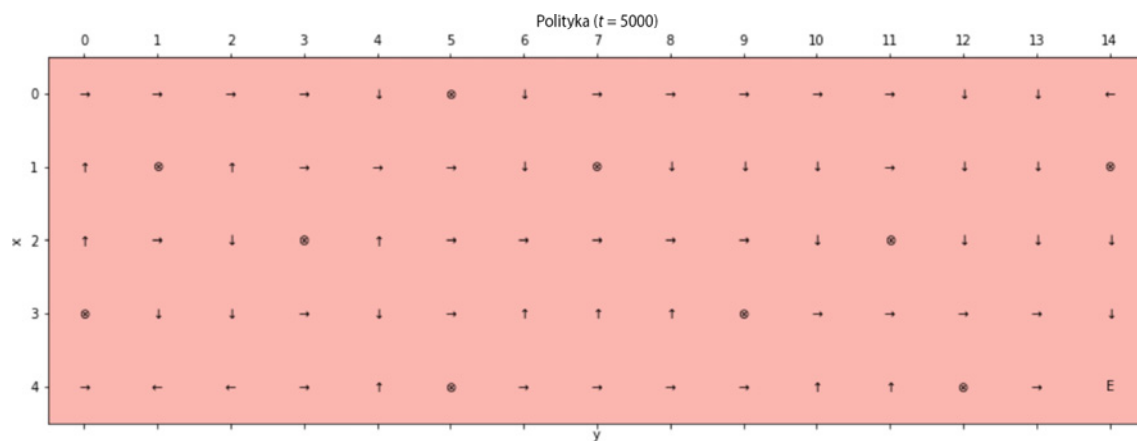
Rysunek 15.7. Końcowa macierz wartości (wykres funkcji $V(s) = \max_a Q(s, a)$)

Rysunek 15.8. Polityka końcowa

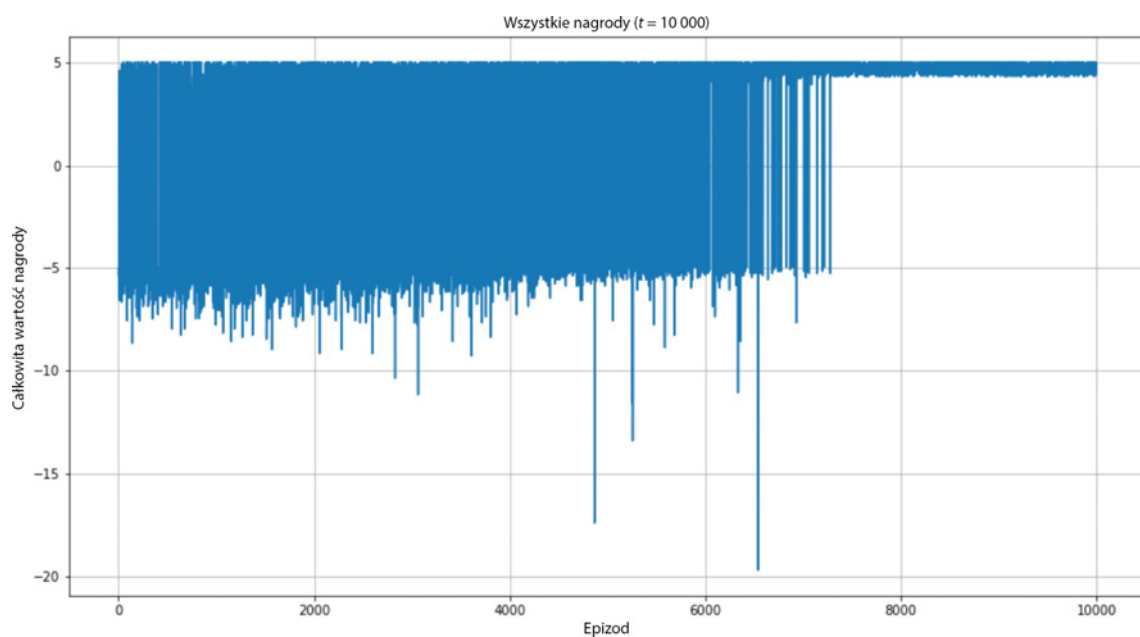
Rysunek 15.9. Macierz wartości końcowych

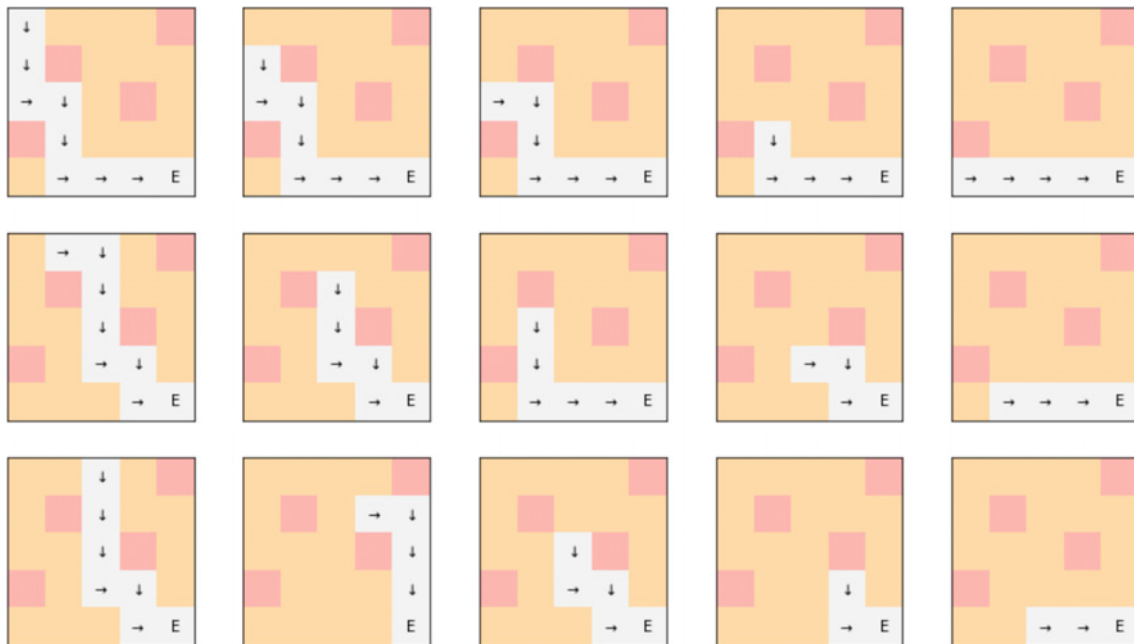
Rysunek 15.10. Polityka końcowa

Rysunek 15.11. Nagrody w mniejszym środowisku szachownicy

Rysunek 15.12. Suma nagród uzyskana za pomocą algorytmu Q-uczenia w postaci sieci neuronowej

Rysunek 15.13. Dwanaście trajektorii wygenerowanych przez politykę zachłanną